

تهذيب
الملخص الفقهي

Islamilaisen lainopin
tiivistelmä 1

كتاب الطهارة
Puhtauden kirja

Asiya Rosa

Puhtaus on osa islamilaista uskoa ja sillä on suuri asema rituaalisessa palvonnassa. Tämä islamilaisen lainopin tiivistelmä on kirjasarjan ensimmäinen osa, joka käsittelee rituaalisen puhtauden suhdetta palvontaan ja Koraanissa sekä sunnassa mainittuja tärkeitä säädöksiä puhtauteen liittyen. Teoksessa on siteerauksia Koraanista, sunnasta, profeetta Muhammadin ﷺ seuralaisilta sekä oppineilta, jotka seuraavat näitä lähteitä varhaisajan muslimien ymmärryksen mukaisesti.

Suurin osa tekstistä perustuu *Shaykh Saalih al-Fawzaanin Al-Mulakhhas ul-fiqhi* -kirjan ensimmäiseen osioon, joka käsittelee rituaalista puhtautta. Muidenkin oppineiden lausuntoja on kuitenkin lisätty teokseen, jotta aloittelija oppisi kunnioittamaan myös muita luotettavien oppineiden näkemyksiä niissä asioissa, joista ei ole yksimielisyyttä. Tämä kirja sopii erinomaisesti aloittelijalle, joka haluaa hahmottaa ja ymmärtää aiheen alkeet ja jokaiselle muslimille pakolliset asiat yleisesti, mutta ei ole vielä valmis syventymään suurempiin teoksiin.

© 2023 Asiya Rosa

Sisältöä saa jakaa ja kopioida ei-kaupallisiin sekä voittoa tavoittelemattomiin tarkoituksiin.

4. versio

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8845-5

Laatuun ja toimitukseen liittyviä kysymyksiä: info@bod.fi

Sisältöön liittyviä neuvoja: info.islaminusko@gmail.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Allahin, Armeliaimman, Armahtajan nimeen.

تهذيب
الملخص الفقهي

Islamilaisen lainopin
tiivistelmä 1

كتاب الطهارة
Puhtauden kirja

Asiya Rosa

Sisällys

Esipuhe.....	10
Johdanto	19
1. Puhdistautuminen ja vesi	24
2. Epäuskovaisten astiat ja vaatteet	29
3. Kielletyt teot rituaalisen epäpuhtauden tilassa	38
4. Luonnonkutsuun vastaamisen etiketit	50
5. Hampaiden puhdistus (<i>siwak</i>) ja luonnollisen taipumuksen (<i>fitrah</i>) teot	66
6. Rukouspesun ehdot, pakolliset osat ja suositeltavat <i>sunna</i> -teot	80
7. Rukouspesuohje	104
8. Jalkineiden (<i>khuffien</i>), sukien (<i>jawrab</i>) ja huivien päältä pyyhkiminen ..	110
9. Asiat jotka mitätöivät rukouspesun	119
10. Rituaalinen kokovartalopesu (<i>ghusl</i>)	135
11. Kuiva rituaalinen puhdistautuminen (<i>tajammum</i>) ja sen ohje	149
12. Rituaalisesti epäpuhtaat aineet ja niiden poistaminen	161
13. Naisen eri vuodot	185

Esipuhe

Kaikki ylistykset, kiitokset ja kunnia kuuluvat ainoalle palvomisen arvoiselle Jumalalle, jolla ei ole vertaisia eikä jälkeläisiä. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Jumala (الله) ja todistan, että Muhammad ﷺ on Hänen viimeinen sanansaattajansa, ja että Jeesus - rauhaa hänelle - oli Hänen profeettansa ja palvelijansa.

Jumalan rauha, armo ja siunaukset olkoon kaikkien profeettojen, sanansaattajien, viimeisen sanansaattajan ﷺ seuralaisten, hänen ﷺ uskovaisen perheensä ja kaikkien heidän seuraajiensa yllä.

Tässä kirjassa käytetään sanan ”Jumala” sijasta sanaa ”Allah”, sillä käännös ”Jumala” ei täysin vastaa arabiankielisen sanan merkitystä, joka viittaa ainoaan palvomisen arvoiseen Jumalaan. Islamilaisen ymmärryksen mukaan Jumala on palvomisen arvoinen Hänen nimiensä ja ominaisuuksiensa vuoksi, jotka Hän on ilmoittanut itsestään Kirjassaan tai jotka Hänen sanansaattajansa ﷺ on Hänestä autenttisesti välittänyt. Allah sanoi:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

“Allah (Jumala), ei ole muuta palvonnan arvoista kuin Hän - Elävä, kaikkeuden riippumaton Ylläpitäjä.” (2:255)

Ja Hän sanoi:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

“Ei ole mitään Hänen kaltaistaan”. (42:11)

Ja Hän sanoi:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

“Sano: ‘Hän on Jumala, (ja Hän on) Yksi,

اللَّهُ الصَّمَدُ ۖ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَدُّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Täydellinen (ja muista riippumaton) Jumala (jota kaikki olennot tarvitsevat). Hän ei ole synnyttänyt eikä Häntä olla synnitetty. Eikä ole ketään Hänen vertaistaan’.” (112:1-4)

Tämä islamilaisen lainopin tiivistelmä sisältää tämän kirjasarjan ensimmäisen osan, joka käsittelee rituaaliseen puhtauteen liittyviä asioita ja ohjeita aloittelijalle. Kirja sisältää asioita, joita jokaisen muslimin on pakollista tietää, joten näiden aiheiden kääntämistä suomenkielelle pidin välttämättömänä. En ole tietoinen, että aiheesta löytyisi vielä suomenkielistä tekstiä, joten päätin ottaa kokoamisen ja kääntämisen tilaisuuden vastaan. Koska olen opiskellut nämä perusasiat mm. yliopistoni ensimmäisen vuoden opinnoissa ja kykenen antamaan aikaani käännöstyölle, pidän tiedon jakamista velvollisuutenani niitä siskoja ja veljiä kohtaan, jotka eivät kykene opiskelemaan aiheesta muualta kielimuurin ansiosta. Jos omistan tietoa jostakin aiheesta, pelkään saavani syntiä siitä, etten hyödyntäisi aikaani sen jakamisen parissa. Kenties tämän tiedon jakamisen kautta Allah antaa minulle anteeksi joitakin syntejäni.

Alkuperäinen kirja, josta suurin osa materiaalista on käännetty ja koottu, on *Shaykh Saalih al-Fawzaanin al-Mulakhas al-fiqhin* (islamilaisen lainopin tiivistelmän) ensimmäinen osio *Kitaab at-tahaara* (Puhtauden kirja). Tätä teosta on joissakin kohdissa tiivistetty, ja siihen on myös lisätty muiden oppineiden siteerauksia ja näkemyksiä eri aiheista Koraanin ja *sunnan* tekstien lisäksi. Koraanin ja *sunnan* tekstit sekä oppineiden siteeraukset olen kääntänyt arabian kielestä ja lisännyt alkuperäiset tekstit mukaan, mutta itse teoksesta olen laatinut aloittelijalle sopivan tiivistelmän. Tiedon kokoaminen tähän muotoon oli mielestäni sopivampi ratkaisu kuin yhden teoksen suora kääntäminen, sillä tarkka käännöstyö vaatii enemmän aikaa, eikä suora käännös ole aina lukijalle yhtä ymmärrettävä. Pidin tärkeämpänä selittää asiat selkeällä suomen kielellä ja kääntää täsmällisesti vain tietyt valikoidut siteeraukset, jotta teksti olisi ymmärrettävää ja sujuvaa, samalla kuitenkin säilyttäen inspiraation lähteenä olleen teoksen opetukset, merkitykset ja kokonaisuuden.

Tavoitteena on ollut seurata sitä, miten varhaisajan muslimit ymmärsivät asiat

Koraanin ja *sunnan* perusteella, kunnioittaen myös varhaisajan muslimien mielipide-eroja. Rohkaisen kunnioittamaan Koraaniin ja *sunnaan* perustuvien koulukuntien mielipide-eroja näissä uskonnon pienissä lainopillisissa yksityiskohdissa. Lukijan on hyvä huomioida, että joka asiassa ei olla mainittu kaikkien oppineiden mielipiteitä, vaikka niitä jonkin verran avataankin. Alkuperäinen kirjailija seuraa paljolti Hanbali-koulukunnan mielipiteitä teoksessa, vaikka hän siteeraa myös muidenkin koulukuntien seuraajia. En väittäisi minkään asian, josta löytyy kunnioitettavia mielipide-eroja olevan absoluuttisen oikea, sillä oppineilla on omat syynsä mielipide-eroihin. Toivon tämän käännöksen hyödyntävän aloittelijaa, joka saa yksinkertaiset ohjeet, jotka perustuvat saatavilla oleviin Koraanin ja *sunnan* todisteisiin sekä varhaisajan ja heitä seuraavien oppineiden siteerauksiin.

Meidän on annettava tärkeyttä varhaisajan muslimioppineiden ymmärrykselle, sillä olivathan he niitä, joiden opettajiin kuului profeetan ﷺ seuralaiset tai heidän oppilaansa tai heidän oppilaidensa oppilaat. Seuralaisten opettaja oli itse Allahin viimeinen profeetta - Muhammad ﷺ - joka sai ilmoitusta ja ohjausta luomakuntamme Valtialta - Kaikkietävältä ja ainoalta palvomisen arvoiselta Jumalalta. Mikä onkaan siis lähempänä oikeaa kontekstia kuin heidän ymmärryksensä uskonnosta? Kirjaan on koottu tästä syystä paljon siteerauksia Koraanin ja *sunnan* tekstien lisäksi myös varhaisajan muslimeilta sekä oppineilta, jotka seurasivat tätä lähdelinjaa. On kuitenkin huomioitava, että mielipide-erot ovat itsessään syvällisempiä kuin tämä kirja yksin.

Haluan muistuttaa lukijaa islamin lähteistä ja siitä, että tavallisina muslimina emme voi itsenäisesti alkaa tulkitsemaan Koraanin ja *sunnan* lähteitä. Allah määrää meitä seuraamaan Hänen sanansaattajansa ﷺ määräyksiä ja esimerkkiä sanoen meille:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

“Oi te, jotka uskotte! Totelkaa Allahia ja totelkaa sanansaattajaa.” (4:59)

Ja Hän sanoi:

وَمَا ءَاتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ

“Ottakaa se, mitä sanansaattaja (Muhammad) teille antaa, ja pidättäytykää siitä, mitä sanansaattaja teiltä kieltää. Ja pelättäkää Allahia.” (59:7)

Ja Hän sanoi oikeasta ymmärryksestä:

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

“- ja hän (Muhammad) opettaa heille Kirjan ja Viisauden - - .” (62:2)

Ja Hän sanoi:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Ja Me olemme ilmoittaneet sinulle (Muhammad) muistutuksen (Koraanin), jotta selittäisit heille sen, mitä heille on lähetetty alas - ja kenties he miettivätkin.” (16:44) ¹

Ne, joille Muhammad ﷺ selitti ilmoituksen kontekstin olivat tietenkin hänen ﷺ seuralaisensa, joita Allah kehuu Koraanissa sanoen:

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِحُسْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Edeltäjät, jotka olivat ensimmäisten joukossa siirtolaisina (jättäen kotinsa Mekkaan ja lähtien Medinaan) sekä auttajat (jotka ottivat heidät vastaan) ja ne, jotka seurasivat heitä hurskaudessa - tyytyväinen Allah on heihin ja he ovat tyytyväisiä Häneen. Hän on valmistanut heille puutarhan, joissa purot solisevat, ja joissa he saavat asua ikuisesti. Tuo on suuri menestys.” (9:100)

Ja Hän sanoi heidän uskostaan:

إِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ آخَذُوا بِوَثِقٍ فَنُفِئُوا فِي شِقَاقٍ

“Jos he uskovat, miten te uskotte, he ovat oikealla tiellä, mutta jos he kääntyvät pois, he ovat vain erimielisyyksissä.” (2:137)

Lisäksi profeetta ﷺ sanoi:

وَإِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ تَفَرَّقَتْ عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مَلَّةً وَتَفَرَّقَ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مَلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مَلَّةً وَاحِدَةً

“Ja totisesti Israelin jälkeläiset jakautuivat seitsemäänkymmeneen kahteen sektiin, ja minun kansani tulee jakautumaan seitsemäänkymmeneen kolmeen sektiin. Kaikki ne ovat tulella, paitsi yksi suuntaus.”

Hänen ﷺ seuralaisensa kysyivät:

¹ Ibn Kathiirin *Tafsiirin* pohjalta käännetty merkitys jakeesta.

وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

“Ja ketkä he ovat, oi Allahin sanansaattaja?” Hän ﷺ vastasi:

مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِ

“(He ovat niitä, jotka ovat siinä) missä minä ja minun seuralaiseni ovat.”

(*Sunan at-Tirmidhi 2641, hasan al-Albaanin mukaan.*)

Toisessa raportissa hän ﷺ vastasi:

الْجَمَاعَةُ

“Al-Jamaa’ah.”

(*Sunan Ibn Maajah 3992, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Al-Jama’ah yleensä käännetään muslimikansan enemmistöksi, joka on virheellinen käännös, sillä sen konteksti tarkoittaa totuutta seuraavia muslimeita, vaikka heitä olisi tänä päivänä vähän. Se tarkoittaa muiden todisteiden pohjalta kaikkia, jotka seuraavat Koraania, *sunnaa* ja ensimmäistä yhteisöä (eli seuralaisia) ja niitä, jotka seuraavat heitä uskonnon ymmärryksessä. Siksi sopivampi käännös on sanoa: “totuudessa oleva ryhmä”, joista ensimmäiset olivat profeetan ﷺ ajan muslimit ja heidän jälkeensä kaikki, jotka seurasivat heitä. Parhaat heistä olivat tietenkin kolme ensimmäistä sukupolvea, kuten profeetta ﷺ sanoi:

الْقُرْنُ الَّذِي أَنَا فِيهِ ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثُ

“(Parhaita ihmisistä ovat) sen sukupolven (muslimit), josta minä olen, seuraavaksi siitä seuraava sukupolvi ja sitten kolmas sukupolvi.”

(*Sahih Muslim 2536*)

Hän ei vain kehunut heitä parhaiksi, kun häneltä kysyttiin parhaista ihmisistä, vaan hän ﷺ myös määräsi muslimikansaa seuraamaan heitä sanoessaan:

أَوْصِيَكُمْ بِأَصْحَابِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ

“Minä käsken teitä pitämään kiinni seuralaisistani, sitten niistä, jotka

seuraavat heitä, sitten niistä, jotka seuraavat heitä.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 2165, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Profeetan ﷺ seuralainen Abdullaah ibn Mas’uud sanoi *al-jama’ah*-sanasta:

الْجَمَاعَةُ مَا وَافَقَ الْحَقَّ وَإِنْ كُنْتَ وَحْدَكَ

“*Al-Jama’ah* on se, mikä seuraa totuutta, vaikka olisit yksin.”

(*I’laam al-muwaqqi’iin* 3/308)

Tämä selitys kertoo sen, että sanaa ei voida kääntää sanoen, että se viittaisi aina muslimien enemmistöön. Abdullaah ibn Mas’uud sanoi tämän lisäksi:

لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا أَتَاهُمُ الْعِلْمُ مِنْ قِبَلِ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

“Ihmiset tulevat olemaan hyvässä, niin kauan kuin he ottavat tiedon Muhammadin ﷺ seuralaisilta.”

(*Az-Zuhd wal-raqa’iq* 801)

Uskonoppinut Ibn al-Qayyim tiivistää tämän lähdelinjan meille *Nuuniyyah*-runossaan sanoen:

الْعِلْمُ قَالَ اللَّهُ قَالَ رَسُولُهُ ﷺ قَالَ الصَّحَابَةُ هُمْ أَوْلُو الْعِرْفَانِ

“Tieto on sitä (mitä) Allah sanoi, (mitä) sanansaattaja sanoi ﷺ (ja mitä) seuralaiset sanoivat - he ovat ymmärryksen omaajia.” (*Nuuniyyah*)

Mitä tulee taas islamilaiseen lainoppiin, ensisijainen lähdelinja on sama. Varhaisajan muslimien joukossa oli paljon oppineita, joilla oli tapana etsiä näistä lähteistä vastauksia tavallisen muslimin kysymyksiin. Osa heistä kokosivat kirjoja tietyistä aiheista ja joidenkin heistä oppilaat tai oppilaiden oppilaat taas laativat kirjoja heidän tutkimustöistään. Näillä oppineilla oli tapana opiskella lähteitä ulkoa, ja he opiskelivat seuralaisilta tai seuralaisten oppilailta saadakseen mahdollisimman paljon autenttista tietoa kerättyä Koraanin ja *sunnan* oikeasta kontekstista. Jos johonkin asiaan ei löytynyt selkeää vastausta, eri oppineet poimivat Koraanista ja *sunnasta* erilaisia periaatteita, joita he hyödynsivät eri tavoilla.

Toiset oppineet matkustivat eri opettajien luokse ja toiset hyötyivät oman alueensa oppineilta vuosien ajan. Joidenkin oppineiden työt, periaatteet ja mielipiteet säilyivät paremmin kuin toisten, ja myöhemmin näitä alettiin kutsumaan koulukunniksi, jotka nimettiin kunkin tutkimustyön tekijän mukaan. Kokonaisimpana säilyneet Koraanin ja *sunnan* koulukunnat säilyivät *imaam* Maalikilta, *imaam* abu Haniifalta, *imaam* ash-Shaafi'ilta sekä *imaam* Ahmad ibn Hanbaliilta. Koulukunnat nimettiin heidän mukaansa Maaliki, Shaafi'i, Hanafi sekä Hanbali -koulukunniksi. Kaikilla heillä oli lähteinään ensisijaisesti Koraanin ja *sunnan* jälkeen seuralaisten yksimielisyydet ja siksi nämä koulukunnat alkuperäisessä muodossaan ovat hyväksytyjä koulukuntia muslimioppineiden keskuudessa ympäri maailmaa.

Tavallisena muslimina on muistettava kunnioittaa mielipide-eroja - ei vain teoriassa, mutta myös käytännössä, kun vastaan tulee tilanteita, joissa toinen seuraa eri lainopillista mielipidettä kuin itse. Aina on se mahdollisuus, että kyseisessä aiheessa jokin tieto ei ole saavuttanut sinua, ja refutoimiset on jätettävä oppineille. Uskontoa opiskellaan vaihteittain, aihekokonaisuuksina ja rauhallisesti. Yksilönä voi toki tehdä sen valinnan, että välttää kyseenalaisia "harmaan alueen" asioita, kuten profeettamme ﷺ neuvoi meitä sanoen:

الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَأَى حَوْلَ الْجَمَى يُوْشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ جَمَى أَلَا إِنَّ جَمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَخْرَمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

“Se, mikä on sallittua on selvää ja se, mikä on kiellettyä on selvää. Näiden kahden välissä on kyseenalaisia asioita, joista moni ei tiedä. Täten, kuka ikinä välttää kyseenalaisia asioita, pitää uskontonsa ja kunniansa puhtaana. Mutta hän, joka lankeaa kyseenalaisiin asioihin, lankeaa kiellettyyn kuin paimen, joka vie karjansa laitumelle pyhäkön läheisyyteen. Totisesti, joka kuninkaalla on pyhäkkönsä ja Allahin pyhäkkö on Hänen kieltonsa. Totisesti, ruumiissa on pala lihaa, jonka ollessa terve, koko ruumis on terve. Sen ollessa sairastunut, koko ruumis on sairastunut. Totisesti, se on sydän.” (Sahih al-Bukhaari 52)

Toivon, että kukaan ei käytä tätä kirjaa tai sen lähteitä riidelläkseen ihmisten kanssa eri oppineiden mielipiteistä. Tämä ei ole myöskään aikomukseni, vaan sen sijaan tarkoitus on yksinkertaisesti jakaa eteenpäin käännöksiä ja suorittaa oma velvollisuuteni tiedon jakamisessa. Tiedon voi vapaasti joko ottaa vastaan

tai jättää. Tietoa saa jakaa eteenpäin kunnioittavasti erityisesti niille, jotka kokevat tarvitsevänsä nimenomaan suomenkielistä luettavaa aiheesta.

Pyydän Allahilta - Kaikkietäältä ja Viisaimmalta - Umarin pyyntörukouksen mukaisesti:

اللَّهُمَّ ارْنِي الْحَقَّ حَقًّا وَوَقِّفْنِي لِاتِّبَاعِهِ وَأَرْنِي الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَوَقِّفْنِي لِاجْتِنَابِهِ

“Oi Allah, näytä minulle totuus totuutena ja johdata minua seuraamaan sitä. Näytä minulle väärä vääränä ja johdata minua välttämään sitä.”

(Sharh al-Muntahaa al-iraadaat 3/497)

Pyydän, että Allah auttaa meitä laittamaan oppimamme tiedon käytäntöön ja etsimään lisää tietoa oikealla aikomuksella. Tämä helpottuu - Allahin luvalla - Shaykh Saalih al-Usaimin neuvon käytäntöön laittamisella, jossa hän sanoi:

والإخلاص في العلم يقوم على أربعة أصول، بها تتحقق نية العلم للمتعلِّم إذا قصدها:

“Ja vilpittömyys tiedon opiskelussa seisoo neljällä periaatteella, joilla kunnollinen aikomus tehdään todelliseksi oppijalle, jos hän tavoittelee niitä.

الأول: رفع الجهل عن نفسه؛ بتعريفها ما عليها من العبوديات، وإيقافها على مقاصد الأمر والنهي.

Ensimmäinen: tietämättömyyden pois nostaminen itsensä yltä tutustumalla siihen, mikä on hänelle pakollisista palveluksen teoista ja olemalla tietoinen käskyjen ja kieltojen tavoitteista.

الثاني: رفع الجهل عن الخلق؛ بتعليمهم وإرشادهم لما فيه صلاح دنياهم وآخرتهم.

Toinen: tietämättömyyden pois nostaminen luomakunnan yltä opettamalla heitä (tiedolla, mitä oppii) ja ohjaamalla heitä siihen, mikä korjaa heidän maallisen elämänsä ja tuonpuoleisensa.

الثالث: إحياء العلم، وحفظه من الضياع.

Kolmas: herättää tieto eloon, ja suojella sitä häviämästä.

الرابع: العمل بالعلم.

Neljäs: suorittaa tiedon mukaisia tekoja.

فالعلم شجرة، والعمل ثمرة، وإنما يراد العلم للعمل.

Joten tieto on puu ja (sen mukaan.) toimiminen on hedelmä. Tietoa pyritään saavuttamaan vain (sen mukaan.) toimimista varten.”

(*Ta'zhiim ul-'ilm*)

Kaikki hyvä on vain Allahilta ja kaikki huono ja virheellisyys on tekstin suhteen vain minulta ja paholaiselta.

- *Asiya Rosa*

Johdanto

Uskonnon ymmärtämisen hyveellisyys

Mu'awiyah raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ

“Allah antaa ymmärrystä uskonnosta hänelle, jolle Hän tahtoo hyvää.”

(Sahih al-Bukhaari 71, Sahih Muslim 1037)

Uskonnolliset teot ovat riippuvaisia tiedosta, jotta niitä voi laittaa käytäntöön. Allah sanoi:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

“Se on Hän, joka lähetti sanansaattajansa johdatuksella ja totuudenmukaisella (aidolla ja oikealla) uskonnolla.” (48:28)

Shaykh Saalih al-Fawzaan mainitsee kirjassaan al-Mulakhhas ul-fiqhi, että tässä jakeessa sana “johdatuksella (bi-l-hudaa)” tarkoittaa tietoa, ja että “totuudenmukaisella uskonnolla (din ul-haq)” viitataan siihen, mikä johtaa hurskaksiin tekoihin.

Allah käski profeettaa ﷺ pyytämään Häneltä lisää tietoa sanoen:

وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

”Ja sano: ‘Valtiaani, lisää minulle tietoa’.” (20:114)

Al-Hafidh Ibn Hajar sanoi, että tämä tuo esille tiedon erinomaisuutta, sillä Allah ei käskenynt profeettaa ﷺ pyytää mitään muuta kuin tietoa.¹

Profeetalla ﷺ oli tapana viitata kokoontumisiin, joissa jaettiin tietoa, kutsumalla

¹ Fath ul-Baari 1/187

niitä paratiisin puutarhoiksi (رياض الجنة)¹, ja hän ﷺ sanoi:

وإنَّ العلماءَ ورثةُ الأنبياءِ

“Ja totisesti oppineet ovat profeettojen perillisiä.”

(Abu Dawud 3641, sahih al-Albaanin mukaan.)

Ennen kuin henkilö alkaa tekemään jotain uskonnollista, hänellä on oltava tietoa aiheesta, jos hän haluaa sen perustuvan johonkin aitoon lähteeseen. Ihmiset jaetaan kolmeen kategoriaan tiedon ja tekojen suhteen:

1. He, jotka yhdistävät tiedon ja hyvät teot laittaen hyödyllisen tiedon käytäntöön heidän teoissaan. He ovat niitä, joita me tavoittelemme olemaan, sillä tuo on oikein johdatettujen tie, kuten on mainittu *suurah al-Faatihassa*.
2. He, jotka oppivat ja joilla on tietoa, mutta he eivät toimi sen mukaisesti. He ovat niitä, joiden yllä on Allahin viha, kuten juutalaiset ja kaikki, jotka seuraavat heidän jalanjälkiään.
3. He, jotka tekevät tekoja ilman, että ne perustuvat tietoon. He ovat niitä, jotka ovat menneet harhaan, kuten kristityt.

Nämä ovat kolme kategoriaa, joita on mainittu *suurah al-Faatihassa*, jossa Allah sanoi:

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

“Johdata meitä oikealle tielle -

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

niiden tielle, joita Olet suosinut, ei niiden tielle, jotka ovat ansainneet vihasi, eikä niiden tielle, jotka ovat harhassa.” (1:6-7)

Islamin oppinut *Shaykh* Muhammad ibn Abdul-Wahhaab sanoi tästä jakeesta, että oppineet sanovat, että he, jotka ovat saaneet yleen Allahin vihan, ovat niitä, joilla on tietoa, mutta he eivät laita sitä käytäntöön. Ja he sanovat, että he, jotka ovat harhassa ovat niitä, jotka toimivat ilman tietoa tekojen pohjana. Ensimmäisenä mainittu ominaisuus on juutalaisten ominaisuus ja jälkimmäisenä

¹ *Musnad Ahmad 12545, sahih al-Albaanin mukaan.*

mainittu on kristittyjen ominaisuus. Jotkut tietämättömät ajattelevat, että tämä rajataan vain kristittyihin ja juutalaisiin unohtaen, että Allah käskee heitä pyytämään turvaa näiden ihmisten ominaisuuksia vastaan. Kuinka nämä tietämättömät ihmiset voivat ajatella olevansa turvassa näiltä ominaisuuksilta, vaikka Allah opettaa heitä jatkuvasti pyytämään johdatusta? Eivätkö he ymmärrä, että he olettavat huonoa Allahista (väheksymällä tämän pyyntörukouksen tarvetta)?¹

Tämä osoittaa meille *suurah al-Faatihan* pakollisuuden viisautta, sillä resitoimme sen jokaisen rukouksen jokaisessa rukousosiossa (*rak'aassa*). Tällä pyynnöllä pyydämme, että Allah tekee meistä niitä, joilla on tietoa, ja jotka laittavat sen käytäntöön, ja niitä, jotka eivät ole välinpitämättömiä hyödyllistä tietoa tai hurskaita tekoja kohtaan.

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi kirjassaan *al-Mulakhhas ul-fiqhi*:

ولا تنس يا أخي: أنَّ العلم ينمو ويزكو مع العمل، فإذا عَمِلْتَ بِمَا عَلِمْتَ، زادك الله علماً

“Äläkä unohda, oi veljeni, että tieto kasvaa ja lisääntyy tekojen kanssa. Jos siis toimit sen mukaan, mitä tiedät, Allah tulee lisäämään tietoasi.”

Kuten Allah sanoi:

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

“Ja pelätkää Allahia ja Allah tulee opettamaan teitä. Allah on Tietävä kaikista asioista.” (2:282)

Arvokkain aika, jota henkilö kuluttaa on se, mikä on käytetty tiedon opiskelemiseen. Tiedon kautta sydämet pysyvät elossa ja tekojen aikomus puhdistuu.

Tiedon ihmiset, jotka toimivat tietonsa mukaan tulevat saamaan tasonsa korkeammaksi. Allah sanoi:

فَالْهَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

“Sano: ‘Ovatko ne, jotka tietävät samanarvoisia kuin ne, jotka eivät tiedä?

Vain nuo tulevat muistamaan (eli ottamaan opiksi), jotka ovat ymmärryksen ihmisiä.” (39:9)

¹ *Ibn Ghannaam, Taarikh Najd.*

Ja Allah sanoi:

يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Allah nostaa asteita niiden teistä tasoa, jotka uskovat joukostanne ja niitä, joille on annettu tietoa. Ja Allah on tietoinen siitä, mitä te teette.” (58:11)

Ziyaad bin Labid kertoi, että profeetta ﷺ mainitsi jotain tulevaisuudesta ja sanoi:

ذَاكَ عِنْدَ أَوَانٍ ذَهَابِ الْعِلْمِ

“Tuo tulee olemaan sellainen aikana, jolloin tieto katoaa.”

Ziyaad sanoi:

يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَذْهَبُ الْعِلْمُ وَنَحْنُ نَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَنُقْرِئُهُ أَبْنَاءَنَا وَنُقْرِئُهُ أَبْنَاءَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

“Oi Allahin sanansaattaja, miten tieto voi kadota, kun me luemme Koraania ja luemme sitä lapsillemme ja meidän lapsemme lukevat sitä heidän lapsilleen ylösnousemuksen päivään saakka?”

Profeetta ﷺ sanoi:

تَكَلِّفَكَ أُمَّكَ زَيْدًا إِنْ كُنْتَ لِأَزَاكَ مِنْ أَقْهَ رَجُلٍ بِالْمَدِينَةِ أَوْ لَيْسَ هَذِهِ الْيَهُودُ وَالتَّصَارِيُّ يَقْرَأُونَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ لَا يَعْمَلُونَ بِشَيْءٍ مِمَّا فِيهِمَا

”Jättäköön äitisi sinut¹, oi Ziyaad! Luulin sinun olevan viisain ihminen Medinassa. Eikö nämä juutalaiset ja kristityt lue Tooraa ja Evankeliumia, mutta he eivät toimi yhtään niiden mukaisesti?”

(Sahih Ibn Maaajah 3288, sahih al-Albaanin mukaan.)

Abu Abdur-Rahman raportoi, että profeetan ﷺ seuralaisilla oli tapana opetella resitoimaan kymmenen jaetta Allahin sanansaattajalta ﷺ kerralla. He eivät jatkaneet seuraavaan kymmeneen, kunnes he ymmärsivät tiedon ja teot, joita jakeet pitivät sisällään. Seuralaisilla oli tapana sanoa:

فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ

“Joten me opimme tietoa ja tekoja.” (Musnad Ahmad 22971, hasan al-Arna’uutin mukaan.)

¹ Tämä ei ole pyyntörukous, vaan arabiankielinen sanonta, joka ilmaisee hämmästyneisyyttä.

Jos Allah suo, tulemme käsittelemään tässä kirjassa helposti selitettynä islamin lain tärkeimpiä asioita rituaaliseen puhtauteen liittyen, joita jokaisen muslimin olisi hyvä tietää. Tiedon eteenpäin levittäminen on rohkaistua, sillä Abu Huraira raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا

“Kuka ikinä kutsuu johdatukseen, tulee saamaan samanlaisen palkkion kuin hänen palkkionsa, joka seuraa häntä - eikä tuo vähennä heidän palkkioistaan mitään. Ja kuka ikinä kutsuu harhaan, tulee saamaan saman samanlaisen synnin kuin niiden synnit, joka seuraavat häntä - eikä tuo vähennä heidän synneistään mitään.”

(Sahih Muslim 2674)

Sen lisäksi tiedon jakaminen on meille tapa saada hyviä tekoja, kuten oppinut Ibn al-Uthaymiin sanoi:

أَنْ تَنْشُرَ الْعِلْمَ وَإِظْهَارُهُ وَبَيَانُهُ مِنْ أَسْبَابِ الْمَغْفِرَةِ

“Se, että levität tietoa ja tuot sen esille ja selkeytät sen (ihmisille), on syistä saada (syntejä) anteeksi.”

(Tafsir li-ibn al-Uthaymiin 2:175)

Tämä perustuu siihen, että Allah sanoi:

إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ

“Totisesti, hyvät teot poistavat huonoja tekoja.” (11:114)

Allah suokoon meille hyödyllistä tietoa.

1. Puhdistautuminen ja vesi

Puhtauden tärkeyttä korostetaan lukuisassa eri Koraanin ja *sunnan* tekstissä. Puhtaus on jopa pakollinen ehto joidenkin palvontatekojen, kuten rukouksen hyväksytyksi tulemisen edellytyksenä. Tästä syystä suuri osa oppineista aloittavat lainopilliset (*fiqh*) kirjansa tällä aiheella. Rukouksen aikana muslimin on oltava puhdas suuresta ja pienestä rituaalisesta epäpuhtaudesta. Profeetta ﷺ sanoi:

مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ

“Paratiisin avain on rukous ja rukouksen avain on rukouspesu.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 4, *hasan* as-Sujuutin mukaan.)

Palvoja saavuttaa rituaalisen puhtauden islamin lain mukaisella ohjeistuksella parhaansa mukaan. Tämä tarkoittaa sitä, että hän suorittaa sen vedellä tai puhtaalla maa-aineella, jos vettä ei ole saatavilla.¹

Kielellisesti puhdistautuminen tarkoittaa puhdistautumista kaikista sekä fyysisesti että hengellisesti epäpuhtaista asioista. Islamilaisessa lainopissa (*fiqhissa*) se tarkoittaa rituaalisen epäpuhtauden tilan sekä rituaalisesti epäpuhtaiden asioiden poistamista.

Tässä kappaleessa käsittelemme vesiä, joita on sallittua käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen.

Allah sanoi:

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

“Ja Me lähetimme alas taivaasta puhdasta vettä - -.” (25:48)

¹ Puhtaalla maa-aineella puhdistautumista (*tajammumia*) käsitellään yhdennessätoista kappaleessa.

Ja Hän sanoi:

وَنَزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يَّطَهِّرُكُمْ بِهِ

“Ja Hän lähettää alas yllenne taivaasta sadetta, jotta Hän voisi puhdistaa teidät sillä.” (8:11)

Vesi, jota voi käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen on vettä, joka luokitellaan rituaalisesti puhtaaksi, ja jota kutsutaan vedeksi. Rituaalisesti puhdas vesi on vettä, joka ei ole muuttunut toiseksi aineeksi eikä sen alkuperäisiin ominaisuuksiin ei ole tapahtunut muutoksia. Tämä vesi voi olla peräisin sateesta, lumesta, rakeista, juoksevasta vedestä, kuten joista, lähteistä, kaivoista, merestä sekä tislatus vedestä. Nämä ovat vesiä, joita voi käyttää rituaalisen tai fyysisen epäpuhtauden poistamiseen.

Jos tämän veden joku ominaisuuksista muuttuu epäpuhtaaksi aineen takia, silloin sitä on kiellettyä käyttää puhdistautumiseen. Näihin ominaisuuksiin kuuluu värin, hajun tai maun muuttuminen.

Toisaalta, jos vesi muuttuu puhtaaksi aineen takia kokonaan joksikin, mitä ei enää kutsuta vedeksi, kuten mehuksi, teeksi tai kahviksi, tätä vettä ei voida enää myöskään käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen.

Abu Sa’iid al-Khudri raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يَنْجَسُهُ شَيْءٌ

“Vesi on puhdasta eikä mikään tee siitä epäpuhdasta.”

(Sunan at-Tirmidhi 66, sahih imaan Ahmadin mukaan.)

Al-Bayhaqi kommentoi tähän:

الْمَاءُ طَاهِرٌ إِلَّا إِنْ تَغَيَّرَ رِيحُهُ أَوْ طَعْمُهُ أَوْ لَوْنُهُ بِنَجَاسَةٍ تَخَذَتْ فِيهِ

“Vesi on puhdasta, ellei siihen tipu epäpuhtautta, joka vaihtaisi sen hajua, makua tai väriä.”

(Buluugh ul-maraam 4)

Tämä perustuu siihen, että toisessa *hadiithissa* Ibn Umar raportoi, että Allahin sanansaattajalta ﷺ kysyttiin aavikoiden vesien puhtaudesta, joissa villieläimet vierailevat useasti. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثَ

“Kun vettä on kahden (profeetan ﷺ ajan) kannun (*qullah*) verran (tai enemmän), niin se ei kannu epäpuhtautta¹.”

(Ahmad 4961, sahih al-Albaanin mukaan.)

Kaksi sen ajan kannua (*qullatain*) on eri oppineiden arvioiden mukaan karkealla arviolla yhteensä noin 160-310 litraa vettä. Tämä on kuitenkin vain arvio. Tämän arvion perusteella, jos vettä on esimerkiksi vain pienen ämpärin verran ja siihen tippuu pisarakin islamin mukaista epäpuhtautta, kuten virtsaa, sitä ei voi käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen. Tässä määrässä ei ole enää väliä, vaikka sen maku, haju tai väri ei muuttuisi tämän seurauksena.

Joidenkin oppineiden mukaan muutoksen tulee silti olla pienessäkin määrässä havaittavaa maussa, värissä tai hajussa, jotta vettä voitaisiin kutsua epäpuhtaaksi.

Jos vesi kuitenkin sekoittuu vain vähän jonkin puhtaan aineen kuten taikanan, lehtien, saippuan tai muun puhtaan aineen kanssa, jonka jämiä saattaa olla esim. rukouspesukulhossa, tätä vettä voi suurimman osan oppineiden mukaan käyttää, kunhan vettä kutsutaan vielä vedeksi, ei esimerkiksi teeksi.

Islamin oppinut Ibn Taymiyyah seurasi tätä mielipidettä tukeutuen väitteessään Koraanin kielelliseen käyttöön vesi-sanasta, sillä vettä kutsutaan vielä vedeksi, vaikka luonnossakin sen seassa olisi jotain muuta ainetta, joka ei muuta sitä toiseksi aineeksi. Luonnossa vesi sekoittuu suolaan, mutaan ja maa-aineeseen eikä mikään näistä tee veden käyttämisestä kiellettyä.²

Tätä mielipidettä tukee myös al-Albaanin mukaan autenttiset raportit.

¹ Epäpuhtudella viitataan islamin lain mukaan rituaalisesti epäpuhtaisiin aineisiin, jotka käsitellään kahdennessatoista kappaleessa.

² *Majmuu' al-fataawa* 21/24,25 sekä 21/331.

Kun seuralaiset kysyivät profeetalta ﷺ meriveden pätevyydestä rituaalisen epäpuhtauden tilan poistajana matkoillaan, hän ﷺ sanoi:

هُوَ الطَّهَوْرُ

“Se on (rituaalisesti) puhdistavaa.”

(Abu Dawud 83, sahih al-Albaanin mukaan.)

On myös raportoitu, että Allahin sanansaattaja ﷺ suoritti suuren rituaalisen puhdistautumisen (*ghusl*) ja Umm Hani' sanoi:

مِنْ إِنْاءٍ وَاحِدٍ فِي قَصْعَةٍ فِيهَا أَثَرُ الْعَجِينِ

“- yhdestä kannusta ja siinä oli (pieniä) taikinan jämiä.”

(Sunan an-Nasa'i 240, sahih al-Albaanin mukaan.)

Jos vesi kuitenkin muuttuu esim. selkeäksi saippuavedeksi, mehuksi, teeksti tai muuksi sekoitukseksi, joka selkeästi muutti veden ja sen nimityksen, tätä ei pidetä oppineiden mukaan enää rituaaliseen puhdistautumiseen pätevänä vetenä. Ja Allah tietää parhaiten.

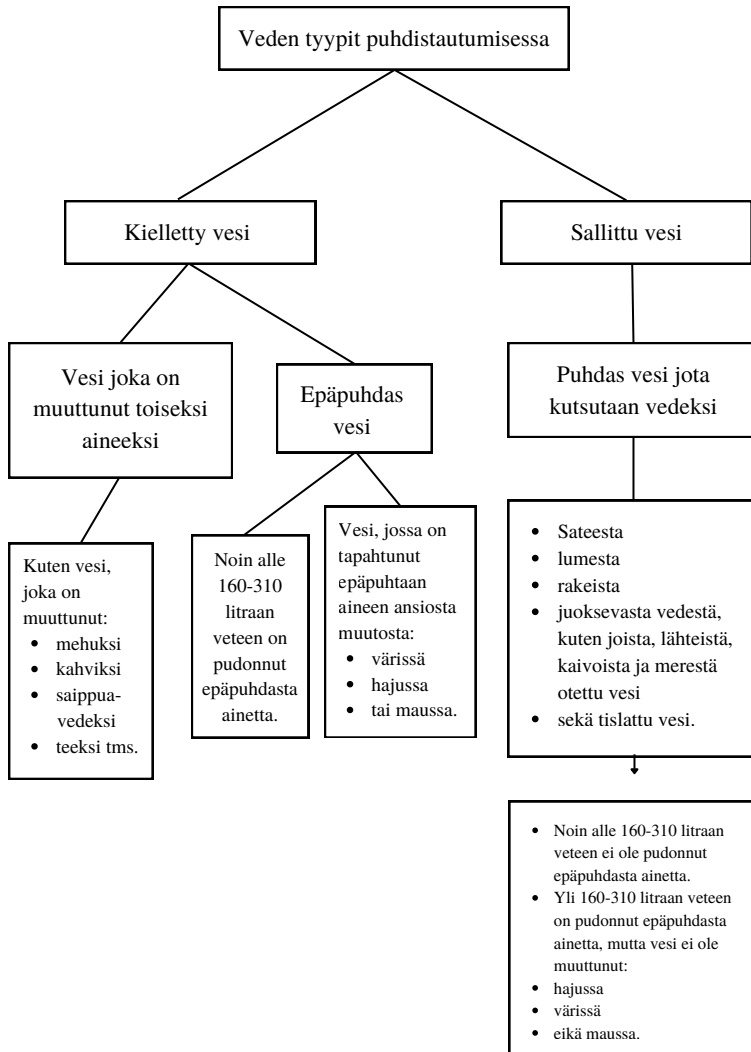
Kaiken edellä mainitun perusteella voimme jakaa veden kahteen kategoriaan:

1. Puhdas vesi, jota voi käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen, olisi se sitten alkuperäisessä muodossaan tai sekoittunut hieman johonkin puhtaaseen aineeseen, kunhan sitä pidetään vielä vetenä eikä esimerkiksi mehuna, teenä, kahvina tai saippuavetenä.

2. Epäpuhdas vesi, jota ei voi käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen joko sen ansiosta, että se on sekoittunut johonkin epäpuhtaaseen aineeseen ja muuttunut sen värissä, maussa tai hajussa, tai sen ansiosta, että siihen on sekoittunut jotain, jonka seurauksena sitä ei kutsuta enää vedeksi.

Ja Allah tietää parhaiten.

Tiivistelmä kappaleesta:

2. Epäuskovaisten astiat ja vaatteet

Yleisenä islamilaisen lainopin periaatteena on, että mitään ei voi pitää kiellettynä (*haram*), vaan kaikki maalliset asiat ovat sallittuja (*halal*), ellei erikseen ole mainittu kieltoa. Epäuskovaisten astiat ja vaatteet ovat yleisesti rituaalisesti puhtaita, vaikka he eivät olisi rituaalisen puhtauden tilassa. Poikkeuksena on kuitenkin seuraavat kielletyt asiat:

1. Kulmaisesta ja hopeiset astiat

Nämä ovat muslimeille kiellettyjä astioita, vaikka ne eivät ole epäpuhtaita. Poikkeuksena on kuitenkin astiat, jotka on korjattu kullalla tai hopealla, joten tästä syystä niissä on pieni määrä sitä.

Profeetta ﷺ sanoi:

وَلَا الْبَيْعَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا

“Ja älkää juoko kultaisista tai hopeisista astioista, älkääkä syökö sellaisista astioista, sillä ne kuuluvat heille (eli uskottomille) tässä maailmassa.”

(*Sahih Muslim* 2067)

Toisessa *hadiithissa* hän ﷺ sanoi:

فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ

“- sillä totisesti, ne kuuluvat heille (eli uskottomille) tässä maailmassa ja meille tuonpuoleisessa.”

Oppineet, kuten *Shaykh Saalih al-Fawzaan*, kirjassaan *al-Mulakhhas ul-fiqhi*, mainitsevat periaatteen, että kun jotain on laillisesti kiellettyä käyttää, tämä kielto koskee kaikenlaista käyttöä - olisi käyttö kokonaisvaltaista tai osittaista. Tämän periaatteen mukaan on myös kiellettyä käyttää astioita, joissa on koristeena kultaa tai hopeaa sekä astioita, jotka on päällystetty jommallakummalla näistä. Poikkeuksena on kuitenkin se, jos astiassa on pieni

määrä kultaa tai hopeaa tarpeen vuoksi. Tämä on siksi, että tälle löytyy laillinen todiste *sunnasta*, jossa Anas ibn Maalik sanoi:

قَدَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكَسْرَ، فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِضَّةٍ

“Allahin sanansaattajan ﷺ kuppi meni rikki ja hän korjasi halkeaman kohdan hopeisella langalla.”

(*Sahih al-Bukhaari* 3109)

Al-Mulakhhas al-fihissa tulee myös ilmi, että *Shaykh* Saalih al-Fawzaanin mukaan kielto koskee perimätietojen perusteella kokonaisuudessaan tällaisten astioiden omistamista. Kielto on myös yleinen kummallekin sukupuolelle astioihin liittyen, mutta se ei koske koruja, joista kultaiset ja hopeiset ovat naisille sallittuja, kun taas miesten on kiellettyä käyttää kultaa.¹ Näistä valmistettuja astioita ei ole *Shaykh* al-Fawzaanin mukaan sallittua käyttää myöskään rituaaliseen puhdistautumiseen, vaikka itse rukouspesu olisi voimassa, jos henkilö tekisi sen kielletystä astiasta, kunhan astia tai vesi ei sisällä rituaalista epäpuhtautta.

Tekokullasta ja tekohopeasta tehtyjä astioita ei taas voida suoraan sanoa kielletyiksi, sillä ne eivät ole aidosta aineesta valmistettuja, jota kielto koskee, mutta näitä on turvallisinta välttää, sillä profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

”Kuka ikinä imitoi ihmisiä on heistä.”

(*Sunan Abi Dawud* 4031, *sahih-hasan al-Albaanin* mukaan.)

2. Epäuskovaisten astiat joissa on islamin mukaista epäpuhtautta

Jos henkilö tietää varmuudella, että jossakin astiassa on islamin mukaista epäpuhtautta, on hänen pestävä se pois ennen käyttöä. Muussa tapauksessa hänen on sallittua käyttää astiaa, ja myös epäuskovaisten astioita pidetään rituaalisesti puhtaina. Aslam sanoi:

عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَوَضَّأَ مِنْ مَاءٍ نَصْرَانِيَّةٍ فِي جَزَةِ نَصْرَانِيَّةٍ

“Umar - Allah olkoon tyytyväinen häneen - otti rukouspesun erään

¹ *At-Tirmidhi* 1720, *sahih al-Albaanin* mukaan.

kristityn naisen vedestä - kulhosta, joka oli kristiyn naisen.”

(As-Sunan al-kubraa lil-Bayhaqii 129, sahih an-Nawawin mukaan.)

Ash-Shaafi'i sanoi:

وَلَا بَأْسَ بِالْوُضُوءِ مِنْ مَاءِ الْمُشْرِكِ وَبِفَضْلِ وُضُوئِهِ مَا لَمْ يَعْلَمْ فِيهِ نَجَاسَةٌ لِأَنَّ لِلْمَاءِ طَهَارَةً عِنْدَ مَنْ كَانَ وَحَيْثُ كَانَ حَتَّى تُعْلَمَ نَجَاسَةُ خَالِطَتِهِ

“Ja ei ole haittaa ottaa rukouspesua epäjumalanpalvojan vedestä tai mitä on jäljellä hänen rukouspesustaan, niin kauan kuin on tiedettyä, että siinä ei ole epäpuhtautta, sillä vesi on puhdasta itsessään, olisi se mitä tahansa (vettä), kunnes tiedetään, että epäpuhtaus on sekoittunut siihen.”

(Al-Umm 1/21)

Yleinen säädös siis astioihin liittyen on, että niitä voi käyttää. Jos niissä on ollut islamin mukaista epäpuhtautta, on tuo epäpuhtaus pestävä ensin pois. Yksi epäpuhtaus on kuitenkin erikoisempi kuin muut epäpuhtaudet eikä siihen riitä pelkkä kerran peseminen. Tämä epäpuhtaus on tapauksessa, kun koira on nuolaissut astiaa. Sellaisesta astiasta profeetta ﷺ sanoi:

طَهُورُ إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ أُولَاهُنَّ بِالتُّرَابِ

“Kun koira nuolaisee kenenkään teistä astiaa, sen puhtaus on saavutettava pesemällä se seitsemän kertaa, käyttäen ensimmäisellä kerralla maata.”

(Sahih Muslim 279)

Vaihtoehtoisesti astian voi pestä ensin seitsemän kertaa vedellä. Tässä järjestyksessä tehtynä maalla pesemisen tulee olla ylimääräinen kahdeksas kerta. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَأَغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَعَقَرُوهُ الثَّامِنَةَ فِي التُّرَابِ

“Kun koira nuolee astiaa, peskää se seitsemän kertaa ja hierokaa sitä maalla kahdeksantena kertana.”

(Sahih Muslim 280)

Jos epäuskovaisten astioiden puhtaudesta ei ole erityistä tietoa, mutta ne ilmenevät puhtaina meille, on hyvä muistaa, että epäily ei ole islamin lain mukaan tarpeeksi vahva syy kieltämään jotain, sillä profeetta ﷺ sanoi:

ذُغَ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ

“Jätä se, mikä saa sinut epäilemään siihen, mikä ei saa sinua epäilemään.” (*Jaami’ at-Tirmidhi 2518, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Tässä tapauksessa epäilemme epäpuhtauden olemassaoloa, joten jätämme epäilyksen pois ja oletamme astian olevan puhdas, jos näin tulee ulkoisesti ilmi. Ei siis ole tarpeellista tai sopivaa kysyä epäuskovaisilta, ovatko he pesseen astiansa hyvin, jos astian ilmeinen olemus on puhdas. Tämä on jotain, mistä me muslimit emme ole vastuussa, ellei ruokaa tarjoilla selkeästi koiran juomakupista, joka ei ole todennäköistä. Ja Allah tietää parhaiten.

3. Tietynlaiset eläinten nahat

Tästä aiheesta löytyy mielipide-eroja oppineiden keskuudessa. Tässä kirjassa jaamme kuitenkin nämä nahat kolmeen eri kategoriaan niiden puhtaudessa.

1. Islamin mukaisesti teurastettujen syötäväksi sallittujen¹ eläinten nahat. Nämä nahat ovat rituaalisesti puhtaita.

2. Niiden eläinten nahat, joita olisi tavallisesti sallittua syödä, mutta niitä ei olla teurastettu islamin mukaisesti. Näiden eläinten nahat ovat rituaalisesti epäpuhtaita, mutta niistä tulee rituaalisesti puhtaita parkitseamalla. Parkitsemisessa liha, rasva, lima, luut, kudokset ja joskus karvat poistetaan. Iho käsitellään puhdistavilla aineilla, jotka puhdistavat pahan hajun, estävät hajoamisen ja poistavat kosteuden. Sen jälkeen nahka laitetaan tyypillisesti aurinkoon. Tätä prosessia kutsutaan parkitsemiseksi, jonka keinoja on hieman erilaisia. Profeetta ﷺ sanoi kuolleiden eläinten nahasta:

يُطَهَّرُهَا الْمَاءُ وَالْقَرْطُ

“Se puhdistetaan vedellä ja qarazh-lehdellä.” (*Takhrii al-Musnad*

¹ Eläimet, joita ei ole sallittua islamin mukaan syödä, käsitellään kahdennessatoista kappaleessa.

li-Sha'iib 26833, heikko al-Arna'uutin mukaan.)

Tämä *hadiith* on luokiteltu heikoksi al-Arna'uutin mukaan, mutta sitä tavallisesti käytetään tukena sille, että pesua ei voi tehdä pelkällä vedellä. Kyseisen lehden sijaan muut nykypäivänä puhdistavat aineet ovat vaihtoehtoisia puhdistajia, sillä ne ajavat saman asian. Ja Allah tietää parhaiten. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا دُبِعَ الْإِهَابُ فَقَدْ طُهِرَ

“Kun nahka parkitaan, totisesti, se puhdistuu.”

(*Sahih Muslim* 366)

Toisessa *hadiithissa* Ibn Abbaas raportoi, että profeetta ﷺ ohitti kuolleen lampaan, joka oltiin heitetty sivuun, ja hän ﷺ sanoi:

لِمَنْ هَذِهِ

“Kenen tämä on?”

He vastasivat sen olevan Maymunan. Hän ﷺ sanoi:

مَا عَلَيْهَا لَوْ انْتَفَعْتُ بِإِهَابِهَا

“Mikä sillä on tai miksi hän ei hyödynnä sen nahkaa?” He sanoivat:

إِنَّهَا مَيْتَةٌ

“Totisesti, se on kuollut (eli sitä ei ole tapettu islamin mukaisesti).”

Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّمَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَكْلَهَا

“Totisesti, Allah - Mahtavin ja Täydellinen - on kieltänyt (vain) sen syömisen.”

(*Sunan an-Nasaai* 4245, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

3. Eläinten nahat, joita ei ole sallittua syödä islamin mukaan, vaikka ne oltaisiin teurastettu oikein, kuten eläimet, joilla on torahampaat.

Joidenkin oppineiden mukaan, jopa niiden nahat voi puhdistaa parkitsemalla ja he siteeraavat hadiithia, jossa profeetta ﷺ sanoi:

دَبَاغُ كُلِّ إِهَابٍ طَهُورُهُ

“Jokainen nahka puhdistuu parkitsemalla.”

(*Sahih al-Jaami’* 3361, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Tämä *hadiith* ei kuitenkaan sisällä oppineiden, kuten al-Awzaa’in, ‘Abd-Allaah ibn al-Mubaarakin, Ishaq ibn Raahawayhin ja erään Ahmadilta raportoidun mielipiteen mukaan niiden eläinten nahkoja, joita ei ole sallittua syödä.¹

On olemassa toisia raportteja, joiden mukaan profeetta ﷺ kielsi villieläinten² nahasta tehtyjen vaatteiden käyttämisen sekä niistä valmistetut huonekalut.

Al-Miqdaam sanoi:

النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن لبس جلود السباع أو الجلوس عليها

“Totisesti, profeetta ﷺ kielsi villieläinten nahasta tehtyjen vaatteiden käyttämisen sekä ratsastamisen niistä valmistetuilla satuloilla.”

(*Sunan Abi Dawud* 4131, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Abu al-Malihi raportoi hänen isältään:

أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن جلود السباع أن تفتش

“Profeetta ﷺ kielsi villieläinten nahan käyttämisen huonekaluissa (joiden päällä istutaan).”

(*Sahih at-Tirmidhi* 1450, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

¹ Ks. an-Nawawin *Sharh Sahih Muslim* 4/54 sekä Ibn Muflihin *al-Furuu’* 1/102.

² Niiden villieläinten, joita ei ole sallittua syödä. Sama konteksti pätee seuraaviin käännöksiin, jossa puhutaan villieläimistä. Eläimet, joita ei ole sallittua syödä käsitellään kahdennessatoista kappaleessa.

Lisäksi Mu'aawiyah ibn Abi Sufyaan sanoi:

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن ركوب النمار

“Profeetta ﷺ kielsi tiikerin nahan (tai turkin).”

(*Sahih Abi Dawud 3566, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Toisessa raportissa Mu'aawiyah sanoi:

لا تصحب الملائكة رفقة فيها جلد نمر

“Enkelit eivät astu ryhmän seuraan, joiden joukossa on tiikerin nahkaa.”

(*Sahih Abi Dawud 4130, hasan al-Albaanin mukaan.*)

Al-Baraa' ibn 'Aazib taas sanoi:

أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن الميائثر

“Profeetta ﷺ kielsi al-majaathirin.”

(*Sahih al-Bukhaari 5175*)

Al-Majaathir voi tarkoittaa silkistä peiton kaltaista pehmustetta, jota käytettiin hevosen satulan päällä. Jotkut oppineet, kuten *al-Haafiz* Ibn Hajar sanoivat, että *al-majaathir* voi tarkoittaa myös villieläinten nahasta tehtyjä tyynyjä. Hän sanoi:

وَيُمْكِنُ تَوْجِيهِهِ , بَمَا إِذَا كَانَتْ الْمَيْثَرَةُ وَطَاءَ صُنْعَتْ مِنْ جِلْدِ ثَمَّ حَشِيثٍ

“- ja on mahdollista, että se (*al-majaathir*) viittaa täytettyyn tyynyyn, joka on tehty nahasta.”

(*Fath al-Baari 10/293*)

Koulukuntaerot on kuitenkin hyvä huomioida kunnioituksella tässäkin aiheessa ja niitä voi opiskella lisää paksummista *fiqh*-kirjoista oppineilta.

Mitä tulee taas eläinten karvaan, Ibn Taymiyyah mainitsi, että kaikkien eläinten karva on rituaalisesti puhdasta. Hän sanoi:

جميع الشعر والريش والوبر والصوف طاهر سواء كان على جلد ما يؤكل لحمه أو جلد ما لا يؤكل لحمه ،
وسواء كان على حي أو ميت. هذا أظهر الأقوال للعلماء

“Kaikki karvat, höyhenet ja villa ovat puhtaita, olisivat ne sitten eläimen nahasta, jonka lihaa saa syödä tai eläimen, jonka lihaa ei saa syödä, ja olisi eläin elossa tai kuollut. Tämä on selkeämpi (eli oikeampi) oppineiden lausunto.”

(*Majmuu‘ al-fataawa*, 21/38)

Eri eläinten karvojen puhtaudesta löytyy myös eri mielipiteitä, joten se on hyvä pitää mielessä. Ja Allah tietää parhaiten.

Tästä kappaleesta opimme, että epäuskovaisten vaatteita ei pidetä epäpuhtaana, ellei jokin erillinen todiste osoita toisin. On myös syytä huomioida, vaikka aiheena onkin puhtaus, että uskottomien imitoiminen ei ole sallittua. Tähän kuuluu sellaisten vaatteiden käyttäminen, joita erityisesti uskottomat käyttävät ja joista heidät tunnetaan. Tämä on siksi, että profeetta ﷺ kielsi uskottomien imitoimisen sanoen:

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

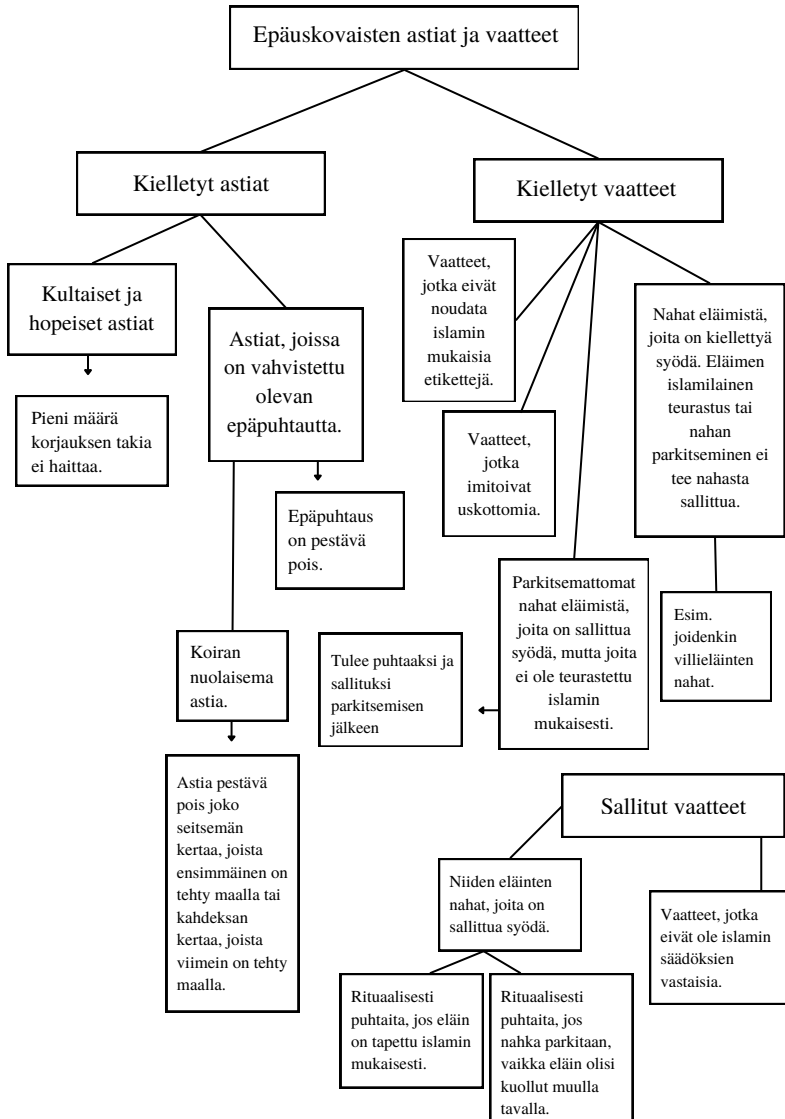
“Kuka ikinä imitoi ihmisiä on (yksi) heistä.”

(*Sunan Abi Dawud* 4031, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Muslimilla on muutenkin tietyt etiketit hänen pukeutumisessaan, joita jokaisen muslimin tulisi noudattaa.

Ja Allah tietää parhaiten.

Tiivistelmä kappaleesta:

3. Kielletyt teot rituaalisen epäpuhtauden tilassa

Uskovaisilla on tekoja, joita on kiellettyä tehdä ilman rituaalista puhtautta. Näistä löytyy oppineiden keskuudessa jonkin verran mielipide-eroja, joten lukijan on hyvä pitää tämä mielessä. Rituaalista epäpuhtautta on suurta ja pientä.

Suurelta rituaaliselta epäpuhtaudelta puhdistaudutaan *sunnan* mukaisella kokovartalopesulla (*ghusl*). Henkilö astuu suureen rituaaliseen epäpuhtauteen mm. yhdynnällä ja kuukautisten alkamisella.

Pienestä rituaalisen epäpuhtauden tilasta puhdistaudutaan taas *sunnan* mukaisella rukouspesulla (*wuduu'*). Henkilö astuu pienen rituaalisen epäpuhtauden tilaan mm. käymällä vessassa suorittamassa tarpeensa.

Molemmat näistä puhdistautumisohjeista käsitellään omissa kappaleissa tarkemmin.

Asiat joita on kiellettyä tehdä pienen rituaalisen epäpuhtauden tilassa (eli ilman rukouspesua)

Nämä teot ovat kiellettyjä luonnollisesti myös suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa, joka on suurempi ja vaatii jopa *sunnan* mukaisen kokovartalopesun (*ghusl*). Pienessä rituaalisessa puhtauden tilassa henkilö taas joutuu suorittamaan vain rukouspesun tehdäkseen näitä seuraavia tekoja. Henkilö, jolla on pieni rituaalinen epäpuhtauden tila on siis kuitenkin puhdas suuresta rituaalisesta epäpuhtauden tilasta.

1. Arabiankieliseen Koraaniin koskeminen

Tämä on kiellettyä neljän Koraanin ja *sunnan* koulukunnan yksimielisyydellä (*ijmaa'*), ellei koskijan ja Koraanin välillä ole jokin este, joka estää suoraa kosketusta. Osan mukaan jopa Koraanin kantaminen laukussa on kiellettyä ilman rukouspesua.

Allah sanoi:

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

“Siihen ei tule koskea kuin puhtaat.” (56:79)

Shaykh Saalih al-Fawzaan mainitsee kirjassaan *al-Mulakhhhas ul-fiqhi*, että jotkut sanovat tämän jakeen viittaavan enkeleihin - joka ei ole kuitenkaan hänen mukaansa enemmistön mielipide - mutta vaikka jae viittaisi enkeleihin, se ei sulkisi pois sitä, että myös ihmisten tulee olla puhtauden tilassa koskiessaan arabiankieliseen Koraaniin.

On huomioitava, että kielto koskee vain arabiankielistä Koraania, joka on Allahin puhetta, ei esimerkiksi käännöstä.

Tämän lisäksi, profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ

“Koraaniin ei tule koskea kuin puhdas.”

(*Al-Bayhaqii 417, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Tästä aiheesta eivät ole yksimielisiä pelkästään neljä varhaisajan koulukuntaa, vaan tämä oli myös monen varhaisajan muslimioppineen ymmärrys Koraanin ja *sunnan* todisteista koskien tätä aihetta. Ibn Abdul-Barr sanoi:

وقال الشافعي والأوزاعي وأبو ثور وأحمد لا يمس المصحف الجنب ولا الحائض ولا غير المتوضئ

“Ja ash-Shaafi’i, al-Awzaa’i, Abu Thawr ja Ahmad sanoivat, että ettei (arabiankieliseen) Koraaniin ole sallittua koskea suuressa epäpuhtauden tilassa oleva henkilö eikä kuukautisissa oleva nainen eikä henkilö, jolla ei ole rukouspesua.”

(*Al-Istidhkaar 2/372*)

Myös Shaykh Ibn Taymiyyah vahvisti, että kielto koskea Koraaniin pienessä

rituaalisessa epäpuhtauden tilassa on neljän koulukunnan imaamin yksimielisyys (*ijmaa'*).¹

Shaykh Saalih al-Fawzaan muistuttaa siitä, että tällainen henkilö voi kuitenkin koskea arabiankieliseen Koraaniin, jos se on kuoren sisällä tai välissä on jotain tai se on esimerkiksi laukun sisällä, sillä tämä ei ole suoraa koskettamista. Samankaltaisesti henkilö voi selailla sitä mm. hanskoilla, ja hänen on kuitenkin sallittua lukea sitä, kunhan hän ei ole suuressa epäpuhtauden tilassa.

Silti osa oppineista kieltävät jopa sen kantamisen ilman rituaalisen puhtauden tilaa.

Shaykh Ibn al-Uthaymiinin mukaan kirjoihin, joissa suurin osa tekstistä on muuta kuin arabiankielistä Koraania, on sallittua koskea ja niitä voi lukea ilman rukouspesua - jopa suuressa rituaalisessa epäpuhtauden tilassa. Tälle pidetään todisteena sitä, että profeetta ﷺ lähetti uskottomille kirjeitä, jotka sisälsivät Koraanin jakeita. Enemmistö tekstistä ei kuitenkaan ollut Koraania. Jos kirjassa on saman verran arabiankielistä Koraania ja saman verran muuta tekstiä, niin kielto ottaa hänen mukaansa etusijan.²

2. Rukoileminen (olisi kyseessä sitten vapaaehtoinen tai pakollinen rukous)

Oppineet ovat yksimielisiä siitä, että rukousta ei ole sallittua suorittaa, jos henkilö ei ole rituaalisen puhtauden tilassa. Tällä rukouksella ei siis viitata pyyntörukoukseen.

Allah sanoi:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِن كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

“Oi te, jotka usotte, kun te nousette rukoukseen, peskää kasvonne ja kätenne kyynärpäitä myöten, pyyhkikää päänne ja (peskää) jalkanne nilkkoja myöten. Jos te olette suuren rituaalisen epäpuhtauden (janaabah) tilassa, puhdistautukaa (kokonaan).” (5:6)

¹ *Majmuu' al-fatawaa* 21/266.

² *Ash-Sharh al-Mumti'*, 1/267.

Profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ

“Rukousta ei hyväksytä ilman puhtautta.”

(*Sahih Muslim* 224)

Ja hän ﷺ sanoi:

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ

“Allah ei hyväksy kenenkään teistä rukousta, jos hän astuu pieneen epäpuhtauden tilaan, kunnes hän suorittaa rukouspesun.”

(*Sahih al-Bukhaari* 6954)

Asiat, jotka laittavat henkilön pieneen epäpuhtauden tilaan käsitellään yhdeksännessä kappaleessa.

Tähän on myös aiheellista mainita henkilöstä, jolla on jatkuva epäpuhtauden tila epänormaalin vuodon tai karkailun takia. Tällainen henkilö pesee intiimiosansa ja ottaa uuden rukouspesun jokaisen rukousajan astuessa sisään ennen rukoilemista ja samalla hän tukkii vuodon lähteen siteillä. Tuolla pesulla hän on puhtauden tilassa, kunnes rukouksen aika loppuu. Tähän kuuluu henkilö, joka kärsii kuukautisten tai raskauden jälkeisen vuodon ulkopuolisesta vuodosta (*al-istihaadasta*) ja henkilö, jolla on esimerkiksi virtsan karkailua. Tähän liittyvät säädökset käsitellään kirjan viimeisessä kappaleessa.

3. Rituaalisen Kaaban ympäri kävelemisen (*tawaaf*) suorittaminen

Suuren ja pienen rituaalisen epäpuhtauden tilan aikana ei ole sallittua suorittaa *tawaafia*, sillä profeetta ﷺ sanoi:

الطَّوَافُ حَوْلَ الْبَيْتِ مِثْلُ الصَّلَاةِ إِلَّا أَنْكُمْ تَتَكَلَّمُونَ فِيهِ فَمَنْ تَكَلَّمَ فِيهِ فَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا بِخَيْرٍ

“Tawaaf talon (Kaaban) ympäri on kuin rukous paitsi, että te puhutte siinä, joten kuka ikinä puhuu (silloin), puhukoon hän vain hyvää.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 960, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

At-Tirmidhi kommentoi tähän sanoen:

وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَسْتَجِيبُونَ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ الرَّجُلُ فِي الطَّوَافِ إِلَّا لِحَاجَةٍ أَوْ يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى أَوْ مِنْ الْعِلْمِ

“Tätä harjoittaa suurin osa tiedon ihmisistä. He suosittelivat, että mies ei puhu *tawaafin* aikana, paitsi tarpeessa tai muistellakseen Allahia tai (hyödyllisestä) tiedosta.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 960)

Tawaaf on siis itsessään kuin rukous, jonka aikana henkilön on oltava puhtauden tilassa.

Myös Aisha sanoi:

أَنَّهُ أَوَّلُ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ حِينَ قَدِمَ أَنَّهُ تَوَضَّأَ، ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ

“Hänen (profeetan ﷺ) ensimmäinen asiansa, jolla hän ﷺ aloitti saapuessaan Mekkaan oli rukouspesu ja sitten talon ympäri kiertäminen.”

(*Sahih al-Bukhaari* 1641)

On myös autenttisesti raportoitu, että profeetta ﷺ kielsi kuukautisissa olevia naisia suorittamasta *tawaafia*, kunnes he astuivat puhtauden tilaan kuukautisten jälkeen. Tämä on siksi, että kuukautisissa oleva nainen ei ole vain pienessä epäpuhtauden tilassa, vaan hän on suuressa epäpuhtauden tilassa. Kun Aishalla alkoi kuukautiset pyhiinvaelluksen aikana, hän itki, ja profeetta ﷺ sanoi lohduttaen häntä:

إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنَّ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ

“Totisesti, Allah on kirjoittanut tämän asian Aadamin tyttärille, joten suorita mitä pyhiinvaeltaja suorittaa, mutta älä kierrä taloa.”

(*Sahih al-Bukhaari* 294)

Asiat joita on kiellettyä tehdä suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa

Tässä välissä on syytä kerrata, että aiemmin mainitun listan tekoja ei ole sallittua tehdä tässä listassa mainittujen tekosten lisäksi suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa, sillä ilman vaadittua rituaalista kokovartalopesua (*ghusl*) ei voi olla voimassa olevaa rukouspesua (*wuduu*). Seuraavia asioita on kuitenkin sallittua tehdä pienen rituaalisen epäpuhtauden tilassa, mutta ei suuressa. Toisin sanoen, seuraavia asioita on sallittua tehdä ilman rukouspesua (*wuduu*), mutta ei ilman rituaalista kokovartalopesua (*ghusl*).

1. Koraanin resitoiminen

Henkilön, joka on suuren epäpuhtauden tilassa, on kiellettyä resitoida Koraania, sillä Ali ibn Abu Taalib sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ مِنَ الْخَلَاءِ فَيُتَرَنَّا الْقُرْآنَ، وَيَأْكُلُ مَعَنَا اللَّحْمَ، وَلَمْ يَكُنْ يَحْجِرُهُ عَنْ ذَلِكَ شَيْءٌ، لَيْسَ الْجَنَابَةُ

“Allahin sanansaattaja ﷺ tuli yksityisyydestään ja opetti meille Koraania ja söi lihaa kanssamme, eikä mikään estänyt häntä (resitoimasta), jos hän ei ollut suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa.”

(*Al-Mustadrak* ‘*alaa sahihaini* 549, *sahih al-Haakimin* mukaan.)

Toisessa raportissa Ali sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عَلَى كُلِّ حَالٍ، لَيْسَ الْجَنَابَةُ

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana lukea Koraania kaikkina aikoina, paitsi suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa.”

(*Haashijatu-l-imaam Ibn al-Haadii* 56, *sahih Shu’ba ibn al-Hajjaajin* mukaan.)

On myös mainittu *al-Mulakhhas ul-fiqhissa*, että *Shaykh Saalih al-Fawzaanin* ja enemmistön oppineista mukaan sama säädös koskee naista, jolla on kuukautiset tai jälkivuotoa, sillä hän ovat myös suuren epäpuhtauden tilassa. Jotkut oppineet, kuten *Ibn Taymiyyah* olivat kuitenkin sitä mieltä, että naisten on sallittua lukea Koraania myös vuodon aikana, jos he pelkäävät unohtavansa sen, mitä he ovat ulkoa opetelleet.¹

¹ *Majmuu’ al-fataawa* 26/179.

Myös Malikin, ash-Shawkanin ja Ahmad ibn Hanbalin toinen mielipide kahdesta oli, että naisen on sallittua resitoida Koraania kuukautisten ja raskauden jälkeisen verenvuodon aikana. He ottivat tämän kannan siksi, että janaaba-tila ei ole selkeästi sama tila kuin kuukautisissa olevan naisen epäpuhtauden tila, sillä tätä ei voi pestä halutessa pois. He myös olivat huolissaan palkkion määrästä, jonka kuukautisissa oleva nainen menettäisi, jos hän ei resitaisi Koraania kuukautistensa aikana ja siitä, että Koraani saattaisi unohtua vuodon aikana. On myös huomioitava, että aihetta koskevien *hadiithien* autenttisuudesta on hieman mielipide-eroja.

Jos nainen valitsee lukea Koraania kuukautisten aikana, hänen tulisi kuitenkin pitää esimerkiksi hanskoja päällä koskiessaan Koraaniin tai lukea sitä sähköiseltä laitteelta, sillä hän ei silti ole vaaditussa rituaalisen puhtauden tilassa, koska hän ei voi ottaa rukouspesua. Vaihtoehtoisesti hän voi myös kuunnella Koraania, välttääkseen aiheen mielipide-eroja.

Suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa olevan henkilön on kuitenkin sallittua mainita Koraanissa mainittuja lausuntoja, jos hänen tarkoituksensa ja aikomuksensa ei ole resitoida Koraania. Hänen on esimerkiksi sallittua sanoa jopa arabiaksi:

بِسْمِ اللَّهِ

“Allahin nimeen.” (1:1)

sekä

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ

“Kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille.” (1:2)

Tälle löytyy monia esimerkkejä *sunnasta*. Aisha sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ

“Profeetalla ﷺ oli tapana muistella (ja mainita) Allahia jokaisena aikanaan.”

(*Sahih Muslim* 373)

Yleiselle kysymykselle selkeytyksenä on myös syytä muistuttaa jälleen, että Koraanin käännös ei ole Allahin puhetta, joten sitä voi lukea missä tahansa tilassa.

2. Moskeijassa oleskelu

Henkilön on kiellettyä oleskella moskeijassa suuren epäpuhtauden tilassa, olisi kyseessä sitten janaabah-tila tai kuukautisten tai raskauden jälkeisen vuodon ansiosta oleva suuren rituaalisen epäpuhtauden tila. Allah sanoi:

إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا

“- paitsi he, jotka kulkevat tieltä (rukouspaikan) ohi (tai läpi), kunnes olette peseytyneet.”

(4:43)

Eräässä *hadiithissa* Aisha raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

وَجِئُوا هَذِهِ الْبُيُوتَ عَنِ الْمَسْجِدِ فَإِنِّي لَا أُحِلُّ الْمَسْجِدَ لِخَائِضٍ وَلَا جُنْبٍ

“Kääntäkää näiden ovien suunnat moskeijasta, sillä totisesti minä en tee moskeijaa sallituksi kuukautisissa oleville naisille tai henkilölle, joka on suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa.”

(*Al-Bayhaqii 4495, sahih ash-Shawkaanin mukaan.*)

Joidenkin raporttien mukaan seuralaisilla oli kuitenkin tapana suorittaa rukouspesu, vaikka he eivät olleet suorittaneet rituaalista puhdistautumista (*ghusl*) suuren rituaalisen epäpuhtauden tilasta yhdyntän jälkeen, oleskellakseen moskeijassa. Ata' sanoi:

رَأَيْتُ رِجَالًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْلِسُونَ فِي الْمَسْجِدِ وَهُمْ مَجْنُبُونَ إِذَا تَوَضَّعُوا وَضَوْءَ الصَّلَاةِ

“Näin profeetan ﷺ seuralaisten istuvan moskeijassa ollessaan suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa, kun he olivat ottaneet rukouksen rukouspesun (*wudun*).”

(*Abu Dawud 232, sahih Ibn Khuzayman mukaan.*)

Voimme siis ajatella rukouspesun mahdollisesti vähentävän rituaalisen epäpuhtauden tilaa, vaikka silloin ei ole kuitenkaan sallittua rukoilla eikä suorittaa muita siinä tilassa kiellettyjä tekoja. Moskeijassa istumista intiimien tekojen aiheuttamassa *janaaba*-tilassa voidaan siis katsoa sallituksi rukouspesun jälkeen, sillä jos seuralaiset tekivät näin, se oli oletetusti jotain, mitä profeetta ﷺ oli sallinut.

On myös muistettava, että *janaabah*-tilassa oleva henkilö sekä kuukautisissa oleva henkilö voi kulkea moskeijan läpi tarvittaessa, sillä Allah sanoi:

إِلَّا غَابِرِي سَبِيلِ

“- paitsi ne, jotka kulkevat tieltä (rukouspaikan) ohi (tai läpi).” (4:43)

Lisäksi Aisha raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi hänelle:

تَاوَلِينِي الْخُمْرَةَ مِنَ الْمَسْجِدِ

“Tuo minulle matto moskeijasta.” Ja Aisha sanoi:

إِنِّي خَائِضٌ

“Totisesti, minulla on kuukautiset.” Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّ حَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ

“Sinun kuukautisesi eivät ole sinun käsissäsi.”

(*Sahih Muslim* 298)

Aisha ei oleskellut moskeijassa, vaan kyseessä oli vain siellä käyminen. *Hadiithin* voidaan katsoa tuovan esille sitä, että hän tiedosti mainitsessaan kuukautisensa, että moskeijalle ei saisi tavallisesti mennä oleskelemaan siinä tilassa. Profeetta ﷺ kuitenkin salli läpi kävelemisen, sillä tälle oli tarve. Ja Allah tietää parhaiten.

Toisessa raportissa Aisha ei istunut moskeijan puolella, kun hänellä oli kuukautiset ja hän harjasi profeetan ﷺ hiuksia tämän ollessa moskeijassa suorittamassa hengellistä eristäytymistä (*i'tikaaf*). Sen sijaan Aisha istui hänen talossaan, josta oli ovi moskeijaan, jonka puolella profeetta ﷺ istui.

Urwa raportoi:

أَخْبَرَنِي عَائِشَةُ أَنَّهَا كَانَتْ تُرَجِّلُ . تَعْنِي . رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَائِضٌ ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَبِيبٌ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ ، يُذْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا ، فَتَرْجُلُهُ وَهِيَ خَائِضٌ

“Aisha kertoi minulle, että hänellä oli tapana kammata Allahin sanansaattajan ﷺ hiuksia ollessaan kuukautisissa ja hän (profeetta ﷺ) oli suorittamassa hengellistä eristäytymistä (i’tikaafia moskeijassa). Profeetalla ﷺ oli tapana tuoda hänen päänsä Aishan lähelle hänen huoneeseensa, ja Aisha kampasi profeetan ﷺ hiuksia, kun Aishalla oli kuukautiset.”

(Sahih al-Bukhaari 296)

Lisäksi eräässä raportissa Umm ‘Atiyya sanoi:

أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى الْعَوَاتِقَ وَالْحَيْضَ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِحْدَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جَلْبَابٌ قَالَ " لِثَلَاثِهَا أُخْتُهَا مِنْ جَلْبَابِهَا

“Allahin sanansaattaja ﷺ käski meidän tuoda nuoret naiset ja kuukautisissa olevat naiset sekä suojaan laitetut naiset ulos paaston rikkomisen juhlanan (‘iid ul-fitrina) ja uhrauksen juhlanan (‘iid ul-adhana). Kuukautisissa olevat naiset pidättäytyivät rukouksen luota, mutta osallistuivat hyvyyteen ja muslimien pyyntörukouksiin. Sain: ‘Oi Allahin sanansaattaja, yhdellä meistä ei ole jilbaabia (kehoa peittävää verhoa).’ Hän ﷺ sanoi: ‘Hänen siskonsa tulisi peittää hänet hänen jilbabillaan’.”

(Sahih al-Bukhaari 971, Sahih Muslim 890)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

وَيَعْتَزِلْنَ الْمَصَاءَ

“Ja kuukautisissa olevien naisten tulisi pysyä poissa rukouspaikasta.”

(Sahih al-Bukhaari 974)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin ja suurin osa oppineista ovat sitä mieltä, että naisten ei ole sallittua mennä moskeijaan edes opetusta tai opiskelua varten, ellei kyseessä ole moskeijasta erillinen tila, kuten luokkahuone. Vaihtoehtoisesti he voivat osallistua opetukseen etänä, pyytää siskoiltaan sen kerran muistiinpanot jälkeensä tai pyytää, että opetus järjestettäisiin luokkahuonetilassa.

Kuitenkin, *Shaykh* al-Albaani otti sen mielipiteen, että nainen saa oleskella kuukautisten aikana moskeijassa. Neljän koulukunnan oppineet olivat kuitenkin yksimielisiä siitä, että naisen ei ole sallittua oleskella moskeijassa kuukautisten aikana.

Ja Allah tietää parhaiten.

Tiivistelmä kappaleesta:

4. Luonnonkutsuun vastaamisen etiketit

Islamin uskonto on puhtauden, sivistyneisyyden ja jalouden uskonto, johon sisältyy jopa etiketit vessassa käymiseen liittyen. Vessassa käyminen on fyysisesti ihmisen epäpuhtaimmista teoista ja puhdistautuminen oikealla tavalla on tärkeä pohja rituaalisen puhtauden saavuttamiselle.

Seuraavat asiat ovat järjestyksessä mainitut etiketit vessaan liittyen:

1. Sisään astumisen pyyntörukouksen (*dua*) lausuminen

Anas ibn Maalik sanoi, että Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana sanoa astuessaan vessaan:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

Allaahummä innii ä'udhu bikä min äl-khubuthi wäl-khabääiith

“Oi Allah, pyydän turvaa Sinulta mies- ja naispaholaisia vastaan (tai kaikkea likaista ja pahaa, kuten pahoja tekoja ja sieluja vastaan).”

(*Sahih al-Bukhaari* 6322)

Jotkut oppineet ovat lisänneet tämän pyyntörukouksen eteen:

بِسْمِ اللَّهِ

Bismillääh

“Allahin nimeen.”

Tämä on siksi, että profeetta ﷺ sanoi toisessa *hadiithissa*:

سَتَرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ أَخْلَعُوا الْخَلَاءَ أَنْ يَقُولَ بِسْمِ اللَّهِ

“Henkiolentojen silmien ja Aadamin jälkeläisen alastomuuden (awran) eteen laitetaan verho, kun joku heistä sanoo astuessaan vessaan: ‘Bismillāh (Allahin nimeen).’”

(*Sunan at-Tirmidhi 606, sahih al-Albaanin mukaan.*)

2. Koraanin ja papereiden joissa lukee Allahin nimiä jättäminen vessan ulkopuolelle

Uskonnollisten tekstien vieminen vessaan on jotain epäkunnioittavaa, sillä tämä on likaiseen paikkaan Allahin nimen tai Allahin sanan (arabiankielisen Koraanin) viemistä. Huonona tapana pidetään myös tiedon tekstien viemistä vessaan, sillä tämä luokitellaan arvokkaan asian epäkunnioittamiseksi.

Näiden jättäminen vessan ulkopuolelle on suositeltavaa (*mustahabb*) ja toisten oppineiden mukaan pakollista (*waajib*).

Shaykh Saalih al-Fawzaan kuitenkin mainitsi *al-Mulakhhas ul-fihissa*, että tämä on sallittua, jos henkilö ei löydä paikkaa, minne laittaa papereita tai jättää esimerkiksi laukkuun ilman, että se katoaisi.

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi aiheesta:

يجوز دخول الحمام بأوراق فيها اسم الله ما دامت في الجيب ليست ظاهرة , بل هي مخفية ومستورة

“Vessaan astuminen on sallittua papereiden kanssa, joissa on Allahin nimiä, niin kauan kuin ne ovat taskussa eivätkä ne ole näkyvillä, vaan piilotettuina ja peitettyinä.”

(*Fataawa min at-tahaarah, sivu 109*)

Tämä mielipide perustuu raportteihin varhaisajan muslimien Ishaaqin, Ibn al-Musayyabin, al-Hasanin ja Ibn Siiriinin mielipiteistä.

3. Sellaiseen vessaan meneminen jonne muut eivät näe

Tämä on osa siveää käytöstä ja *awran*¹ suojelemista muiden nähtäviltä. Mies saattaa onnistua tekemään tarpeensa tavalla, että hän ei paljasta awraansa, mutta silti piiloutuminen oli profeetan ﷺ tapa, vaikka siihen aikaan erilliset vessakopit eivät olleet alkuun yleisiä. Piiloutuminen on osa siveää ja muslimille sopivaa käytöstä. Abdullah ibn Ja'far sanoi:

كَانَ أَحَبَّ مَا اسْتَنْتَزَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . لِحَاجَتِهِ هَذِهِ أَوْ خَائِشُهُ نَحْلُ

“Profeetta ﷺ tykkäsi eniten piiloutua kukkulan tai taatelipalmujen puuston taakse menessään hoitamaan tarpeensa (eli käydessään vessassa).”

(Sahih Muslim 342)

Jos matkalla ei ollut mitään muuta kuin aavikkoa, niin profeetta ﷺ meni kauas muista ihmisistä. al-Mughirah ibn Shu'bah sanoi:

كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجَتَهُ فَأُبْعِدَ فِي الْمَدْهَبِ

“Olin profeetan ﷺ kanssa matkalla ja hänellä ﷺ oli tarve (käydä vessassa), joten hän meni kauas (muiden näkyvistä).”

(Jaami' at-Tirmidhi 20, sahih al-Albaanin mukaan.)

Myös Aisha mainitsee tästä tavasta kertoessaan matkastaan, jossa hän oli profeetan ﷺ mukana:

فَخَرَجْتُ أَنَا وَأُمُّ مُسْطَحٍ قَبْلَ الْمَنَاصِعِ مُنْتَبِزًا، لَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَتَّخِذَ الْكُفُوفُ قَرِيًّا مِنْ بَنِي نَدِ

“- ja menin ulos Umm Mistahin kanssa Manasi-vessapaikkaan ja me emme menneet ulos luonnonkutsulle paitsi yöstä yöhän (eli öisin) ja tuo oli ennen kuin meillä oli kotiemme lähellä vessat.”

(Sahih al-Bukhaari 2661)

¹ Awra on alue, joka on määrätty peitettäväksi.

4. Yleisten katujen, ihmisten suojapaikkojen ja vesilähteiden välttäminen

Profeetta ﷺ kielsi haitan aiheuttamisen, jota voi tapahtua luonnonkutsuun vastaamisen yhteydessä. Hän ﷺ kielsi yleisten katujen, ihmisten suojapaikkojen (kuten harvojen varjoisien paikkojen) ja vesilähteiden saastuttamisen. Mu'aadh ibn Jabal raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

اتَّقُوا الْمَلَأَيْنِ الثَّلَاثِ الْبَرَّازَ فِي الْمَوَارِدِ وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ وَالْظِّلَّ

“Olkaa varuillanne kolmesta asiasta aiheutuvasta kirouksesta: vesipaikkoihin, teille ja varjojen alle tarpeiden tekemisestä.”

(*Sunan Abi Dawud 26, hasan al-Albaanin mukaan.*)

Lisäksi Jabir sanoi:

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُبَالَ فِي الْمَاءِ الرَّائِدِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ kielsi virtsaamisen seisovaan veteen.”

(*Sahih Muslim 281*)

5. Vasemmalla jalalla sisään astuminen

Vasemmalla jalalla vessaan astuminen perustuu oppineiden analogiaan (*qiyaas*), joka jounnetaan peräisin muista *sunnan* lähteistä. Profeetan ﷺ tiedetään tehneen puhtaita asioita oikealla kädellään ja tarvittavia epäpuhtaita asioita vasemmalla kädellään. Moskeijaan on autenttisten raporttien mukaan *sunnan* mukaista astua sisään oikealla jalalla ja ulos vasemmalla. Täten, vessaan astuminen vasemmalla jalalla ja ulos astuminen oikealla jalalla nähdään sopivana etikettinä, ottaen huomioon, että vessa on likainen paikka, jossa peseydytään vasemmalla kädellä. Aisha sanoi:

كَانَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُطَهِّرَهُ وَطَعَامِهِ وَكَانَتْ يَدُهُ الْيُسْرَى لِخَلَايِهِ وَمَا كَانَ مِنْ أَدَى

“Allahin sanansaattajan ﷺ oikea käsi oli syömistä varten ja hänen vasen

kätensä oli itsensä puhdistamista varten sekä haitallisia asioita varten (eli niihin koskemista varten).”

(*Sunan Abi Dawud 33, sahih an-Nawawin mukaan.*)

Anas ibn Maalikilta on raportoitu:

مَنْ السُّنَّةُ إِذَا دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ أَنْ تَبْدَأَ بِرَجْلِكَ الْيُمْنَى، وَإِذَا خَرَجْتَ أَنْ تَبْدَأَ بِرَجْلِكَ الْيُسْرَى

“Sunnaan kuuluu se, että astuessasi moskeijaan aloitat (eli astut sisään) oikealla jalallasi, ja kun lähdet ulos, aloitat (eli astut ulos) vasemmalla jalallasi.”

(*Al-Mustadrak 887, sahih al-Haakimin mukaan.*)

6. Olla istumatta avoimessa paikassa *qiblan*¹ suuntaan tai selkä siihen päin

Tämä säädös pätee vain avomaalla luonnonkutsuun vastaamiseen, jos edessä ei ole mitään estettä. Jos esteenä on kuitenkin seinä tai henkilö on vessan sisällä, ei suunnalla ole väliä. Abu Aiub al-Ansaari raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطَ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يُؤَلِّهَا ظَهْرَهُ، شَرَفُوا أَوْ عَرَبُوا

“Kun joku teistä menee luonnonkutsulle (avoimeen paikkaan), hänen ei tulisi kääntyä *qiblaan* päin eikä kääntää selkäänsä siihen suuntaan, vaan kääntyäkää itään tai länteen.”

(*Sahih al-Bukhaari 144*)

Imaam al-Bukhaari otsikoi *hadiithin*:

بَابُ لَا تُسْتَقْبَلُ الْقِبْلَةُ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ إِلَّا عِنْدَ الْبَنَاءِ جِدَارٍ أَوْ نَحْوِهِ

“Kappale: Älä käännä *qiblan* suuntaan ulostaessasi tai virtsatessasi, paitsi seinärakennuksen tai sen kaltaisen suojassa.”

(*Sahih al-Bukhaari 144*)

¹ *Qiblah* on suunta, johon muslimit rukoilevat, joka on *Masjid al-Haram* (Pyhä moskeija, Mekassa) ja sen sisällä Kaaba. Ks. 2:150.

Tämä oli suurimman osan oppineiden (Maalikin, ash-Shaafin ja Ahmadin) mielipide. Abu Hanifa ja Ibn Taymiyyah kuitenkin ottivat sen mielipiteen, että *qiblan* suuntaan oleminen tai selkä sitä päin tehdessään tarpeita, on kiellettyä jopa rakennuksen sisällä. Mikäli tätä seuraa, tulisi henkilön istua hieman vinossa, jos vessan pönttö on *qiblan* suuntaan tai selkä siihen päin.¹ Kuitenkin, jotkut raportit viittaavat siihen, että suunnalla ei ole väliä rakennuksen sisällä. Ibn Umar nimittäin sanoi:

رقيت يوما على بيت حفصة فرأيت النبي صلى الله عليه وسلم على حاجته مستقبلاً الشام مستدبراً الكعبة

“Yhtenä päivänä (ollessani vielä lapsi) kiipesin Hafsan talon päälle ja profeetta ﷺ oli luonnonkutsulla Syyrian suuntaan, selkä Kaabaan päin.”

(Jaami’ at-Tirmidhi 11, sahih al-Albaanin mukaan.)

Toisessa raportissa Marwaan al-Asfar ke rtoi nähneensä Ibn Umarin laittavan kamelinsa polvistumaan *qiblan* suuntaan, istuvan ja virtsaavan siihen suuntaan, joten hän sanoi tälle:

يا أبا عبد الرحمن ، أليس قد نُهي عن هذا ؟

“Oi Abu ‘Abdur-Rahmaa, eikö tuo ole kiellettyä?”

Ibn Umar sanoi:

بلى ، إنما نُهي عن ذلك في الفضاء ، فإذا كان بينك وبين القبلة شيء يسترك فلا بأس

“Se on vain kiellettyä, jos teet sen avoimella alueella, mutta jos sinun ja *qiblan* välissä on jotain, joka peittää sinut, se ei haittaa.”

(Al-Mustadrak 559, sahih al-Haakimin mukaan.)

7. Vaatteiden pitäminen puhtaana virtsasta

Puhtaana pysyminen virtsasta ja ulosteesta on erityisen tärkeää, sillä henkilö

¹ Al-Mughni 1/107, Haashiyat Ibn ‘Aabidiin 1/445, al-Mawsuu’ah al-fiqhiyyah 43/5.

ei voi rukoilla vaatteilla, joissa on islamin mukaista rituaalista epäpuhtautta¹. Senkin lisäksi profeetta ﷺ sanoi:

اسْتَرْهُوا مِنْ الْبُؤْلِ، فَإِنَّ عَائِمَةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ

“Olkaa varuillanne virtsasta (jotta ette tahraa itseänne sillä), sillä se on yleisimmistä haudan rangaistuksen syistä.”

(*Ibn Maajah 348, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Rukousvaatteiden on määrätty olla rukouksessa puhtaita islamin mukaisesta rituaalisesta epäpuhtaudesta, sillä Allah sanoi:

وَيَتْبَاكَ قَطِئَرٌ

“- ja puhdistakaa teidän vaatteenne!” (73:4)

Shaykh Muhammad ibn Abdul-Wahhaab listasti kirjassaan rukouksen ehdot, ja sanoi:

الشرط الخامس: إزالة النجاسة من ثلاث:

“(Rukouksen) viides ehto on rituaalisen epäpuhtauden poistaminen kolmesta:

من البدن،

kehosta,

والثوب

vaatteesta

والبقعة

ja rukouspaikasta.”

(*Shuruut as-salaat wa arkaanuhaa wa waajibatuhaa*)

¹ Islamin mukaan rituaalisesti epäpuhtaat asiat käsitellään kahdennessatoista kappaleessa. Näihin ei siis kuulu pelkkä ruokatahra eikä mikä tahansa likatahra.

Tavoista varoa vaatteiden menevän likaiseksi on istua alas tehdessään tarpeita. Aisha sanoi:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا كَانَ يُبُولُ إِلَّا قَاعِدًا

“Allahin sanansaattaja ﷺ ei virtsannut kuin istualteen.”

(*Sunan at-Tirmidhi 12, sahih al-Albaanin mukaan.*)

At-Tirmidhi kommentoi *hadiithia* sanoen:

وَمَعْنَى النَّهْيِ عَنْ الْبُؤْلِ قَائِمًا عَلَى التَّأْدِيبِ لَا عَلَى التَّحْرِيمِ

“Kielto seistä virtsatessa on etiketti - ei absoluuttinen kielto.”

(*Sunan at-Tirmidhi 12*)

Mies voi siis seistä virtsatessaan tarvittaessa, sillä kielto ei ole absoluuttinen. Ja vaikka Aisha ei nähnyt profeettaa ﷺ tekevän näin, silti seuralaiset raportoivat tästä. Hudhaifah sanoi:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . أَتَى سُبَاطَةَ قَوْمٍ فَبَالَ عَلَيْهَا قَائِمًا

“Allahin sanansaattaja ﷺ tuli joidenkin ihmisten kaatopaikalle ja hän virtsasi seisaalteen.”

(*Sunan Ibn Maajah 305, sahih al-Albaanin mukaan.*)

8. Olla puhumatta vessassa

Vessassa puhuminen on inhottua (*makruuh*) erityisesti silloin, kun henkilö virtsaa tai ulostaa. An-Nawawi sanoi:

كراهة الكلام على قضاء الحاجة متفق عليه

“On inhottua (*makruuh*) puhua tarpeiden tekemisen aikana, ja oppineet ovat yksimielisiä tästä.

قال أصحابنا: ويستوي في الكراهة جميع أنواع الكلام، ويستثنى مواضع الضرورة بأن رأى ضريرا يقع في بئر، أو رأى حية، أو غيرها، تقصد إنسانا أو غيره من المحترمات، فلا كراهة في الكلام في هذه المواضع، بل يجب في أكثرها

Meidän seuralaisemme sanoivat, että kaikenlainen puhe (vessassa) on samalla tavalla inhottua, mutta poikkeus tehdään tarpeen alla, kuten jos henkilö näkee sokean miehen tippumassa kaivoon, käärmeen tai muun (vaarallisen asian) lähestymässä ihmistä tai arvokasta luomusta (kuten eläintä). Tällaisissa tapauksissa ei ole inhottua (*makruuh*) puhua, vaan se on pakollista suurimmassa osassa tapauksista (jos kyseessä on vaara).”

(*Al-Majmuu'*, 2/88)

Jabir ibn ‘Abdullah sanoi, että eräs mies tervehti profeettaa ﷺ rauhallia hänen ﷺ ollessaan virtsalla. Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi hänelle:

إِذَا رَأَيْتَنِي عَلَى مِثْلِ هَذِهِ الْحَالَةِ فَلَا تُسَلِّمْ عَلَيَّ فَإِنَّكَ إِنِ فَعَلْتَ ذَلِكَ لَمْ أُزِدْ عَلَيْكَ

“Jos näet minut tuossa tilanteessa, älä tervehdi minua, sillä jos teet niin, en vastaa sinulle.”

(*Ibn Maajah 352, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Vessassa ei tulisi lausua erityisesti Koraania eikä muistella Allahia ääneen, mutta henkilö voi tehdä tämän sydämessään. Ibn al-Mundhir sanoi, että al-Awsat sanoi, että Ikrimah sanoi:

لا يذكر الله وهو على الخلاء بلسانه ولكن بقلبه

“Henkilön ei pitäisi muistaa Allahia kielellään ollessaan vessassa, vaan sen sijaan (hän muistelee Allahia) sydämellään.”

(*Al-Awsat 1/341*)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi:

إذا كان في الحمام ، فقد قال الإمام أحمد : إذا عطس الرجل حمد الله بقلبه ، فيُخَرَّج من هذه الرواية أنه يسمي بقلبه

“Jos hän (henkilö) on vessassa, niin totisesti (tästä aiheesta) *imaam* Ahmad

sanoi: ‘Jos henkilö aivastaa (vessassa), niin hänen tulisi ylistää Allahia sydämessään.’ Tästä raportista voimme ottaa sen irti, että hänen tulisi myös sanoa *basmala* (rukouspesun aloituksessa “*Bismillāh*”-lausuminen) sydämessään.”

(*Ash-Sharh al-Mumti*’ 1/130)

Toiset oppineet, kuten *Shaykh Ibn Baaz*, olivat taas sitä mieltä, että rukouspesun yhteydessä voi sanoa ääneen “*Bismillāh*”, vaikka henkilö olisi vessassa, sillä tämä on joidenkin oppineiden mukaan rukouspesun pakollinen pilari. Hän sanoi:

لا بأس أن يتوضأ داخل الحمام إذا دعت الحاجة إلى ذلك ، ويسمي عند أول الوضوء ، يقول : (بسم الله) لأن التسمية واجبة عند بعض أهل العلم ، ومتأكدة عند الأكثر ، فيأتي بها وتزول الكراهة لأن الكراهة تزول عند الحاجة إلى التسمية . ، والإنسان مأمور بالتسمية عند أول الوضوء ، فيسمي ويكمل وضوؤه

“Ei haittaa, jos henkilö tekee rukouspesua ja jos hänen on oltava vessassa (sitä varten) sanomassa *basmalan* (rukouspesun) alkuun, sillä *basmalan* lausuminen (rukouspesun alussa) on pakollista joidenkin oppineiden mukaan. Se on (säädöksenä vähintään) erittäin suositeltavaa (lausua ennen rukouspesua) enemmistön mukaan. Hänen tulisi siis tehdä niin, ja sen inhottavuus (*makruuh*-säädös) poistuu, kun on tarve sanoa *basmala*. Henkilöä on käsketty lausumaan *basmala* aloittaessaan rukouspesunsa, joten hänen tulisi sanoa se ja suorittaa rukouspesunsa loppuun.”

(*Majmuu’ fataawa ash-Shaykh Ibn Baaz* 10/28)

Ja Allah tietää parhaiten.

9. Alapään peseminen mieluiten vedellä tai vähintään kolmesti paperilla

Kuten aiemmin mainitsimme, niin henkilön on oltava puhdas alapäästään ennen rukouspesuaan, jotta hänen rukouksensa voidaan hyväksyä.

Profeetta ﷺ sanoi:

يَغْسِلُ ذَكَرَهُ ثُمَّ لِيَتَوَضَّأَ

“Hänen tulisi pestä intiimiosansa ja sitten tehdä rukouspesu (sen jälkeen).”

(*Sunan an-Nasa'i* 439, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Tätä ei kuitenkaan tehdä uudestaan rukouspesun yhteydessä, jos rukouspesun ottaa myöhemmin, vaan henkilö peseytyy jokaisen vessakäynnin jälkeen ja tämä riittää, ellei häneltä tule ulos sellaista epäpuhtautta, joka on pestävä pois.

Vessakäynnin peseytymistapaan on tietyt etiketit *sunnassa*, ja muslimin tulisi noudattaa näitä. Tämä tulisi tehdä vähintään kolmella pyyhkäisyllä, olisi kyseessä sitten paperin tai kivien käyttäminen, joita käytettiin ennen paperin keksimistä.

Salmaan al-Faarisille sanottiin:

لَقَدْ عَلَّمَكُمْ نَبِيُّكُمْ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةِ

“Teidän profeettanne opettaa teille kaikkea - jopa ulosteesta.”

Hän vastasi:

أَجَلٌ لَقَدْ نَهَانَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ وَأَنْ لَا نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ وَأَنْ لَا نَسْتَنْجِيَ أَخَذْنَا بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ أَوْ يَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ عَظْمٍ

“Kyllä, hän ﷺ on kieltänyt meitä suuntaamasta *qiblaan* virtsaamisen ja ulostamisen aikana ja käyttämästä oikeaa kättä pesemiseen ja (hän on kieltänyt meitä) peseytymästä alle kolmella kivellä, (eläimen) ulosteella tai luulla.”

(*Sunan Abi Dawud* 7, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Jos tämä määrä ei kuitenkaan riitä puhdistamiseen eikä vettä ei ole saatavilla, henkilön tulisi pyyhkiä pariton määrä kertoja, kunnes hän on puhdas. Abu Huraira raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْتِزْ وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُوتِرْ

“Kuka ikinä suorittaa rukouspesun, huuhdelkoon hän nenänsä. Kuka ikinä pyyhkii (istijmaar) intiimiosansa (kivillä tai paperilla), tehköön hän niin parittoman määrän.”

(Sahih al-Bukhaari 161)

Kivillä peseydyttiin useasti siihen aikaan, koska vettä ei ollut aina saatavilla. Oppineet ovat kuitenkin yksimielisiä siitä, että kivellä tai paperilla peseytyminen on sallittua ja riittävää oikein tehtynä.

Ibn al-Qayyim sanoi:

إجماع المسلمين على جواز الاستجمار بالأحجار في زمن الشتاء والصيف

“(Oppineet) muslimit ovat yksimielisiä siitä, että (intiimiosien) pyyhkiminen (istijmaar) kiviä (tai paperia) käyttäen, on sallittua talvella ja kesällä.”

(Ighaathat al-Lahfaan 1/151)

Ibn Qudaamah sanoi:

وإن اقتصر على الحجر أجزأه , بغير خلاف بين أهل العلم ; لما ذكرنا من الأخبار ; ولإجماع الصحابة رضي الله عنهم

“- mutta itsensä rajoittaminen (peseytymisessä) vain kiviin (tai paperiin) on riittävää, eikä oppineilla ei ole erimielisyyksiä tästä raporttien vuoksi, joita olemme mainneet (kirjassa), ja koska tämä oli seuralaisten yksimielisyys - Allah olkoon tyytyväinen heihin.”

(Al-Mughni 1/206)

Pyyhkimistä kutsutaan *istijmaariksi* ja vedellä peseytymistä kutsutaan *istinjaaksi*. Vedellä peseytyminen (*istinjaa*) on kuitenkin suositeltavampaa kuin paperin, kiven tai liinan käyttäminen. Tämä on siksi, että se puhdistaa varmemmin, ja koska Anas ibn Malik sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ أَحْمِلُ أَنَا وَغُلَامٌ مَعِيَ نَحْوِي إِذَاؤُهُ مِنْ مَاءٍ فَيَسْتَنْجِي بِأَلْمَاءِ

“Kun Allahin sanansaattaja ﷺ meni vessaan, minä ja toinen kaltaiseni poika toimme hänelle pienen nahkaisen vaasin vettä, ja hän ﷺ peseytyi vedellä.”

(Sahih Muslim 271)

Lisäksi Aisha sanoi:

مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ غَائِطٍ قَطُّ إِلَّا مَسَّ مَاءً

“En nähnyt koskaan profeettaa ﷺ tulevan ulos vessasta paitsi, että hän peseytyi vedellä.”

(Sunan Ibn Maajah 354, sahih al-Albaanin mukaan.)

Allah kehui Qubaa'-moskeijan ihmisiä heidän hyvin suoritetuista rukouspesuistaan ja muista puhtauden rituaaleista sanoen:

فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ۚ

“- siellä on miehiä, jotka rakastavat puhdistaa itseään, ja Allah rakastaa niitä, jotka puhdistavat itseään.”

(9:108)

Abu Sufiyan raportoi, että tämän jakeen tullessa, profeetta ﷺ sanoi:

يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أُنْتِيَ عَلَيْكُمْ فِي الطُّهُورِ فَمَا طُهِرْتُمْ

“Oi Ansaarin ihmiset, totisesti Allah on kehunut teitä puhtaudesta, joten mikä on puhtautenne (eli puhdistautumistapanne)?”

He vastasivat:

تَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ وَتَغْتَسِلُ مِنَ الْجَنَابَةِ وَتَسْتَنْجِي بِالمَاءِ

“Me suoritamme rukouspesun rukousta varten, rituaalisen kokovartalopesun (ghusl) suuresta rituaalisesta epäpuhtaudesta (janaabah) ja me peseydyimme vedellä.”

Profeetta ﷺ sanoi:

هُوَ ذَلِكَ فَعَلَيْكُمْوهُ

“Tuo se on (se syy miksi teitä kehuittiin), joten jatkakaa sitä.”

(*Sunan Ibn Maaajah 290, sahih al-Albaanin mukaan.*)

10. Vain vasemman käden käyttäminen alapään pesemiseen

Tämä tuli ilmi aiemmin maintussa *hadiithissa*, että islamin mukaisiin etiketteihin kuuluu se, että henkilö peseytyy vasemmalla kädellä ja syö oikealla. Aisha sanoi:

كَانَتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْيُمْنَى لَطُفُورِهِ وَطَعَامِهِ وَكَانَتْ يَدُهُ الْيُسْرَى لِخَلَائِهِ وَمَا كَانَ مِنْ أَدَى

“Allahin sanansaattajan ﷺ oikea käsi oli syömistä varten ja hänen vasen kätensä oli itsensä puhdistamista ja haitallisia asioita varten (eli tarvittaessa niihin koskemista varten).”

(*Sunan Abi Dawud 33, sahih an-Nawawin mukaan.*)

Abu Huraira raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

فَإِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطَ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يَسْتَنْدِرُهَا وَلَا يَسْتَنْطِبُ يَمِينِهِ

“Joten kun joku teistä menee luonnonkutsulle, hänen ei tulisi suunnata qiblaan eikä olla selkä siihen päin eikä hänen tulisi peseytyä oikealla kädellä.”

(*Sunan Abi Dawud 8, sahih an-Nawawin mukaan.*)

11. Oikealla jalalla ulos lähteminen

Tämä perustuu samoihin pointteihin, joita mainitsimme kohdassa 5.

12. Pyyntörukouksen lausuminen astuessa ulos

Aisha sanoi:

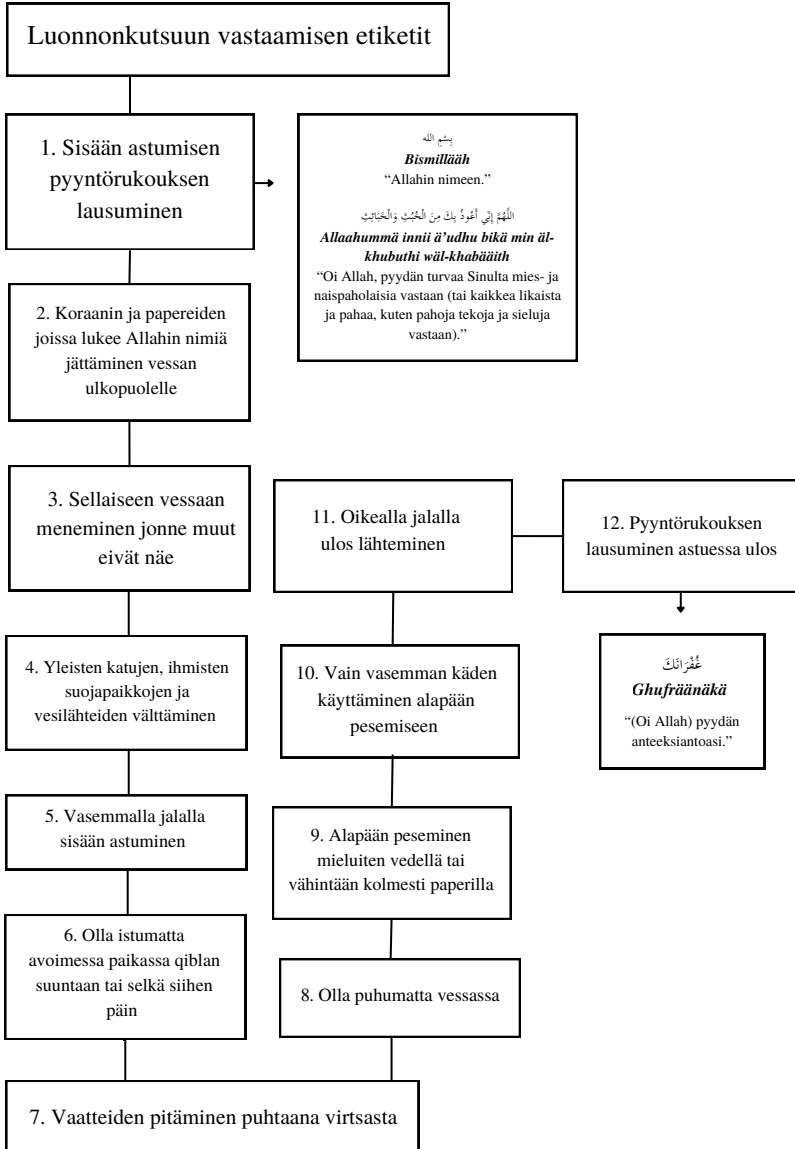
أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْعَائِطِ قَالَ "عُمْرَانَاكَ"

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana sanoa poistuessaan vessasta: ‘Ghufräänäkä (Oi Allah, pyydän anteeksiantoasi).’”

(*Sunan Ibn Maajah 300, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Näin paljon Allahin sanansaattaja ﷺ on opettanut meille puhtaudesta, eikä ole mitään epäilystä, että jokaisesta *sunnasta* sekä pakollisesta teosta kiinni pitäminen ei ole kuin hyödyksemme ja eduksemme.

Tiivistelmä kappaleesta:

5. Hampaiden puhdistus (*siwak*) ja luonnollisen taipumuksen (*fitrah*) teot

Siwakilla viitataan hampaiden puhdistamiseen tai *sunnan* mukaiseen hammasharjaan, joka oli profeetan ﷺ aikana араак-пуон ohksasta, oliivipuun oksasta tai taatelin varresta leikattu keppi, jolla tavallisesti pestiin hampaat ja ikenet. Tätä keppiä voidaan myös sanoa *miswakiksi*. Mikä tahansa keppi, joka ei murene suuhun eikä vahingoita sitä, nähtiin sopivaksi tähän käyttöön. Tänä päivänä meillä on muovisia hammasharjoja, jotka voivat ajaa saman tehtävän.

Aisha sanoi, että profeetta ﷺ sanoi:

السِّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ

“Hammaskeppi (*as-siwaak*) on suun puhdistamiselle ja Valtiaan tyytyväiseksi tekemiselle.”

(*Sunan an-Nasaa'i 5, sahih an-Nawawin mukaan.*)

Hampaiden pesemistä suositellaan ja siihen rohkaistaan lukuisassa *sunnan* eri raporteissa. *Shaykh Saalih al-Fawzaan* sanoi *al-Mulakhhas ul-fihissa*, että *siwakin* käytön hyvydestä on yli sata *hadiithia*. Suun puhtaana pitäminen on siis erittäin rohkaistua *sunnassa*.

Ibn Abbaas raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

لَقَدْ أُمِرْتُ بِالسِّوَاكِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُنَزَّلُ بِهِ عَلَيَّ قُرْآنٌ أَوْ وَحْيٌ

“Totisesti, minua määrättiin käyttää hammaskeppiä (*as-siwaak*) niin usein, että luulin, että sitä koskien lähetettäisiin jotain alas Koraanista tai ilmoituksesta.”

(*Musnad Ahmad 2998, sahih Ahmad Shakirin mukaan.*)

Anas raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

أَمَرْتُ بِالسَّوَاكِ حَتَّى خَشِيتُ أَنْ أَذَرَدَ

“Minua määrättiin käyttämään hammaskeppiä (*as-siwaak*) niin useasti, että pelkäsin hampaiteni putovan pois.”

(*Musnad al-Baazaar* 2455, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Abu Huraira raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

لَوْلَا أَنِّي أُشَقُّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ

“Jos tämä ei olisi taakka kansalleni, olisin käskenyt heitä käyttämään hammaskeppiä (*as-siwaak*) ennen jokaista rukousta.”

Ja toisessa raportissa hän ﷺ sanoi:

لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ

“Olisin totisesti määrännyt heitä käyttämään hammaskeppiä (*as-siwaak*) jokaisen rukouspesun yhteydessä.”

(*Sahih al-Bukhaari* 847, *Sahih Muslim* 252)

Ibn Abbaas raportoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَسْتَأْذِنُ

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana rukoilla öisin kahden osissa (eli kahden rukousosion rukouksia), sitten hän käytti hammaskeppiä (*as-siwaak*) lopettaessaan (ennen nukkumaan menemistä).”

(*Sunan Ibn Maaajah* 288, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Shurayh raportoi kysyneensä Aishalta:

يَا أَيُّ شَيْءٍ كَانَ يَبْدَأُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ

“Mikä oli ensimmäinen asia, jota profeetta ﷺ teki astuessaan kotiinsa?”

Aisha sanoi:

بِالسَّوَاكِ

“Hammaskepin käyttö (as-siwak).”

(Sahih Muslim 253)

Hudhayfah sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَوَضَّأُ فَاهُ بِالسَّوَاكِ

“Kun profeetta ﷺ nousi yöllä, hänellä oli tapana pestä suunsa hammaskepillä (as-siwak).”

(Sahih al-Bukhaari 243, Sahih Muslim 255)

Ibn Abbaas raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّ هَذَا يَوْمٌ عِيدٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لِلْمُسْلِمِينَ فَمَنْ جَاءَ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ وَإِنْ كَانَ طَيِّبٌ فَلْيَمَسْ مِنْهُ وَعَلَيْكُمْ بِالسَّوَاكِ

“Totisesti, Allah teki tästä perjantaista juhlapäivän muslimeille. Kuka ikinä tulee perjantairukoukseen, niin peseytyköön hän (ghusl), laittakoon hän (miehet) hajuvettä, jos hänellä on ja käyttäköön hän hammaskeppiä (as-siwaak).”

(Sunan Ibn Maajah 1098, sahih al-Albaanin mukaan.)

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

فَالْحَدِيثُ يَدُلُّ عَلَى تَأَكُّدِ اسْتِحْبَابِ السَّوَاكِ عِنْدَ الْوُضُوءِ، وَيَكُونُ ذَلِكَ حَالَ الْمَضْمَضَةِ، لِأَنَّ ذَلِكَ أُنْبِغَ فِي الْإِنْقَاءِ وَتَنْظِيفِ الْفَمِ، وَيَتَأَكَّدُ السَّوَاكِ أَيْضًا عِنْدَ الصَّلَاةِ قَرَضًا أَوْ نَفْلًا

“Joten hadiith viittaa siihen, että siwakin käyttäminen rukouspesun yhteydessä on suositeltavaa (mustahab), ja se tehdään suun huuhtelemisen (al-madmadah) yhteydessä, sillä se varmentaa suun puhdistautumisen ja puhtauden. Ja siwakin käyttäminen on myös suositeltavaa pakollisten ja vapaaehtoisten rukousten yhteydessä (eli ennen niitä, jos tätä ei juuri tehnyt rukouspesun yhteydessä).”

(Al-Mulakhas ul-fiqhi)

Tämän lisäksi Allahin sanansaattaja ﷺ on maininnut viidestä *fitrah*-teosta. *Fitrah* viittaa ihmisen luonnolliseen tilaan tai taipumukseen, joka sisältää tietyt hyvyydet, joihin ihminen luonnostaan taipuu. Nämä tietyt teot ovat jotain, mihin islam rohkaisee. Abu Huraira raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

الْفِطْرَةُ خُمْسُ الْجَنَانِ وَالْإِسْتِحْدَادُ وَتَتْفُ الْإِبْطِ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ

“Viisi tekoa ovat luonnollisesta taipumuksesta (*fitrasta*): (1) ympärileikkaus, (2) intiimiosien karvojen ajaminen, (3) kainalokarvojen nyppiminen, (4) viiksien lyhentäminen ja (5) kynsien leikkaaminen.”

(*Sahih al-Bukhaari* 5939, *Sahih Muslim* 257)

Nämä teot ovat suositeltavia tekoja ja osa profeetan ﷺ *sunnaa*. Anas sanoi:

وَقَتَ لَنَا فِي قَصِّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمِ الْأَطْفَارِ وَتَتْفِ الْإِبْطِ وَخَلْقِ الْعَانَةِ أَنْ لَا تَبْرُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

“Aika (raja) on asetettu meille viiksien (lyhentämisen), kynsien leikkaamisen, kainalokarvojen nyppimisen (tai sheivaamisen) ja intiimiosien karvojen leikkaamisen suhteen, että meidän ei tulisi jättää niitä (leikkaamatta) enemmäksi kuin neljäksikymmeneksi yöksi.”

(*Sahih Muslim* 258)

Intiimialueen sheivaamisen, kainalokarvojen nyppimisen, viiksien lyhentämisen ja kynsien leikkaamisen hylkääminen yli neljäksikymmeneksi päiväksi on *ash-Shaafi'i* ja *Hanbali* -koulukuntien mukaan inhottua (*makruuh*).¹

Hanafi-koulukunnan mukaan² niiden jättäminen on kiellettyä (*haram*) ja tämän mielipiteen valitsi myös *ash-Shawkaani*³ sekä *Ibn Baaz*⁴.

Miehen ympärileikkaaminen on *ash-Shaafi'i*-koulukunnan⁵ sekä *Hanbali*-koulukunnan mukaan⁶ pakollista (*waajib*). Muut pitävät tätä suositeltavana (*mustahab*).

¹ Ks. *Rawfatu at-Taalibiin linnawawi* 3/234, *al-Furuu' li-ibn Muflih* 1/153, *as-Sharh ul-Kabiir li-shamsi-s-diin Ibn Qudaamah* 1/105.

² *Haashiyatu Ibn Aa'bidiiin* 6/407.

³ *Nail ul-awtaan* 1/143.

⁴ *Majmuu' fataawa li-ibn Baaz*.

⁵ *Al-Majmu li-n-Nawawi* 1/297, 300.

⁶ *Kashhafu ul-qinaa' li-l-Buhuuti* 1/80.

Nämä kaikki teot on syytä käydä läpi myös yksitellen:

1. *Al-Istihdaad* (الإِسْتِحْدَاد) eli intiimialueen karvojen höyläminen

Intiimialueen karvat tulisi ajaa tai leikata pois henkilön parhaan kyvyn mukaan vähintään neljäkymmenen päivän välein. Tätä on kuitenkin suositeltavaa tehdä useamminkin tarpeen tullen. Teko on neljän koulukunnan oppineiden yksimielisyydellä vähintään *sunna*¹.

Karvojen leikkaaminen helpottaa puhdistautumista ja puhtaana pysymistä. Henkilön on suositeltavaa ajaa parhaansa mukaan karvat pois koko intiimialueelta - sekä edestä että takaa. An-Nawawin on raportoitu sanoneen:

المُرَاد بِالْعَانَةِ الشَّعْرُ الَّذِي فَوْقَ ذِكْرِ الرَّجُلِ وَحَوَالِيهِ وَكَذَا الشَّعْرُ الَّذِي حَوْلَ فَرْجِ الْمَرْأَةِ وَنَقْلٌ عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ بْنِ سَرِيحٍ أَنَّهُ الشَّعْرُ النَّابِتُ حَوْلَ حَلْقَةِ الدَّبَرِ فَتَحْصِلُ مِنْ مَجْمُوعِ هَذَا اسْتِحْبَابُ حَلْقِ جَمِيعِ مَا عَلَى الْقَبْلِ وَالدَّبَرِ وَحَوْلَهُمَا قَالَ وَذَكَرَ الْحَلْقُ لِكَوْنِهِ هُوَ الْأَغْلَبُ وَإِلَّا فَيَجُوزُ الْإِزَالَةُ بِالنُّورَةِ وَالتَّفْتِ وَغَيْرِهِمَا

“Mitä alapääkarvoilla (*al-‘aanaḥ*) tarkoitetaan, on karvoja, jotka kasvavat miehen intiimiosan yläpuolella ja sen ympärillä sekä karvoja, jotka kasvavat naisen intiimiosan ympärillä. Abu al-Abbaas ibn Suraygilta on raportoitu, että ne ovat karvoja, jotka kasvavat takapuolen ympärillä. Tästä kokonaisuudesta, voimme ymmärtää, että on suositeltavaa (*mustahabb*) ajaa karvat edestä ja takaa ja kaikkialta niiden ympäriltä. Ajaminen (höylällä) on mainittu, sillä se oli yleisin tapa, mutta on myös sallittua poistaa ne vahaamalla tai nyppimällä tai muulla sellaisella tavalla.”

(*Al-Fath* 10/343)

Abu Bakr ibn al-‘Arabin on raportoitu sanoneen:

شَعْرُ الْعَانَةِ أَوَّلَى الشُّعُورِ بِالْإِزَالَةِ لِأَنَّهُ يَكْتَفَى وَيَتَلَدُّ فِيهِ الْوَسْخُ

“Intiimialueen karvat on kaikkein tärkein poistaa, sillä ne kasvavat paksuina ja likaa tarttuu niihin.”

(*Al-Fath* 10/343)

¹ *Bida'ayatu ul-mujtahid* 1/231.

Ibn Qudaamah sanoi:

قبل لأبي عبد الله (يعني : الإمام أحمد) : ترى أن يأخذ الرجل سفلته بالمقراض (يعني : المقص) ، وإن لم يَسْتَقْصِ ؟ قال : أرجو أن يجزئ ، إن شاء الله

“Abu Abdullalle (eli *imaam* Ahmadille) sanottiin: ‘Onko hyväksyttävää, että mies leikkaa intiimikarvansa saksilla, vaikka hän ei leikkaa kaikkia pois?’ Hän sanoi: ‘Toivon, että se on hyväksyttävää, jos Allah suo.’”

(*Al-Mughni*, 1/65)

Yunus ibn Abd al-A’la sanoi:

دَخَلْتُ عَلَى الشَّافِعِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ وَعِنْدَهُ الْمُزَيْنُ يَخْلُقُ إِطْطَهُ فَقَالَ الشَّافِعِيُّ عَلِمْتُ أَنَّ السُّنَّةَ النَّفْثُ وَلَكِنْ لَا أَقْوَى عَلَى الْوَجْعِ

“Tulin ash-Shaafi’in - Allah armahtakoon hänet - luokse, kun hänen kanssaan oli hiustenleikkaaja ajamassa hänen kainaloitaan. Ash-Shaafi’i sanoi: ‘Tiedän, että on *sunna* nyppiä ne, mutta en ole tarpeeksi vahva sietämään kipua.’”

(*Sharh an-Nawawi ’alaa Sahih Muslim* 257)

Nykypäivän kehittyneiden laasareiden ja vahauspalveluiden kanssa on hyvä muistaa, että karvoja voi poistaa itseltä tavalla, joka ei ole haitallista, mutta edes toisen naisen ei ole sallittua nähdä naisen *awraa* (peitettäväksi määrättyä aluetta), ilman todellista tarvetta.

Abdul-Rahman, Abu Sa’iid al-Khudrin poika raportoi hänen isältään, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ

“Miehen ei tule nähdä (toisen) miehen *awraa* eikä naisen tule nähdä (toisen) naisen *awraa*. Miehen ei tule maata miehen kanssa yhden peiton alla eikä naisen tule maata naisen kanssa yhden peiton alla.”

(*Sahih Muslim* 338)

Awralla viitataan kehon yksityisiin alueisiin, joita on määrätty piilottaa.

Miesten *awra* toisten miesten edessä on navasta polviin ja naisten *awra* toisten naisten edessä on sama kuin *mahram*-miesten edessä.

Muhammad ibn Saalih al-Uthaymiin sanoi:

وأما محارمهن في النظر ، فكنظر المرأة إلى المرأة ، بمعنى أنه يجوز للمرأة أن تكشف عند محارمها ما تكشفه عند النساء ، تكشف الرأس والرقبة والقدم والكف والذراع والساق وما أشبه ذلك ، ولكن لا تجعل اللباس قصيرا

“Mitä tulee hänen *mahrmeihinsa* ja siihen, mitä hän voi paljastaa heille, se on sama, mitä hän voi paljastaa muille naisille. Hän voi siis paljastaa päänsä, kaulansa, jalkateränsä, kämmmensä, käsivartensa alaosat (*dhiraa*), sääret (jonkin verran niistä) ja niin edelleen, mutta hänen ei ole sallittua tehdä vaatteistaan lyhyitä.”

(*Majmuu' al-Fataawa*, 12/276, 277)

Ibn al-Uthaymiin sanoi miesten *awrasta*:

والعورة بالنسبة للرجل ما بين السرة والركبة

“Ja miehen *awra* on se, mitä on navan ja polvien välillä.”

(*Ash-Sharh al-Mumti'*, 5/273)

Hädässä tai erityisessä tarpeessa jonkun alueen paljastaminen esimerkiksi lääkärille on eri asia, ja oma puoliso on aina poikkeus, jonka edessä ei ole mitään *awraa*, kuten profeetta ﷺ sanoi:

احْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجِكَ

“Suojele *awraasi*, paitsi vaimoltasi - -.”

(*Sahih Ibn Maaajah* 1572, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

2. Al-Khitaanu (الختان) eli ympärileikkaus

Ympärileikkaus on keino pitää intiimiosa puhtaana epäpuhtauksilta, ja tämä on tärkeää rituaalisen puhtauden näkökulmasta.

Erään raportin mukaan profeetta ﷺ ympärileikkasi Hasanin ja Husainin heidän ollessa seitsemän päivän ikäisiä, mutta oppineet ovat sitä mieltä, että se on sallittua tehdä myös tätä ennen tai jälkeen. Suurimman osan oppineiden mukaan kyseisen raportin ketju on nimittäin heikko, mutta siitä saatetaan ottaa irti mahdollinen suunta ympärileikkaamisen ajankohdan suhteen. Ympärileikkaus suositellaan kuitenkin tekemään lapsen ollessa pieni, sillä tämä on lempeämpää häntä kohtaan. An-Nawawi sanoi:

يستحب للولي أن يختن الصغير في صغره ؛ لأنه أرفق به

“On suositeltavaa (*mustahabb*) lapsen huoltajalle, että hän ympärileikkauttaa lapsen hänen ollessa pieni, sillä tämä on lempeämpää häntä kohtaan.”

(*Al-Majmuu’* 1/351)

Naisen ympärileikkaaminen on tunteita herättävä aihe, sillä se sekoitetaan usein silppomiseen tai emättimen umpeen ompelemiseen, joka on islamin vastaista. Silppomista harjoitetaan monessa paikassa ympäri maailmaa ja tätä tehdään julmalla aikomuksella ja tavalla kulttuurillisista ja korruptuneista syistä. Valitettavasti ne ovat usein muslimeita, jotka tätä tekevät, vaikka se onkin islamin tekstien vastaista. Naisten ympärileikkausta on kahden tyypistä:

1. Faaraan ympärileikkaus (الختان الفرعوني) joka on kiellettyä islamissa

Tämä ei ole islamin lain sallima ympärileikkaus. Kyseinen tapa on haitallinen naiselle ja sitä voidaan kutsua myös silppomiseksi. Tässä itse klitorista saatetaan leikata, mahdollisesti myös häpyhuulia ja lisäksi emätin saatetaan ommella lähes umpeen, riippuen eri kulttuurien tavoista. Tämä tapa on haitallista ja tällaisen leikkauksen tekijöillä on taustalla tietämättömyys ja kulttuuri sekä usein tavoitteena on se, ettei nainen nauttisi yhdynnästä. Tämä on islamin vastaista, sillä jopa yhdyntä vaimon kanssa tavalla, että hän tulee tyytyväiseksi on islamin mukaan hyväntekeväisyyden teko. Profeetta ﷺ sanoi:

وَفِي بُضْعٍ أَخَذْتُمْ صَدَقَةً...

“- ja yhdynnässä vaimojenne kanssa on hyväntekeväisyyttä.”

(Sahih Muslim 1006)

Kaiken lisäksi naisia on määrätty kohtelevaan hyvyydellä, joten kulttuurilliset motiivit, joilla ei ole mitään tekemistä puhtauden kanssa, eivät ole islamin mukaisia. Allah sanoi:

وَعَايِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

“Ja eläkää heidän (naisten) kanssaan ystävällisyydellä (ja hyvyydellä).”
(4:19)

Ja Hänen sanansaattajansa ﷺ sanoi:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِبَنَاتِهِمْ خُلُقًا

“Kokonaisimmat uskovaiset uskossaan ovat ne, jotka ovat parhaita käytöksessään. Parhaat teistä ovat ne, joilla on paras käytös naisianne kohtaan.” (Sunan at-Tirmidhi 1162, sahih at-Tirmidhin mukaan.)

Vastaavia raportteja löytyy useita. Silppomista tai emättimen umpeen ompelemista ei siis pidä sotkea islamin opetuksiin, vaikka sen tekijät olisivatkin muslimeita. On tärkeää muistaa, että muslimit ovat vain ihmisiä, eikä monikaan heistä käytännössä opiskele uskontoaan hyvin. Muslimit eivät useastikaan edusta islamia, ja harmillisesti silppominen on yksi tietämättömyiden tavoista, joka helposti liitetään islamiin, kun kuullaan, että osa oppineista pitävät naisen ympärileikkaamista suositeltavana. Meidän tulisi reagoida tietoon, jota saamme kärsivällisesti ja kysyä lisäselvenyksiä aidoilta oppineilta ennen johtopäätöksiä. On olemassa sallittu tapa ympärileikata myös naisia, joka onkin seuraava aiheemme, jonka todellisuudesta harvoin puhutaan.

2. Laillinen ympärileikkaus (الختان الشرعي) joka on sallittua eikä haitallista

Tällä viitataan ainoastaan sellaiseen ympärileikkaukseen, jossa klitoriksen huppu poistetaan, ja näin sen alle ei jää epäpuhtauksia, vaan sen sijaan vesi ulottuu sen alle helpommin puhdistautumisen aikana. Tällä ei ole mitään tekemistä emättimen eikä yhdynnän kanssa. Hupun poistaminen saatetaan tehdä hygieniasta syistä, aivan kuin miestenkin ympärileikkaus. Tätä tietoa ei tarvitse säikähtää, sillä se ei todellisuudessa ole sen erilaisempi kuin miesten ympärileikkaus. Oppineet ovat kuitenkin yksimielisiä siitä, että naisten ympärileikkaaminen ei ole pakollista. Sitä saatetaan pitää suositeltana puhtaussyistä.

Naisten ympärileikkaukseen liittyvistä *hadiitheista* enemmistö ovat heikkoja (*daif*), mutta eräässä autenttisessa raportissa Aisha kertoi profeetan ﷺ sanoneen:

إذا جلس بين شعبها الأربع، ومسّ الختان الختان، فقد وجب الغسل

“Kun joku teistä istuu (naisen) neljän ruumiinosan väliin ja ympärileikatut osat koskevat toisiinsa, kokovartalopesu (*ghusl*) tulee pakolliseksi (ennen sellaisten tekojen suorittamista, joita ei ole sallittua tehdä suuren epäpuhtauden aikana).”

(*Sahih Muslim 349*)

Tässä siis puhutaan kahdesta ympärileikatusta osasta - miehen ja naisen intiimiosista. Profeetta ﷺ ei kuitenkaan määrännyt naisia ympärileikattavaksi. Sen sijaan tämä on todiste, että oli tavallista, että molemmat ympärileikattiin siihen aikaan.

Kaikki neljän koulukunnan oppineet, joihin kuuluu Hanafi¹, Maaliki², as-Shaafi'i³ sekä Hanbali -koulukunnat⁴ ovat kuitenkin yksimielisiä siitä, että naiselle ympärileikkaus ei ole pakollista, vaan suositeltavaa (*mustahabb*). Ja tässä ei puhuta silppomisesta, joka taas on kiellettyä.

Toisessa autenttisessa Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi erälle naiselle, joka teki naisille ympärileikkauksia:

أُشِيتِي وَلَا تُتَهَكِّي

“Jätä siitä töröttämään (klitoris) äläkä mene äärimmäisyyksiin leikkaamisessa.”

(*Al-Haakim 6236, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Tämä tuo esille sen, että silppominen ja äärimmäisyyksiin meneminen on kiellettyä, ja että kyseessä oli vain klitoriksen hupun leikkaaminen. Näin varhaisajan muslimien tiedetään ymmärtäneen aihe, eikä joidenkin kulttuurien harrastamilla haitallisilla silppomisilla ole mitään pohjaa.

¹ *Haashiyatu Ibn Aa'bidiin 6/371.*

² *Haashiyatu ad-Dusuuqi 2/126.*

³ *Al-Majmuu li-n-Nawawi 1/300.*

⁴ *Al-Furuu' li-Ibn Muflih 1/156.*

Oppineet, kuten al-Juwayni¹ ja Ibn Taymiyyah², käyttävät tätä *hadiithia* todisteina sille, että naiselta ei tule leikata pois paljoa. *Shaykh* Ibn Taymiyyah sanoi:

وختانها أن تقطع أعلى الجلد التي كعرف الديك

“Heidän ympärileikkauksensa on yläosan ihon pois leikkaamista, joka on kuin kukon harja (eli klitoriksen huppu).”

(*Majmuu’ al-fataawa* 21/114)

Ibn Qudamah sanoi:

فأما الختان فواجب على الرجال ، ومكروهة في حق النساء ، وليس بواجب عليهن

“Joten mitä tulee ympärileikkaukseen - se on pakollista miehille. Mutta naisten kohdalla se on suositeltavaa (*mustahab*), eikä se ole heille pakollista.”

(*Al-Mughni* 1/115)

Jotkut oppineet ovat päätyneet analogian (*qiyaas*) kautta erilaisiin hyötyihin, joita naisten lain mukainen ympärileikkaus sisältää, mutta *sunnasta* ei kuitenkaan löydy kaikille tulkinnoille erillistä todistetta. Asia on kuitenkin yksinkertaisen ilmeinen osa puhtautta ja puhdistautumisen helpottamista. Jos naiselta on leikattu klitoriksen huppu pois, hänen ei tarvitse nostaa sitä jokaisen puhdistautumisen yhteydessä ylös eikä sinne kerry epäpuhtauksia.

3. *Qassu sh-shaaribi wa ihfaauhu* (فَصُّ الشَّارِبِ وَإِخْفَاؤُهُ) eli viiksien lyhyeksi leikkaaminen

Viiksien lyhentäminen ja parran kasvattaminen on muslimimiesten tapa erottua uskottomista ja seurata profeetan ﷺ käskyä.

Naafi’ raportoi, että Ibn Umar sanoi, että profeetta ﷺ sanoi:

خَالِفُوا الْمَشْرِكِينَ وَزُيْرُوا الْبَيْحَى وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ

“Olkaa erilaisia epäjumalan palvojista - jättäkää parta kasvamaan ja trimmatkaa viikset.”

¹ *Tuhfat al-mawdud*, 190-192.

² *Majmuu’ al-fataawa* 21/114.

Naafi' sanoi:

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِذَا حَجَّ أَوْ اعْتَمَرَ قَبِضَ عَلَى لِحْيَتِهِ فَمَا فَضَّلَ أَحَدَهُ

“Kun Ibn Umar suoritti pyhiinvaelluksen (*hajj*) tai pienen pyhiinvaelluksen (*umrah*), hänellä oli tapana tarttua partaansa ja leikata pois sen, mikä ylitti hänen otteensa (eli hänen nyrkkinsä).”

(*Sahih al-Bukhaari* 5892)

Tätä pituutta pidetään enimmäismääränä, jota parrasta on sallittua leikata, vaikka toisaalta profeetan ﷺ käsky oli jättää parta kasvamaan. Ja Allah tietää parhaiten.

4. *Taqliimu-l-azhaafiri* (تَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ) eli kynsien leikkaaminen

Kynsien leikkaaminen on osa *sunnaa* ja luonnollista taipumusta (*fitrah*) sekä keino pitää itseään puhtaana. Kynsien pitkäksi jättämistä pidetään uskottomien ja petoeläinten imitoimisena, ja niiden alle kertyy helposti epäpuhtauksia.

Kuten aiemmin mainutussa *hadiithissa* tuli ilmi, niin Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

الْفِطْرَةُ خُمْسُ الْخِتَانِ وَالْإِسْتِحْدَادُ وَتَقْفُ الْإِبْطِ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ

“Viisi tekoa ovat luonnollisesta taipumuksesta (*fitrasta*): (1) ympärileikkaus, (2) intiimiosien karvojen ajaminen, (3) kainalokarvojen nyppiminen, (4) viiksien lyhentäminen ja (5) kynsien leikkaaminen.”

(*Sahih al-Bukhaari* 5939, *Sahih Muslim* 257)

Nämä teot ovat suositeltavia tekoja ja osa profeetan ﷺ *sunnaa*. Anas sanoi:

وَوَيْتَ لَنَا فِي قَصِّ الشَّارِبِ وَتَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ وَتَقْفِ الْإِبْطِ وَحُلِيِّ الْعَانَةِ أَنْ لَا تَتْرُكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

“Aikaraja asetettiin meille viiksien lyhentämisen, kynsien leikkaamisen, kainalokarvojen nyppimisen (tai sheivaamisen) ja intiimiosien karvojen leikkaamisen suhteen, ettemme jättäisi niitä leikkaamatta yli neljäkymmenen yön ajaksi.”

(*Sahih Muslim* 258)

5. *Natfu-l-ibti* (نَتْفُ الْإِبْطِ) eli kainalokarvojen poistaminen

Kainalokarvat on *sunnan* mukaista poistaa nyppimällä, mutta ne on sallittua poistaa myös sheivaamalla tai leikkaamalla. Niiden poistaminen on *sunnan* lisäksi puhdistautumiskeino, joka poistaa kainaloon kertyvää pahaa hajua.

Kainalokarvojen säädös mainittiin myös aiemmin mainitussa *hadiithissa*.

Nämä kaikki edellä mainitut *fitrah*-teot kuuluvat niihin tekoihin, joita muslimien ei tulisi hylätä kokonaan - varsinkaan pakollisia niistä. Uskovaisen tulisi kunnioittaa islamilaisia etikettejä ja puhtautta, jota nämä teot edesauttavat. Totisesti, jokaisessa säädöksessä on meille hyötyä, hyvyttä ja etuja, joten on erityisen tärkeää muistaa suorittaa näitä tekoja hyvällä mielellä ja oikealla aikomuksella. Näiden lisäksi muistamme, että Allah sanoi:

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

“Totisesti, Valtiaasi on Kaikkítietävä, Kaikkiviisas.”

(12:6)

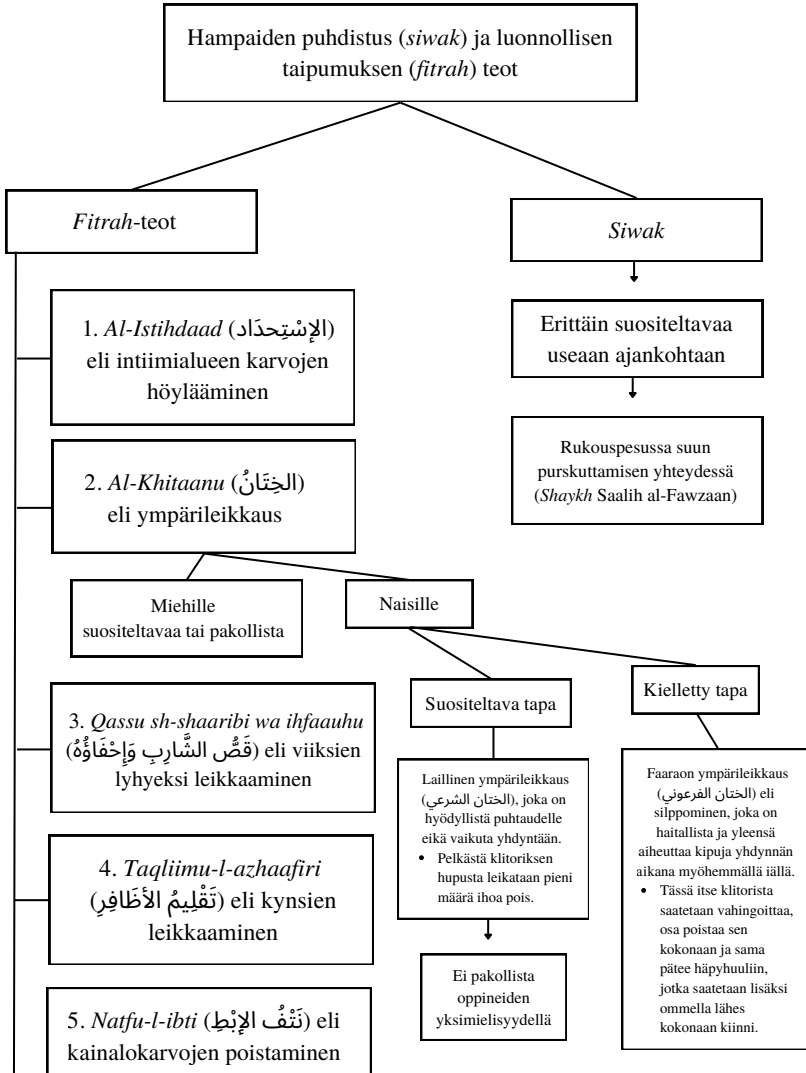
Ja Hän sanoi:

وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

“Kenties inhoatte asiaa, joka on teille hyväksi ja rakastatte asiaa, joka on teille huonoksi. Ja Allah tietää sillä aikaa, kun te ette tiedä.”

(2:216)

Tiivistelmä kappaleesta:

6. Rukouspesun ehdot, pakolliset osat ja suositeltavat *sunna*-teot

Rukouspesu on rukouksen ehto, jota ilman rukousta ei hyväksytä. Profeetta

ﷺ sanoi:

لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ

“Rukousta ei hyväksytä ilman puhtautta.”

(*Sahih Muslim* 224)

Lisäksi Allah sanoi:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَرُوا

“Oi te, jotka uskotte, kun te nousette rukoukseen, peskää kasvonne ja kätenne kyynärpäitä myöten, pyyhkikää pääanne ja (peskää) jalkanne nilkkoja myöten. Jos te olette suuren rituaalisen epäpuhtauden (janaabah) tilassa, puhdistautkaa (kokonaan).” (5:6)

Tämä jae tuo esille mitkä kehonosat tulee pestä ja mitkä tulee pyyhkiä. Näiden lisäksi profeetta ﷺ opetti meille selkeät ohjeet rukouspesun suorittamiselle.

Jokaisen muslimin tulisi tietää, että rukouspesulla on tiettyjä ehtoja, pakollisia osia ja vapaaehtoisia *sunna*-tekoja. Ehdot ja pakolliset teot on suoritettava parhaan kyvyn mukaan, jotta rukouspesu ja sen seurauksena rukous olisi hyväksytty. *Sunna*-teot taas täydellistävät rukouspesun, mutta niiden jättäminen ei mitätöi rukouspesua.

Rukouspesun ehdot

Rukouspesulla on kahdeksan ehtoa:

1. Henkilön tulee olla muslimi

Allah sanoi:

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

“Ja kuka ikinä pyrkii saavuttamaan muuta uskontoa kuin islamia, sitä ei tulla koskaan hyväksymään häneltä,

وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ja tuonpuoleisessa hän tulee olemaan häviäjien joukosta.” (3:85)

Ja Hän sanoi:

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ

“Ei ole epäuskovaisille (sopivaa) ylläpitää Allahin moskeijoita, kun he todistavat itseään vastaan epäuskosta.

أُولَئِكَ خِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

Sellaisten teot ovat turhia ja tulessa he tulevat asumaan.” (9:17)

2. Henkilön tulee olla selväjärkkinen ja tajunnan tilassa

Profeetta ﷺ sanoi:

رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ:

“Kynä on nostettu kolmelta (eli heidän tekojaan ei kirjata, joten he eivät ole vastuussa teoistaan):

النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ،

(1) nukkuvalta, kunnes hän herää,

وَالْمَجْنُونُ حَتَّى يُفِيقَ،

(2) mielenvikaiselta, kunnes hän palaa järkiinsä

وَالصَّغِيرُ حَتَّى يَبْلُغَ

(3) sekä lapselta, kunnes hän saavuttaa murrosiän.”

(Sunan Abi Dawud 4403, sahih al-Albaanin mukaan.)

3. Henkilöllä tulee olla sen verran ikää että hän erottaa oikean väärästä

Alle murrosikäisten lasten huonoja tekoja ei kirjata, mutta he saavat palkkiota hyvistä teoistaan, kun he saavuttavat iän, jolloin he erottavat oikean väärästä.

Profeetta ﷺ sanoi:

مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِيَسْمَعُوا

“Käsketään teidän lapsianne rukoilemaan, kun he ovat seitsemän.”

(Irwa' ul-ghalil 247, sahih al-Albaanin mukaan.)

4. Henkilöllä tulee olla aikomus suorittaa rukouspesua

Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى

“Teot arvioidaan aikomuksen perusteella ja jokainen tullaan palkitsemaan hänen aikomuksensa mukaan.”

(Sahih al-Bukhaari 1)

Umar ibn al-Khattaab sanoi:

لَا عَمَلَ لِمَنْ لَا نِيَّةَ لَهُ

“Ei ole tekoa hänelle, jolla ei ole aikomusta.”

(Jaami' ul-'uluum wa-l-hikam)

5. Henkilön tulee käyttää siihen puhdasta vettä

Yleisesti ottaen vedet, joita kutsutaan vedeksi, ovat hyväksyttyjä vesiä rituaalisen puhtauden saavuttamiseen. Luonnon aineet, kuten meren suola ja hiekka eivät tee vedestä rituaalisesti epäpuhdasta.

Abu Sa'iid al-Khudri raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

“Vesi on puhdasta eikä mikään tee siitä epäpuhdasta.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 66, *sahih* imaam Ahmadin mukaan.)

Al-Bayhaqi kommentoi tähän sanoen:

الْمَاءُ طَاهِرٌ إِلَّا إِنْ تَغَيَّرَ رِيحُهُ أَوْ طَعْمُهُ أَوْ لَوْنُهُ يَنْجَاسُهُ تَحْدُثُ فِيهِ

“Vesi on puhdasta, ellei siihen tipu (islamin mukaista) epäpuhtautta, joka vaihtaisi sen hajua, makua tai väriä.”

(*Buluugh ul-maram* 4)

Epäpuhtaudella viitataan islamin mukaisiin rituaalisiin epäpuhtauksiin, kuten virtsaan ja ulosteeseen. Islamin mukaan rituaalisesti puhtaat aineet eivät tee vedestä epäpuhdasta, mutta vettä ei voi käyttää rukouspesuun enää, jos se muuttuu toiseksi aineeksi, kuten mehuksi. Pieneen määrään vettä ei kuitenkaan ole sallittua sekoittaa epäpuhtaita aineita, vaikka niitä ei näkisi, haistaisi tai maistaisi vedessä. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثُ

“Kun vettä on kahden (sen ajan) kannun verran (tai enemmän), se ei kanna epäpuhtautta.”

(*Ahmad* 4961, *sahih* al-Albaanin mukaan.)

Puhtaista aineista on raportoitu, että Allahin sanansaattaja ﷺ suoritti suuren rituaalisen puhdistautumisen (*ghusl*) ja Umm Hani' sanoi:

مِنْ إِثَاءٍ وَاحِدٍ فِي قَصْعَةٍ فِيهَا أَثَرُ الْعَجِينِ

“- yhdestä kannusta, jossa oli (pieniä) taikinan jämiä.”

(*Sunan an-Nasa'i* 240, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Vedessä ei kuitenkaan tule olla sen vertaa edes puhdasta ainetta, etteikö sitä kutsuttaisi enää vedeksi. Rukouspesua ei siis voi suorittaa esimerkiksi teellä tai kahvilla, kuten aiemmin mainittiin.

6. Veden tulee olla sallittua vettä

Suurin osa oppineista (Hanafit, Maalikit, and Shaafi'it) olivat kuitenkin sitä mieltä, että tällainen rukouspesu on voimassa, mutta henkilön on kaduttava veden varastamisen syntiä.

7. Henkilön on oltava ollut pessyt intiimialueensa edellisestä luonnonkutsusta ja häneltä on oltava loppunut vuoto joka mitätöi rukouspesun (eli kuukautiset ja raskauden jälkeinen vuoto)

Profeetta ﷺ sanoi:

يَغْسِلُ ذَكَرَهُ ثُمَّ لَيْتَ وَضًا

“Hänen tulisi pestä intiimiosansa ja sitten tehdä rukouspesu (sen jälkeen).”

(*Sunan an-Nasa'i* 439, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Kuukautiset ja raskauden jälkeinen vuoto on oltava loppunut ja rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) tulee myös olla otettu ennen rukouspesun ottamista, sillä pientä rituaalista epäpuhtauden tilaa ei voi poistaa, jos henkilö on suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa.

Henkilön, jolla on jatkuvaa virtsan karkailua tai kuukautisten ulkopuolista vuotoa (*istihaadha*), tulee olla juuri pessyt intiimialueensa aina rukousajan tultua, ja rukouspesu on otettava vasta rukousajan saapuessa.

Profeetta ﷺ sanoi jatkuvasta vuodosta kärsivälle:

ثُمَّ تَوَضَّئْ لِكُلِّ صَلَاةٍ، حَتَّى يَجِيءَ ذَلِكَ الْوَقْتُ

“Sitten ota rukouspesu jokaiselle (pakolliselle) rukoukselle, kunnes tuo (eli seuraava) aika tulee.”

(*Sahih al-Bukhaari* 228)

Tämän säädöstä käsitellään tarkemmin kirjan kolmannessatoista kappaleessa.

8. Henkilön tulee poistaa ihon päältä se mikä estää veden ulottumista ihoon saakka

Umar ibn al-Khattab raportoi, että eräs mies otti rukouspesun ja hänellä jäi vain sormen kynnen kokoinen pala kostumatta. Profeetta ﷺ sanoi:

ارْجِعْ فَأَخْسِنْ وُضُوءَكَ

“Mene takaisin ja suorita rukouspesusi.”

Mies meni takaisin ja suoritti rukouspesun uudestaan ja sitten hän rukoili.

(*Sahih Muslim* 243)

Toisessa raportissa seuralaiset raportoivat:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا يُصَلِّيَ وَفِي ظَهْرِ قَدَمِهِ لُفْعَةٌ قَدَرُ الدَّرْهَمِ لَمْ يُصِبْهَا الْمَاءُ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعِيدَ الْوُضُوءَ وَالصَّلَاةَ

“Hän (profeetta ﷺ) näki miehen rukoilemassa ja hänen jalassaan oli dirhamin kokoinen kohta, johon ei ollut yltynyt vesi, joten profeetta ﷺ määräsi häntä toistamaan rukouspesunsa ja rukouksensa.”

(*Sunan Abi Dawud* 175, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Rukouspesun pakolliset osat

Rukouspesun pakollisia osia on kuusi:

(Jos *basmalan* lausumista pitää pakollisena, se tulee ennen näitä.)

1. Koko naaman peseminen johon kuuluu suun ja nenän huuhtelu

Tämä on siksi, että Allah sanoi:

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

“- peskää kasvonne - -” (5:6)

Hanbali-koulukunnan oppineet sekä *Shaykh* Saalih al-Fawzaan seuraavat sitä mielipidettä, että nenän ja suun huuhtelu kuuluu rukouspesun pakollisiin osiin, sillä ne ovat osa naamaa. Toiset oppineet ovat sitä mieltä, että ne ovat vapaaehtoisia ja suositeltavia *sunna*-tapoja, ja että ainoastaan naaman peseminen on pakollista.

Ei kuitenkaan ole epäilystäkään, että näitä ei ole hyvä jättää pois, sillä ne ovat jotain, mitä profeetan ﷺ on raportoitu tehneen. Profeetan ﷺ on myös raportoitu sanoneen:

إِذَا تَوَضَّأْتَ فَمَضْمُضٌ

“Kun otatte rukouspesun, huuhdelkaa suunne.”

(*Sunan Abi Dawud 144, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Humran kertoi, että hän näki Uthmaan ibn Affaanin opettamassa Allahin sanansaattajan ﷺ rukouspesua sanoen:

ثُمَّ ادْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْإِنَاءِ فَمَضْمَضَ، وَاسْتَنْشَقَ

“- sitten hän laittoi hänen kätensä vesiastiaan ja huuhteli suunsa ja nenänsä - -.”

(*Sahih al-Bukhaari 159*)

Suun ja nenän huuhtelemisen hyveellisyydestä ja palkkiosta Abu Umaamah raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

أَيُّمَا رَجُلٍ قَامَ إِلَى وَضُوئِهِ يُرِيدُ الصَّلَاةَ ثُمَّ غَسَلَ كَفَّيْهِ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ كَفَّيْهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا مَضَمَصَ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْتَرَّ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ لِسَانِهِ وَشَفَتَيْهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا غَسَلَ وَجْهَهُ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ سَمْعِهِ وَبَصَرِهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمَرْفَقَيْنِ وَرِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ سَلِمَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ هُوَ لَهُ وَمِنْ كُلِّ خَطِيئَةٍ كَهَيئَتِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ فَإِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ رَفَعَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَإِنْ قَعَدَ قَعَدَ سَالِمًا

“Kun henkilö suorittaa rukouspesun haluten rukoilla ja sitten pesee kätensä, hänen käsiensä synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän huuhtelee suunsa ja nenänsä, hänen kielensä ja huultensa synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän pesee kasvonsa, hänen kuulonsa ja näkönsä synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän pesee hänen kätensä kyynärpäitä myöten ja jalkansa nilkkoja myöten, hän on puhdistautunut jokaisesta synnistä ja virheestä (yhtä puhtaaksi) kuin hän oli sinä päivänä, kun hänen äitinsä synnytti hänet. Kun hän nousee rukoukseen, Allah tulee nostamaan hänen asemaansa tasolla. Jos hän istuu, niin hän istuu rauhassa.”

(Musnad Ahmad 21680, sahih as-Sujuutin mukaan.)

2. Käsien peseminen kyynärpäitä myöten

Allah sanoi:

وَأَيَّدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ

“- ja (peskää) kätenne kyynärpäitä myöten - - .”

(5:6)

Jaabir ibn Abdullaah sanoi:

كَانَ إِذَا تَوَضَّأَ أَدَارَ الْمَاءَ عَلَى مِرْفَقَيْهِ

“Kun hän ﷺ suoritti rukouspesun, hänellä oli tapana viedä vesi kyynärpäihin saakka.”

(Al-Bayhaqi 259, sahih al-Albaanin mukaan.)

3. Pään pyyhkiminen johon kuuluu korvat

Pään kohdalla huomioimme sen, että se on määrätty pyyhittäväksi, ei erityisemmin kasteltavaksi. Tämä tarkoittaa sitä, että henkilön ei tarvitse varmistaa, että esimerkiksi päänahkaan tai kaikkiiin hiuksiin menisi vettä, sillä kyseessä ei ole peseminen, toisin kuin muiden osien kohdalla. Ei ole myöskään tarpeellista esimerkiksi avata hiuksissa olevaa lettiä.

Allah sanoi:

وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

“- ja pyyhkikää päänne - -.” (5:6)

Maalikit ja Hanbalit ovat sitä mieltä, että koko pään pyyhkiminen on pakollista paitsi, jos esteenä on jokin päähine, jonka päältä pyyhkimisestä tulemme mainitsemaan omassa kappaleessa. He pitivät tästä mielipiteestä kiinni, sillä perimätiedot todistavat, että profeetta ﷺ pyyhki pään kokonaan ja Allah ei käskenyt pyyhkiä vain osaa päästä.

Amr ibn Yahyalta raportoitiin rukouspesusta:

فَأَقْبَلَ بِيْهَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ ثُمَّ ذَهَبَ بِبِيْهَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا حَتَّى رَجَعَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ

“Hän ﷺ siirsi ne (kädet) pyyhkiäkseen niillä päänsä etuosan ja sitten hän vei ne päänsä takaosaan ja käänsi ne takaisin, kunnes hän ﷺ palasi paikkaan, josta hän ﷺ aloitti.”

(Sahih Muslim 235)

Toisessa raportissa Amr ibn Yahyalta raportoitiin profeetan ﷺ rukouspesusta:

فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَقْبَلَ بِهِ وَأَدْبَرَ مَرَّةً وَاحِدَةً

“Sitten hän ﷺ pyyhki päänsä siirtäen ne (kädet) edespäin ja takaisinpäin yhden kerran.”

(Sahih Muslim 235)

Yhden kerran pyyhkiminen tulematta takaisin on kuitenkin riittävää, sillä profeetalla ﷺ oli tapana myös tehdä näin ja olla liikuttamatta hiuksiaan. Tämä tapa saattaa olla käytännöllisempi niille, joilla on pidemmät hiukset.

Ar-Rubayyi’ bint Mu’awwidh ibn ‘Afralta raportoitiin pyyhkimisestä:

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ عِنْدَهَا ، فَمَسَحَ الرَّأْسَ كُلَّهُ مِنْ قَوْنِ الشَّعْرِ ، كُلَّ نَاحِيَةٍ لِمُنْتَصَبِ الشَّعْرِ ، لَا يُحَرِّكُ الشَّعْرَ عَنْ هَيْئَتِهِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ otti rukouspesun hänen luonaan ja pyyhki koko päänsä hiusrajan ylhäältä hiusten kummallekin puolelle, mutta hän ei liikuttanut hiuksia niiden paikoiltaan (mennen takaisinpäin).”

(Abu Dawud 128, hasan al-Albaanin mukaan.)

Myös korvat kuuluvat päähän, joten niiden pyyhkiminen on osa tätä vaihetta. Profeetan ﷺ on raportoitu tehneen näin.

Al-Miqdam ibn Ma’dikarib al-Kindi raportoi profeetan ﷺ rukouspesusta:

ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا

“- sitten hän pyyhki päänsä ja korvansa niiden ulkopuolelta ja sisäpuolelta.”

(Sunan Abi Dawud 121, sahih al-Albaanin mukaan.)

Abu Umama kertoi Allahin sanansaattajan ﷺ rukouspesusta sanoen, että hänellä ﷺ oli tapana suorittaa rukouspesua ja sanoa:

الْأُذُنَانِ مِنَ الرَّأْسِ

“Korvat ovat osa päätä.”

(Mishkat al-masabih 416, sahih al-Albaanin mukaan.)

4. Jalkojen peseminen nilkkoja myöten

وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

“- ja (peskää) jalkanne nilkkoja myöten - -.” (5:6)

Rukouspesu on erityisen tärkeää suorittaa kunnolla jättämättä mitään kohtaa pesemättä, kuten aiemmin mainitsimme tapauksesta, joissa pieni osa jalasta oltiin jätetty ilman kastamista. Eräässä perimätiedossa Abu Huraira raportoi:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا لَمْ يَغْسِلْ عَقْبَتَهُ فَقَالَ " وَتِلْكَ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ "

“Profeetta ﷺ näki miehen, joka ei pessyt kantapäitään, joten hän ﷺ sanoi: ‘Olkaa varuillanne tulen kantapäistä (eli suojelkaa kantapäitänne pesemällä ne).’”

(Sahih Muslim 242)

Hyvin peseminen pätee tilanteisiin, joissa henkilö ei pyyhi sukkiensa päältä eikä hänellä ole esimerkiksi kipsiä. Näiden päältä pyyhkimisen käsittelemme omassa kappaleessa.

5. Järjestys

Rukouspesun oikean järjestyksen seuraaminen on pakollista, sillä tämä on oikea rukouspesu ja ilman sitä, ei ole oikeaa rukouspesua.

Järjestystä ei seurata pelkästään *sunnan* takia, vaan myös siksi, että Allah mainitsi järjestyksen ja profeetta ﷺ sanoi koskien muitakin palvontatekoja periaatteen:

تَبَدُّا بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ

“Aloitamme sillä, millä Allah aloitti.”

(Sahih an-Nasa'i 2974, sahih al-Albaanin mukaan.)

Lisäksi profeetta ﷺ sanoi nimenomaan hänen suorittamasta rukouspesustaan:

هَذَا وَضُوءٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ الصَّلَاةَ إِلَّا بِهِ

“Tämä on rukouspesu, jota ilman Allah ei hyväksy rukousta.”

(Al-Bayhaqi 384, sahih ash-Shawkaanin mukaan.)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

هَكَذَا الْوُضُوءُ فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا فَقَدْ أَسَاءَ وَظَلَمَ

“Tällainen on rukouspesu. Kuka ikinä lisää tähän on totisesti tehnyt väärin ja epäoikeudenmukaisesti.”

(Sunan Abi Dawud 135, sahih li-ghayrihi al-Arna’uutin mukaan.)

Lisäksi meidän on ymmärrettävä, että emme voi muuttaa uskonnon rituaaleja toisenlaisiksi, sillä jokaisen teon ehtona on se, että se on tehty Allahin sanansaattajan ﷺ esimerkin mukaisesti, ja hän ﷺ sanoi:

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

“Kuka ikinä tekee teon, joka ei ole meidän asiamme (eli uskontomme) mukainen, tulee saamaan sen hylätyksi.”

(Sahih al-Bukhaari 2697, Sahih Muslim 1718)

6. Rukouspesun suorittaminen yhtäjaksoisesti

Umar ibn al-Khattab raportoi, että eräs mies otti rukouspesun ja hänellä jäi vain sormen kynnen kokoinen pala kostumatta. Profeetta ﷺ sanoi:

ارْجِعْ فَأَخْبِسْ وَضُوءَكَ

“Mene takaisin ja suorita rukouspesu (alusta).”

Mies meni takaisin ja suoritti rukouspesun uudestaan ja sitten hän rukoili.

(Sahih Muslim 243)

Rukouspesun suorittaminen yhtäjaksoisesti ilman taukoa on pakollista, sillä profeetta ﷺ käski miestä suorittamaan koko rukouspesun alusta asti. Muut samankaltaiset raportit tuovat esille saman asian, joten mikäli henkilö pitää liian pitkän tauon rukouspesun vaiheiden välissä, hänen on suoritettava rukouspesu alusta. Jos välissä kuitenkin tekee jotain pientä, kuten poistaa silmälasit, jotka unohti päähän, tästä ei ole haittaa, kunhan henkilö ei unohda, että hän on suorittamassa rukouspesua eikä myöskään vaihda aikomukseksi jonkun muun asian tekemistä, kuten puhelimeen vastaamista.

An-Nawawi sanoi:

وَاسْتَدَلَّ الْقَاضِي عِيَّاضٌ وَعَبْرُهُ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَلَى وَجُوبِ الْمُؤَالَاةِ فِي الْوُضُوءِ

“Al-Qadi ‘Iyad ja muut pitivät tätä perimätietoa todisteena rukouspesun yhtäjaksoisuudelle.”

(Sharh an-Nawawi ‘alaa Sahih Muslim 242)

***Basmalan* lausuminen**

Oppineet ovat erimielisiä *basmalan* eli “*Bismillaah* (aloitan Allahin nimeen)” -lausunnon pakollisuudesta. Tämä on siksi, että profeetta ﷺ sanoi:

لَا وَضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ

“Ei ole rukouspesua hänelle, joka ei mainitse Allahin nimeä.”

(Sunan at-Tirmidhi 25, hasan al-Albaanin mukaan.)

On kuitenkin raportteja, joissa kerrotaan profeetan ﷺ rukouspesusta, joissa ei olla kuitenkaan mainittu *basmalaa*. Tämä voi viitata siihen, että sitä ei olisi pakollista sanoa ennen rukouspesua. Tämä tarkoittaisi sitä, että *basmalan* lausuminen olisi keino täydellistää rukouspesu ja saada kaikki mahdolliset palkkiot siitä. Tällöin kyseinen perimätieto viittaisi rohkaisuun, joka tuo ilmi, että ilman *basmalaa* rukouspesu on hyväksytty, mutta ei täydellinen.

Toisten oppineiden mukaan on kuitenkin pakollista lausua *basmala*. Ei ole epäilyllystäkään siitä, että sen lausuminen on vähintään suositeltavaa. Saako sitä sitten sanoa vessassa vai ei, on aihe, jonka käsitelimme jo luonnonkutsulla käymisen etiketit -kappaleessa.

Ja Allah tietää parhaiten.

Kehonosien pesemisen viisaus

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

والحكمة - والله أعلم - في اختصاص هذا الأعضاء الأربعة بالوضوء؛ لأنها أسرع ما يتحرك من البدن، لاكتساب الذنوب، فكان في تطهير ظاهرها تبيية على تطهير باطنها

“Ja viisaus - ja Allah tietää parhaiten - näiden neljän kehon osan spesifioinnissa rukouspesulle on, että ne ovat yleisimpiä osia kehosta, jotka tekevät syntiä, joten niiden fyysinen puhdistaminen voi viitata sisäiseen (eli hengelliseen) puhdistamiseen.”

(Al-Mulakhhas ul-fiqhi)

Tälle tulkinntalle löytyy myös perustaa *sunnasta*, kuten aiemmin mainitsimme *hadiithin*, jossa profeetta ﷺ sanoi:

أَيُّمَا رَجُلٍ قَامَ إِلَى وَضُوئِهِ يُرِيدُ الصَّلَاةَ ثُمَّ غَسَلَ كَفَّيْهِ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ كَفَّيْهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا مَضَى وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْشَرِ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ لِسَانِهِ وَشَفَتَيْهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا غَسَلَ وَجْهَهُ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ سَمْعِهِ وَبَصَرِهِ مَعَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَرِجْلَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ سَلِمَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ هُوَ لَهُ وَمِنْ كُلِّ خَطِيئَةٍ كُفِّتَتْهُ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ فَإِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ رَفَعَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَإِنْ قَعَدَ قَعَدَ سَالِمًا

“Kun henkilö suorittaa rukouspesun haluten rukoilla ja sitten pesee kätensä, hänen käsiensä synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän huuhtelee suunsa ja nenänsä, hänen kielensä ja huultensa synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän pesee kasvonsa, hänen kuulonsa ja näkönsä synnit putoavat pois ensimmäisen tipan mukana. Kun hän pesee hänen kätensä kyynärpäitä myöten ja jalkansa nilkkoja myöten, hän on puhdistautunut jokaisesta synnistä ja virheestä (yhtä puhtaaksi) kuin hän oli sinä päivänä, kun hänen äitinsä synnytti hänet. Kun hän nousee rukoukseen, Allah tulee nostamaan hänen asemaansa tasolla. Jos hän istuu, niin hän istuu rauhassa.”

(Musnad Ahmad 21680, sahih as-Sujuutin mukaan.)

Ja toisessa *hadiithissa* profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ الْمُؤْمِنُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ خَرَجَ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَشَتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الذُّنُوبِ

“Kun muslimipalvelija tai uskovainen suorittaa rukouspesun ja pesee (sen yhteydessä) kasvonsa, jokainen hänen syntinsä, jonka hän teki silmillään katsomalla, peseytyy pois viimeisen vesipisaran mukana. Kun hän pesee kätensä, jokainen synti, jonka hän teki käsillään, peseytyy pois viimeisen vesipisaran mukana. Kun hän pesee jalkansa, jokainen synti, jonka hän teki jaloillaan, peseytyy pois viimeisen vesipisaran mukana, kunnes hän on vapaa (pienistä) synneistä.”

(*Sahih Muslim 244*)

Rukouspesun ylläpitämisen suositus

Rukouspesun ylläpitäminen ei ole aina pakollista, mutta se on suositeltavaa, vaikka henkilö olisi jo rukoillut. Mikäli rukouspesu menee siis rikki, se on suositeltavaa uusia, vaikka seuraavaan rukoukseen olisi aikaa. Tämä on siksi, että profeetta ﷺ sanoi:

وَلَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ

“- eikä kukaan ylläpidä rukouspesua paitsi uskovainen.”

(*Sunan Ibn Maajah 277, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Rukouspesun suositeltavat *sunnat*

Rukouspesun aikana suoritettavat *sunnat* ovat jotain, mitä henkilön on sallittua jättää pois, vaikka tätä ei suositella tekemään kuin tarpeessa, kuten veden vähäisen määrän ansiosta. Se, että näitä on sallittua jättää pois johtuu yleisesti ottaen mm. siitä, että jokaisessa raportissa ei olla mainittu profeetan ﷺ tehneen näitä tekoja eivätkä nämä ole tekoja, joita Allah mainitsi Koraanissa. Myös *sunnassa* olevat lait on yhtä pakollista laittaa käytäntöön, mutta vain silloin, kun kyseessä on selkeä käsky, määräys tai ainoa vaihtoehto. Jos kyseessä olisi profeetan ﷺ käsky suorittaa jotain, tämä olisi pakollista, ellei muualta *sunnasta* löytyisi todistetta sille, että käsky on tässä kontekstissa vain rohkaisu. Todisteena voi olla esimerkiksi se, että profeetta ﷺ ei itse suorittanut jotain tekoa, vaikka hän määräsi siihen. *Sunna*-teoissa taas syy vapaaehtoisuudelle piilee siinä, että profeetta ﷺ ei määrännyt niitä, mutta hän itse suoritti niitä ainakin joskus määrättyjen tekojen lisäksi. Näin niistä tulee suositeltavia *sunna*-tekoja.

Kuka ikinä suorittaa seuraavia *sunna*-tekoja, tulee saamaan niistä palkkion Allahilta - jos Allah suo - ja kuka ikinä jättää ne pois, ei ansaitse rangaistusta niiden jättämisestä. Nämä teot ovat seuraavat:

(Jos *basmalaa* pitää vapaaehtoisena, se tulee ennen näitä.)

1. Rukouspesun aloittaminen pesemällä kädet ranteisiin saakka kolmesti

Profeetan ﷺ on raportoitu pesevän kämmenet ennen rukouspesua, ja hän ﷺ pesi ne enintään kolmesti.

Al-Miqdaam sanoi profeetan ﷺ rukouspesusta:

فَوَضَّأَ فَمَسَحَ كَفَيْهِ ثَلَاثًا

“- sitten hän ﷺ otti rukouspesun ja pesi kämmenensä (molemmilta puolilta ranteisiin saakka) kolmesti - -“

(*Sunan Abi Dawud 121, sahih al-Albaanin mukaan.*)

2. Siwaakin käyttäminen

Siwaakin käyttämistä käsitteimme aiemmin omassa kappaleessa. Totesimme, että sen käyttämisen hyveellisyydestä on lukuisia *hadiitheja*, ja että sitä suositellaan käyttämään jopa rukouspesun yhteydessä, kuten profeetta ﷺ sanoi:

لَوْلَا أَنِ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ

“Jos tämä ei olisi taakka kansalleni, olisin totisesti määrännyt heitä käyttämään hammaskeppiä (*as-siwaak*) jokaisen rukouspesun yhteydessä.” (*Sahih al-Bukhaari* 847, *Sahih Muslim* 252)

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

فالحديث يدلُّ على تَأَكُّدِ اسْتِحْبَابِ السَّوَاكِ عِنْدَ الْوُضُوءِ، وَيَكُونُ ذَلِكَ حَالِ الْمَضْمَضَةِ، لِأَنَّ ذَلِكَ أُنْبِغَ فِي الْإِنْتَاءِ وَتَنْظِيفِ الْعَمِّ، وَيَتَأَكَّدُ السَّوَاكِ أَيْضًا عِنْدَ الصَّلَاةِ قَرَضًا أَوْ نَعْلًا

“Joten *hadiith* viittaa siihen, että siwakin käyttäminen rukouspesun yhteydessä on suositeltavaa (*mustahab*), ja se tehdään suun huuhtelemisen (*al-madmadah*) yhteydessä, sillä se varmentaa suun puhdistautumisen ja puhtauden. Ja *siwakin* käyttäminen on myös suositeltavaa pakollisten ja vapaaehtoisten rukousten yhteydessä (eli ennen niitä, jos tätä ei juuri tehnyt rukouspesun yhteydessä).”

(*Al-Mulakhas ul-fiqhi*)

3. Suun ja nenän kolmesti huuhteleminen ennen naaman pesemistä ja samalla kourallisella molempien tekeminen

Profeetta ﷺ huuhteli suunsa ja nenänsä enintään kolmesti. Al-Miqdam sanoi profeetan ﷺ rukouspesusta:

ثُمَّ تَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ ثَلَاثًا

“- sitten hän ﷺ huuhteli suunsa ja nenänsä kolmesti -”

(*Sunan Abi Dawud* 121, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

On myös *sunnan* mukaista käyttää samaa kourallista vettä puhdistamaan nenä ja suu samanaikaisesti.

Amr raportoi isältään profeetan ﷺ rukouspesusta, jota Abdullah bin Zaid opetti:

فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْثَرُ فَلَا تَعْرِفَاتٍ

“- ja huuhteli suunsa ja nenänsä kolmella kourallisella (vettä) - -.”

(*Sahih al-Bukhaari* 186)

4. Märkien sormien ujuttaminen paksun parran, sormien ja varpaiden väliin

Jos parta on sen verran paksu, että vesi ei mene sen läpi helposti naamaan, on suositeltavaa ujuttaa sormet parran sisälle alhaalta päin.

Uthmaan ibn Affaan sanoi:

عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُخَلِّلُ لِحْيَتَهُ (فِي الْوُضُوءِ)

“Profeetalla ﷺ oli tapana ujuttaa sormensa partansa läpi (rukouspesussa).”

At-Tirmidhi sanoi:

بِهَذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ رَأَوْا تَخْلِيلَ اللَّحْيَةِ وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ وَقَالَ أَحْمَدُ إِنَّ سَهْلًا عَنْ تَخْلِيلِ اللَّحْيَةِ فَهُوَ خَائِرٌ

“Tämän perusteella suurin osa seuralaisten joukossa olevista tiedon ihmisistä ja niistä, jotka tulivat heidän jälkeensä näkivät, että sormet tulisi ujuttaa parran läpi. Tämä on mitä ash-Shaafi sanoi. Ahmad sanoi, että jos henkilö jättää parran läpi sormien ujuttamisen - sekin on sallittua.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 31, *sahih at-Tirmidhin* mukaan.)

Saudi-Arabian *fatwa*-komitea sanoi:

يجب غسل ظاهر اللحية الكثيفة ولا يجب غسل باطنها ولا البشرة التي تحتها ولكن يشرع تخليلها ، قال النووي رحمه الله تعالى: " لا خلاف في وجوب غسل اللحية الكثيفة ولا يجب غسل باطنها ولا البشرة التي تحتها اتفاقا ، وهو مذهب جماهير العلماء من الصحابة والتابعين ومن بعدهم " . وقال ابن "رشد: " هذا أمر لا أعلم فيه خلافا

“On pakollista pestä paksun parran ulkopuoli, mutta ei ole pakollista pestä sen sisäosaa tai ihoa, joka on sen alla, mutta on laillistettu (suositeltavaksi) sormien ujuttaminen sen läpi. An-Nawawi - Allah olkoon tyytyväinen häneen - sanoi: ‘Ei ole erimielisyyttä siitä, että on pakollista pestä paksu parta, mutta ei ole pakollista pestä sen sisäosaa tai ihoa, joka on sen alla, oppineiden yksimielisyydellä. Ja tämä on jokaisen seuralaisen koulukunta, sekä seuraajien ja niiden, jotka tulivat heidän jälkeensä.’ Ibn Rushd sanoi: ‘Tämän asian suhteen en tiedä mitään erimielisyyttä.’”

(Fataawa al-lajnah ad-daa'imah 5/206)

5. Oikealta aloittaminen käsien ja jalkojen pesussa

Aisha sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِزُ النَّيَّسَ فِي تَغْلِيهِ وَتَرْجُلِهِ وَطُهُورِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ

“Profeetalla ﷺ oli tapana tykätä aloittaa oikealta sandaalien pukeminen, hiusten kampaaminen, peseytyminen ja kaikki hänen asiansa.”

(Sahih al-Bukhaari 168)

On myös raportoitu Umm ‘Aatiyalta, että kun profeetan ﷺ tytär kuoli, hän ﷺ sanoi hänen pesemisestään:

إِبْدَأَنَّ بِمَيَامِينِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا

“Aloittakaa oikealta niistä osista, jotka pestään rukouspesussa.”

(Sahih al-Bukhaari 167)

6. Kasvojen, naaman, käsien ja jalkojen peseminen kolmesti

Al-Miqdaam raportoi profeetan ﷺ rukouspesusta:

فَتَوَضَّأَ فَعَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثًا ثُمَّ تَمَضَّضَ وَاسْتَنْشَقَ ثَلَاثًا وَغَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأَذُنَيْهِ طَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا

“Sitten hän ﷺ otti rukouspesun ja pesi kätensä ranteisiinsa kolmesti, sitten hän huuhteli suunsa ja nenänsä kolmesti ja hän ﷺ pesi kasvosensa kolmesti, sitten hän pesi käsivartensa (kynärpäihin) kolmesti ja (toisen käden)

kolmesti, sitten hän pyyhki päänsä ja korvansa niiden ulkopuolelta ja sisäpuolelta.”

(*Sunan Abi Dawud 121, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Toisessa raportissa Abdullah ibn Amr sanoi:

أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ

“Eräs mies tuli profeetan ﷺ luokse ja sanoi:

يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ الطُّهُورُ

“Oi Allahin sanansaattaja, miten henkilö suorittaa rukouspesun?”

فَدَعَا بِمَاءٍ فِي إِنَاءٍ فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَذْخَلَ إِبْصَعَيْهِ السَّبَّاحَتَيْنِ فِي أُذُنَيْهِ وَمَسَحَ بِإِبْهَامَيْهِ عَلَى ظَاهِرِ أُذُنَيْهِ وَبِالسَّبَّاحَتَيْنِ بَاطِنِ أُذُنَيْهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا ثُمَّ قَالَ

Profeetta ﷺ pyysi astian vettä, sitten hän ﷺ pesi kämmenensä (ranteisiin) kolmesti, sitten naamansa kolmesti, sitten kyynärvartensa kolmesti (kyynärpäät mukaan lukien), sitten hän ﷺ pyyhki päänsä ja laittoi etusormensa korviinsa ja pyyhki peukaloilla korviensa ulkopuolelta ja etusormilla korviensa sisäpuolelta. Sitten hän ﷺ pesi (oikean) jalkansa kolmesti ja (vasemman) kolmesti. Sitten hän ﷺ sanoi:

هَكَذَا الْوُضُوءُ فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا فَقَدْ أَسَاءَ وَظَلَمَ

“Tällainen on rukouspesu. Kuka ikinä lisää tähän (mitään, mitä ei olla ilmoitettu), on totisesti tehnyt väärin ja epäoikeudenmukaisesti.”

(*Sunan Abi Dawud 135, sahih li-ghayrihi al-Arna’utin mukaan.*)

7. Rukouspesun lopulla *sunnan* mukaisen pyyntörukouksen lausuminen

Umar ibn al-Khattab raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيَبْلُغُ أَوْ فَيَسْجُدُ الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ :

“Ei ole ketään joukossanne, joka suorittaa rukouspesun kunnolla tai

suorittaa rukouspesun hyvin ja sanoo:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،

‘Āsh-hādu ān lāā ilāāhā illa-llaah, wāhdāhu lāā shāritikā lāh, wā āsh-hādu ānnā Muhammadān ‘abduhu wā rasuuluh (Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah - ilman kumppania tai vertaista - ja todistan, että Muhammad on hänen palvelijansa ja sanansaattajansa),

إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الَّتِي لَا تَدْخُلُ مِنْهَا شَيْءٌ

paitsi että hänelle avataan kahdeksan paratiisin ovea, ja hän tulee astumaan sisään mistä tahansa hän toivoo.”

(Sahih Muslim 234)

At-Tirmidhin raportoima *hadiith* mainitsee lisäksi:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

“Allaahummā-g’ālnii minā-t-tawwābiinā, wā-g’ālnii minā-l-mutātahhiriin (Oi Allah, tee minut niistä, jotka katuva ja tee minut niistä, jotka puhdistavat itseään).”

(Sahih at-Tirmidhi 55, sahih al-Albaanin mukaan.)

8. Rukouspesun jälkeen kahden rukousosion (*rak’ah*) rukoileminen

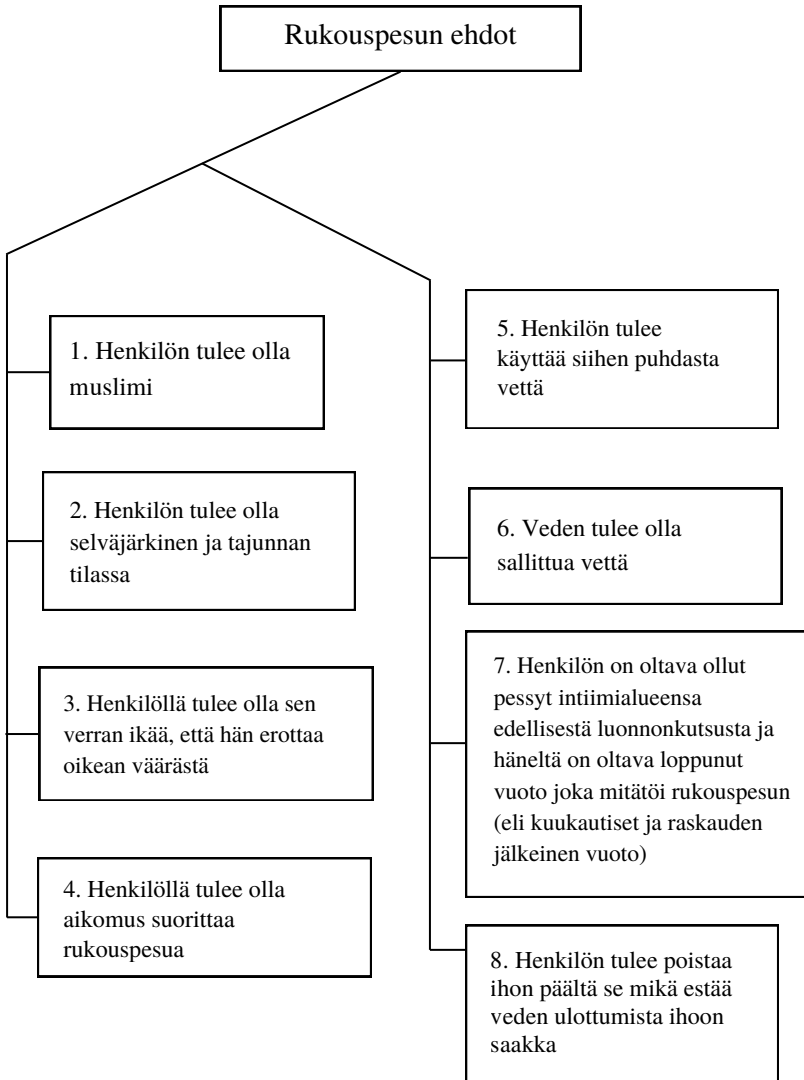
Uthmaan bin Affaan kertoi profeetan ﷺ sanoneen:

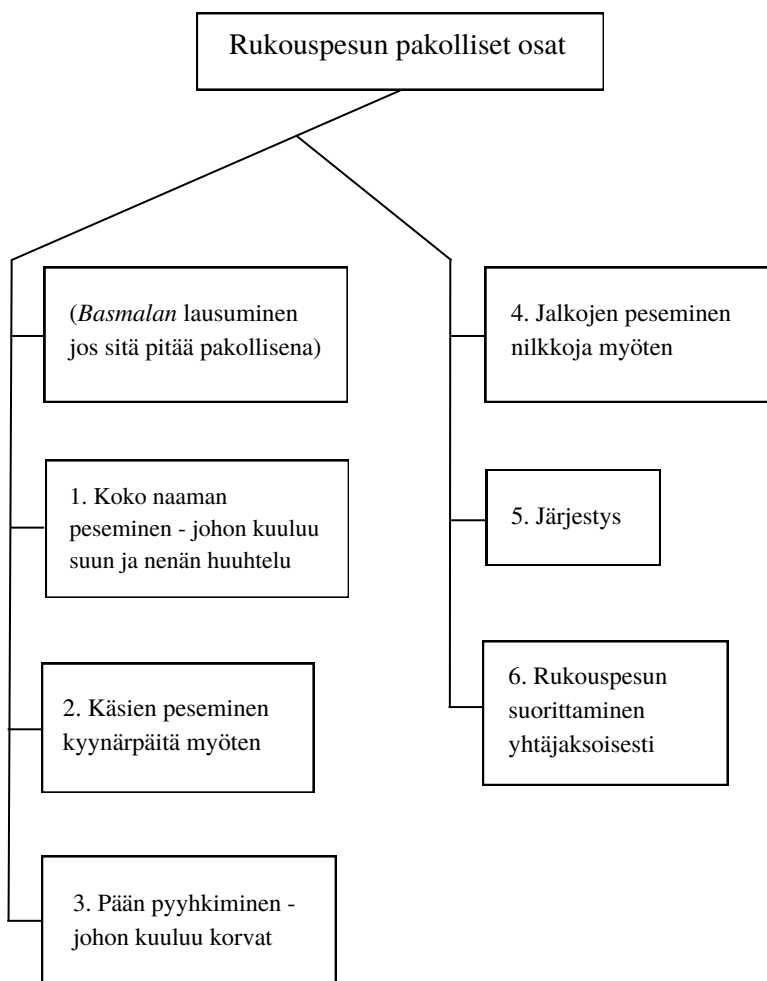
مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، عَفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

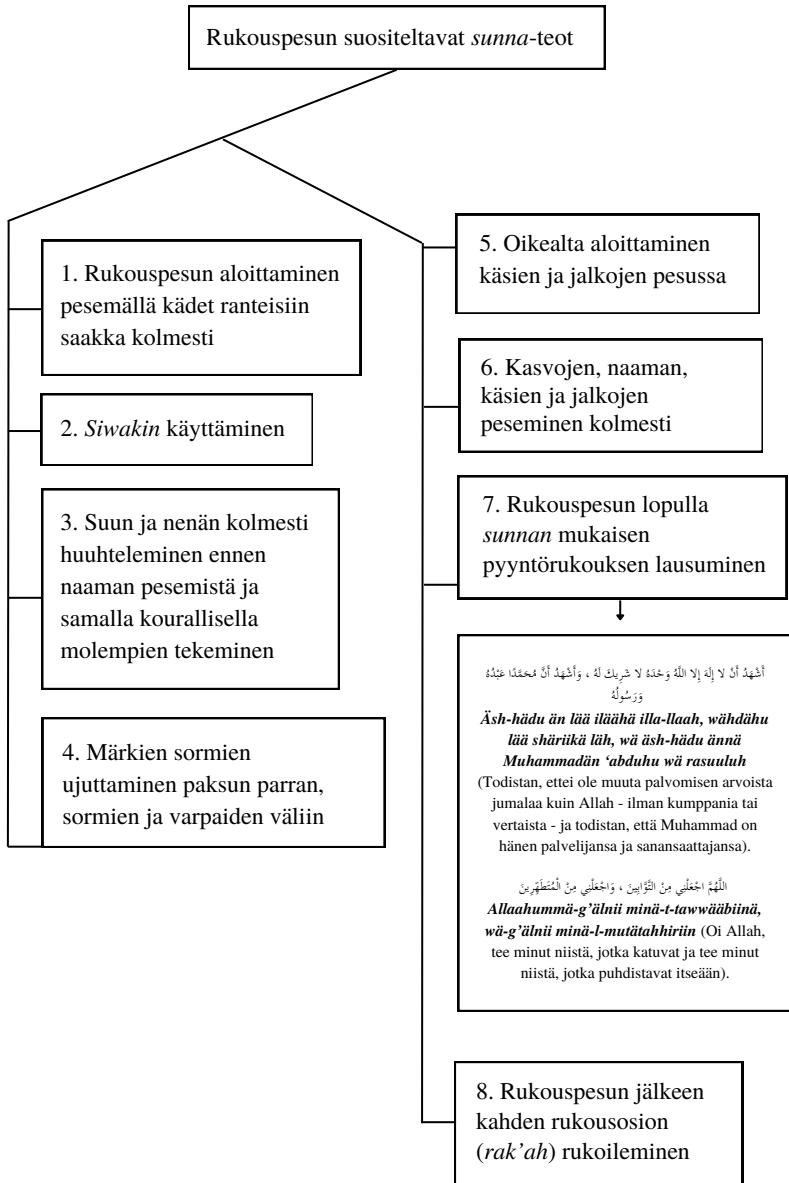
“Kuka ikinä suorittaa tällaisen rukouspesuni ja rukoilee kaksi rukousosiota eikä hän mieti niiden aikana mitään muuta - tullaan hänet armahtamaan hänen menneistä (pienistä) synneistään.”

(Sahih al-Bukhaari 159)

Nämä ovat rukouspesun ehdot, pakolliset osat ja suositeltavat *sunna*-teot ja seuraavassa kappaleessa käymme läpi rukouspesun suorittamisen ohjeet.

Tiivistelmä kappaleesta:

7. Rukouspesuohje

Nyt, kun tiedämme rukouspesun ehdot, pakolliset osat ja *sunna*-teot sekä kaikkien näiden lähteet, voimme siirtyä rukouspesun ohjeeseen. Tässä ohjeessa on mukana kaikki suositeltavatkin teot, sillä niitä ei ole suositeltavaa jättää pois. Rukouspesun suorittamistapa:

1) Tee aikomus.

Aikomus tapahtuu sydämessä ja se on sitä, että henkilö tiedostaa tekevänsä rukouspesun niitä palvontatekoja varten, joiden ehto on olla puhtauden tilassa.

2) Lausu Allahin nimi (*bismillah*).

3) Pese kätesi ranteisiin kolmesti.

4) Huuhtelee suusi ja nenäsi kolmesti samalla kourallisella.

5) Pese naamasi kolmesti ja ujuta sormesi alhaalta myös partaan, jos se on paksu.

6) Pese kädet kyynärpäitä myöten kolmesti.

7) Pyyhi koko pää kerran sekä korvat märillä käsillä. Käytä etusormea sisäpuolelle ja peukaloa ulkopuolelle.

8) Pese jalat nilkkoja myöten kolmesti.

9) Lausu pyyntörukous (vessan ulkopuolella):

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،

Äsh-hädu än lää iläähä illa-llaah, wähdähu lää shäriikä läh, wä äsh-hädu ännä Muhammadän ‘abduhu wä rasuuluh (Todistan, ettei ole muuta palvomisen

arvoista jumalaa kuin Allah - ilman kumppania tai vertaista - ja todistan, että Muhammad on hänen palvelijansa ja sanansaattajansa).

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

Allaahummä-g'älnii minä-t-tawwääbiinä, wä-g'älnii minä-l-mutätahhiriin (Oi Allah, tee minut niistä, jotka katuva ja tee minut niistä, jotka puhdistavat itseään).

10) Rukoile kaksi rukousosiota (*rak'ah*).

Tässä oli rukouspesun ohjeet, jotka sisältävät kaikki pakolliset sekä suositeltavat osat.

Kipsit rukouspesun aikana

Jos henkilöllä on amputoitu raaja tai hänellä on kipsi, jota ei voi poistaa haavan parantumisen eduksi, hän pesee jalastaan tai kädestään sen verran mitä hän kykenee. Tämä on siksi, että Allah sanoi:

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ مَا اسْتَطَعْتَ

“Pelätkää Allahia (niin paljon) kuin kykenette.” (64:16)

Jos haavan voi kastella, tämä tulisi tehdä, mutta jos sidettä, kipsiä tai muuta sen kaltaista ei voi poistaa parantumisen eduksi tai jos se olisi haitallista, sen voi jättää pesemättä ja kipsin päältä voi pyyhkiä. Profeetan ﷺ aikana seuralaisia loukkaantui ja heiltä on raportoitu kipsien päältä pyyhkimisestä. Al-Bayhaqi sanoi:

وَلَا يَثْبُتُ فِي هَذَا الْبَابِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ . . . وَإِنَّمَا فِيهِ قَوْلُ الْفُقَهَاءِ مِنَ التَّابِعِينَ فَمَنْ بَعْدَهُمْ مَعَ مَا رَوَيْنَاهُ عَنْ ابْنِ عُمرَ . فَذَكَرَ بِإِسْنَادِهِ أَنَّ ابْنَ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَوَضَّأَ وَكَفَّهُ مَعْصُوبَةً فَمَسَحَ عَلَيْهَا وَعَلَى الْعِصَانَةِ وَغَسَلَ مَا سِوَى ذَلِكَ . قَالَ : وَهَذَا عَنْ ابْنِ عُمرَ صَحِيحٌ

“Ei ole vahvistettu tätä aihetta profeetalta ﷺ liittyen tähän asiaan... Sen sijaan, tämä on seuraajien ja niiden, jotka tulivat heidän jälkeensä joukossa olevien (islamilaisten) lainoppineiden (*al-fuqahaa'*) näkemys, ja me olemme

raportoineet sen Ibn Umarilta. Ja hän mainitsi kertomaketjussaan, että Ibn Umar - Allah olkoon tyytyväinen heihin (häneen ja Umariin) - suoritti rukouspesun, kun hänen kätensä oli sidottu kipsiin ja hän pyyhki sen päältä ja sidoksen päältä ja hän pesi kaiken muun. Ja hän sanoi: "Tämä on autenttisesti Ibn Umarilta." (*Al-Majmuu'* 2/368)

Lisäksi profeettamme ﷺ sanoi:

وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ

"Ja jos käsen teitä jollain, tehkää sitä niin paljon kuin pystytte."

(*Sahih al-Bukhaari* 7288)

Jotkut oppineet, kuten *Shaykh* Saalih al-Fawzaan kirjassaan *al-Mulakhhas ul-fiqhi* sanovat, että mikäli esteenä on kipsi tai muu side, voisi olla parempi ottaa rukouspesun lisäksi kuiva rukouspesu (*at-tajammum*) korvauksena sille alueelle, jota ei voitu pestä kipsin ansiosta. Näin olisi hyvä tehdä erityisesti silloin, kun kipsi ei peitä koko aluetta, joka tavallisesti pitäisi pestä rukouspesussa. Tätä kuivaa rukouspesua kutsutaan *tajammumiksi*, jonka säädöksiä käsittelemme yhdennessätoista kappaleessa.

Veden tuhlaaminen

Rukouspesun yhteydessä henkilön ei tule tuhlaa vettä, vaan hänen on oltava säästeliäs sen suhteen. Määrä, jota profeetta ﷺ käytti rukouspesuun oli hyvin pieni verrattuna siihen, mitä monet nykypäivänä tekevät.

Anas - Allah olkoon tyytyväinen häneen - sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْرُؤُ بِالْمَدَى وَيَمْسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ

"Profeetta ﷺ teki rukouspesun (yhdellä) mudd-tilavuusyksiköllä ja peseytyi (yhdestä) saa'-tilavuusyksiköstä viiteen mudd-mittayksikköön."¹

(*Sahih al-Bukhaari* 198, *Sahih Muslim* 325)

Al-Bukhaari sanoi:

وَكَرِهَ أَهْلُ الْعِلْمِ الْإِسْرَافَ فِيهِ وَأَنْ يُجَاوَزَ فِعْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

"Tiedon ihmiset inhosivat (veden) tuhlaamista siinä (rukouspesussa) ja sitä,

¹ 1 saa': noin 1.5 litraa. 1 mudd: noin 4 dl. (*Shaykh* Abdul-Muhsin al-Qaasimin arvio.)

että sen yli mennään, mitä profeetta ﷺ teki (eli käytti vettä määrällisesti).”

(*Al-Majmuu' Sharh al-Muhadhab 1/468*)

Abdullah ibn Amr raportoi, että profeetta ﷺ meni Sa'din ohi, kun tämä oli suorittamassa rukouspesuaan ja profeetta ﷺ sanoi:

مَا هَذَا السَّرَفُ يَا سَعْدُ

“Mitä tämä tuhlaus on, oi Sa'd?”

Sa'd sanoi: “Onko veden tuhlaamista rukouspesussa?” Profeetta ﷺ sanoi:

نَعَمْ وَإِنْ كُنْتُ عَلَى نَهْرٍ جَارٍ

“Kyllä, vaikka olisit virtaavan joen äärellä.”

(*Musnad Ahmad 7065, sahih Ahmad Shakirin mukaan.*)

Täydellinen rukouspesu ja täydellisyyden pakkomielle

Henkilön on tavoiteltava täydellistä rukouspesua, jonka yhteydessä jokainen vaadittu kohta kostuu, sillä profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّهَا لَا تَمُتُ صَلَاةٌ أَحَدِكُمْ حَتَّى يُشَبِّعَ الْوُضُوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

“Totisesti, kenenkään teistä rukous ei ole kokonainen, kunnes suoritate sen täydellisesti, kuten Allah - Mahtava ja Täydellinen - määräsi.”

(*Sunan Abi Dawud 856, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Myös edellisistä kappaleista opimme kynnenkin kokoisen osan kostumisen tärkeystä ¹.

Vaikka täydellisyyteen pyritään rukouspesussa, paholaisen kuiskutteluja (*waswas*) on syytä varoa, sillä usein henkilö saattaa jäädä pakkomielteisesti toistamaan ja tarkistamaan, että vettä on varmasti mennyt jokaiseen paikkaan. Tällaisia paholaisen ideoita ei tule jäädä kuuntelemaan, jos henkilö on kerran valuttanut vettä kehonosaan tai pyyhkinyt vielä avuksi kädellään vaaditut alueet. Tämä on siksi, että pakkomielteinen toisto on paholaisen tapa häiritä ihmistä ja vaikeuttaa hänelle uskonnon harjoittamista.

¹ *Sahih Muslim 243.*

Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّ لِلْوُضوءِ شَيْطَانًا يَقَالُ لَهُ: الْوَلَهَانُ، فَأَتَقُوا وَشَوَاسَ الْمَاءِ

“Totisesti, (on olemassa) rukouspesun paholainen, jota kutsutaan (nimellä) al-Walahaan, joten olkaa tietoisia (ja varuillanne) veteen liittyvästä waswasista (eli kuiskuttelusta, kuten liiallisesta huolesta, pakkomielteestä ja epäilyksestä).”

(Al-Jaami’ as-Saghiir 2378, sahih as-Sujuutin mukaan, Abu Dawud 96, sahih al-Haakimin mukaan.)

On myös huomioitava, että tämä paholainen yrittää saada ihmistä syntiin sen kautta, että hän tuhlaasi vettä, joten tällaiset ideat ja pakkomielteet, jotka ovat peräisin paholaiselta pyritään jättämään huomioimatta, vaikka henkilöllä olisi epätäydellisyiden tunne.

Sama pätee myös rukouspesun voimassa olemista. Jos henkilö otti jo rukouspesun ja hän ei ole varma menikö se rikki, hän olettaa, että rukouspesu on vielä voimassa. Tämä on siksi, että hän on varma siitä, että hän otti rukouspesun, mutta hän on epävarma siitä, onko se mennyt rikki. Profeetta ﷺ käski meitä jättämään se, mistä olemme epävarmoja ja valitsemaan varma vaihtoehto estääksemme paholaisen häirintää. Hän ﷺ sanoi:

دَعْ مَا تَرِيكَ إِلَى مَا لَا تَرِيكَ

“Jätä se, mikä saa sinut epäilemään siihen, mikä ei saa sinua epäilemään.”

(At-Tirmidhi 2518, sahih al-Albaanin mukaan.)

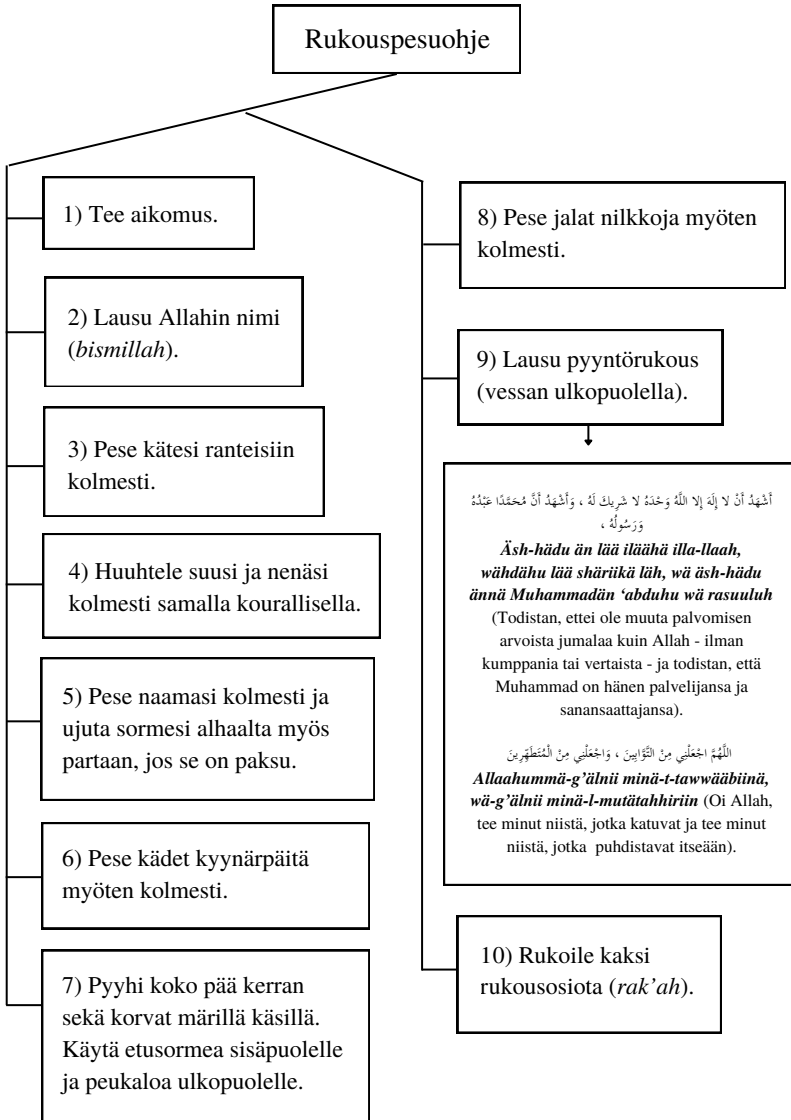
Täten, henkilö pysyy päättäväisenä ja varmana rukouspesun suhteen, ellei hänelle ilmennyt selkeä merkki rukouspesun rikki menemisestä. Tähän kuuluu mm. vessassa käyminen, sen muistaminen, että hän kävi varmasti vessassa vasta rukouspesun jälkeen ja ilman karkaamisen kuuleminen tai haistaminen, kuten profeetan ﷺ sanoi:

لَا يُنْقِلُ أَوْ لَا يُصْرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا

“Hänen ei tulisi jättää rukoustaan ellei hän kuule ääntä tai löydä hajua.”

(Sahih al-Bukhaari 137, Sahih Muslim 361)

Tiivistelmä kappaleesta:

8. Jalkineiden (*khuffien*), sukkien (*jawrab*) ja huivien päältä pyyhkiminen

Joskus rukouspesua saattaa olla hankaloittamassa joko kengät, sukat, kipsit tai päähineet ja on tapauksia, joissa näiden päältä pyyhkiminen on sallittua sen sijaan, että niitä poistaisi.

Khuff tarkoittaa nahkaista sukkaa tai muuta sen kaltaista jalkinetta, joka on tehty paksusta materiaalista. *Jawrab* taas viittaa ohuempaan sukkaan. On olemassa lukuisia perimätietoja, joissa kerrotaan profeetan ﷺ pyyhkineen nahkaisten sukkien, tavallisten sukkien ja kenkien päältä ollessaan kotona ja matkalla. Hän ﷺ myös ohjeisti muita tekemään näin.

Asiasta ei ollut mitään erimielisyyttä seuralaisten eikä varhaisajan oppineiden keskuudessa.

Al-Hasan sanoi:

حَدَّثَنِي سُبْعُونُ مِنَ الصَّحَابِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ

“Minulle kertoi seitsemänkymmentä Allahin sanansaattajan ﷺ seuralaista siitä, että hänellä ﷺ oli tapana pyyhkiä hänen *khuffiensa* päältä.”

(*Ibn ul-Mudhirin al-Awsat* 1/430, 433)

Abdullah ibn Mubaarakilta ja lukuisilta muilta on raportoitu:

لَيْسَ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ بَيْنَ الصَّحَابَةِ اخْتِلَافٌ

“Seuralaisten välillä ei ollut erimielisyyttä *khuffien* pyyhkimisestä (siitä, että se on sallittua).”

(*Al-Awsat* 1/434)

Sukkien ja kenkien päältä pyyhkiminen sisältää kuitenkin tiettyjä sääntöjä sekä ehtoja. Nämä säännöt ovat seuraavat:

1. Henkilön, joka ei ole matkustaja, on sallittua pyyhkiä jalkineiden päältä yhden päivän ajan. Matkustavan henkilön on sallittua pyyhkiä niiden päältä kolmen päivän ajan. Pyyhkimisen aika alkaa rukouspesun mennessä rikki, kunhan sukkia ei riisuta.

Ali ibn Abi Taalib sanoi:

جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْمَسْحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ) ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيْلَتَيْنِ لِلْمَسَافِرِ وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمَقِيمِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ salli sen (eli niiden päältä pyyhkimisen) kolmen päivän ja yön ajan matkustajalle ja (yhden) päivän ja yön ajan asukkaalle (joka ei ole matkustaja).”

(Sahih Muslim 276)

Aika lasketaan siitä hetkestä, kun henkilön rukouspesu menee rikki, sillä tästä lähtien henkilön on sallittua pyyhkiä jalkineidensa päältä.

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

وابتداء المدة في الحالتين يكون من الحدث بَعْدَ اللَّيْسِ؛ لَأَنَّ الْحَدَثَ هُوَ الْمُوجِبُ لِلْوُضُوءِ، وَلَأَنَّ جَوَازَ الْمَسْحِ يَبْتَدِئُ مِنَ الْحَدَثِ، فَيَكُونُ ابْتِدَاءُ الْمَدَّةِ مِنْ أَوَّلِ جَوَازِ الْمَسْحِ، وَمِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ يَرَى أَنَّ ابْتِدَاءَ الْمَدَّةِ يَكُونُ مِنَ الْمَسْحِ بَعْدَ الْحَدَثِ

“Molemmissa tilanteissa oleville (eli matkustajalle ja ei-matkustajalle sukkien pyyhkimisen) alkamisaika alkaa (seuraavasta) pukemisen jälkeisestä epäpuhtauden tapahtumasta (eli rukouspesun rikki menemisestä), sillä epäpuhtauden tapahtuminen pakottaa rukouspesun (tarpeen), ja koska (sukan päältä) pyyhkimisen lupa alkaa ensimmäisestä epäpuhtauden tapahtumisesta. Täten alkamisaika alkaa ensimmäisestä hetkestä, kun on lupa pyyhkiä. Ja on oppineita, jotka ovat sitä mieltä, että alkamisaika alkaa (vasta) epäpuhtauden tapahtumisen jälkeisestä (ensimmäisestä) pyyhkimisestä.”

(Al-Mulahkka ul-fiqhi)

2. Henkilön on ollut oltava rituaalisen puhtauden tilassa pukiessaan jalkineet jalkaan

‘Urwa bin al-Mughir raportoi hänen isältään, että hän kerran avusti profeettaa ﷺ ja halusi auttaa häntä ﷺ ottamaan hänen paksut sukkansa pois, mutta profeetta ﷺ sanoi:

دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ

“Jätä ne, sillä totisesti minä laitoin ne päälle niiden puhtauden tilassa (eli rituaalisen puhtauden aikana).”

(*Sahih al-Bukhaari* 206)

Safwan ibn Assal raportoi:

أَمَرْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَمْسَحَ عَلَى الْحَقِّينِ إِذَا نَحْنُ أَدْخَلْنَاهُمَا عَلَى طَهْرٍ

“Allahin sanansaattaja ﷺ käski meidän pyyhkiä jalkineidemme päältä, jos laitoimme ne ollessamme (rituaalisesti) puhtaita.”

(*At-Tirmidhi* 96, *hasan-sahih at-Tirmidhin* mukaan.)

3. Jalkineiden on oltava sallitulla tavalla hankittu ja valmistettu

Jalkineiden ei tule olla esimerkiksi varastettuja eikä niiden tule olla kiellettyä materiaalia. Esimerkiksi, koska miesten ei ole sallittua käyttää silkkiä¹, niiden ei tule olla silkistä tehtyjä miesten kohdalla.

Shaykh Saalih al-Fawzaan mainitsi periaatteen:

لَأَنَّ الْمُحَرَّمَ لَا تُسْتَبَاحُ بِهِ الرُّخَصَةُ

“Koska laillista lupaa (eli tässä tapauksessa pyyhkimistä) ei myönnetä sallituksi siihen, mikä on laitonta.”

(*Al-Mulakhhas ul-fiqhi*)

¹ Ks. *Sunan an-Nasa'i* 5148, *sahih al-Albaanin* mukaan.

4. Jalkineiden tulee peittää jalat kokonaan nilkkoihin saakka

Tämä on siksi, että rukouspesu on suoritettava nilkkoihin saakka, kuten Allah sanoi:

وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

“- ja (peskää) jalkanne nilkkoja myöten.” (5:6)

Alue, jonka päältä pyyhitään, ei siis voi olla paljaana.

Pienistä rei'istä, jotka eivät ole liian suuria, ei ole - *in shaa Allah* - haittaa, sillä seuralaisten vaatteissa oli varmasti tapana olla joskus reikiä, sillä kaikki heistä eivät olleet varakkaita ja sukkiin tulee varakkaillakin ihmisillä silloin tällöin pieniä reikiä. Näin saatetaan todeta, jos asiasta ei olla erikseen mainittu *sunnassa*.

Ibn Taymiyyah sanoi:

فَلَمَّا أَطْلَقَ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَمْرَ بِالْمَسْحِ عَلَى الْخِفَافِ مَعَ عِلْمِهِ بِمَا هِيَ عَلَيْهِ فِي الْعَادَةِ وَلَمْ يُشْتَرَطْ أَنْ تَكُونَ سَلِيمَةً مِنَ الْعُيُوبِ وَحَبَّ حَمْلِ أَمْرِهِ عَلَى الْإِطْلَاقِ وَلَمْ يَجْزْ أَنْ يَقَيَّدَ كَلَامُهُ إِلَّا بِدَلِيلٍ شَرْعِيٍّ وَكَانَ مُقْتَضَى لَفْظِهِ أَنَّ كُلَّ خِفِّ يَلْبَسُهُ النَّاسُ وَيَمْسَحُونَ فِيهِ قُلُوبُهُمْ أَنْ يَمْسَحُوا عَلَيْهِ وَإِنْ كَانَ مَقْتُوعًا أَوْ مَخْرُوعًا مِنْ غَيْرِ تَحْدِيدٍ لِمِقْدَارِ ذَلِكَ فَإِنَّ التَّحْدِيدَ لَا بُدَّ لَهُ مِنْ دَلِيلٍ

“Kun sanansaattaja ﷺ käski pyyhkiä sukkiensa päältä, hän tiesi (ihmisten) normaaleista tilanteista (kuten mahdollisuudesta, että jonkun sukassa on pieni reikä) eikä hän ﷺ tehnyt pakolliseksi, että sukat olisivat kokonaiset ja vapaat virheistä. Hänen kaskynsä (pyyhkiä) tulisi ottaa yleisenä merkityksenä eikä sitä tulisi rajoittaa (täydellisiin ja reiättömiin sukkiin), ellei löydy laillinen todiste sen tekemiseen. Se, mihin sanoitus viittaa, on se, että mitkä tahansa jalkineet, joita ihmiset käyttävät ja joissa he kävelevät, ovat sellaisia, joiden päältä voi pyyhkiä, vaikka niissä olisi reikiä tai ne olisivat kuluneet, ilman että määrittelemme hyväksyttävän rajan näille rei'ille ja repeämille, sillä sellainen määritelmä vaatisi todisteen.”

(*Majmuu' al-fatawa* 21/174)

Ja Allah tietää parhaiten.

5. Niiden tulee olla tarpeeksi paksut että ne peittävät sen mitä niiden alla on

Sukkien paksuusvaatimuksesta on erimielisyyksiä oppineiden luona. On kuitenkin raportoitu, että profeetta ﷺ pyyhki sekä nahkaisten ja paksujen sukkien (*khuff*) päältä sekä normaalien ja ohuiden sukkien päältä.

Al-Mughirah ibn Shu’bah sanoi:

تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِبَيْنِ وَالتَّغْلَيْنِ

“Profeetta ﷺ suoritti rukouspesun pyyhkien (ei-nahkaisten) sukkien (*jawrab*) ja sandaalien (joiden alla on sukat) päältä.”

At-Tirmidhi sanoi:

وَهُوَ قَوْلُ غَيْرٍ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَابْنُ الْمُبَارَكِ وَالشَّافِعِيُّ وَأَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ قَالُوا يَمَسَحُ عَلَى الْجُورِبَيْنِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَغْلَيْنِ إِذَا كَانَا نَحْبَيْنِ

“Ja tämä on enemmän kuin yhden tiedon ihmisen (eli oppineen) näkemys, kuten on sanonut Sufyan ath-Thawri, Ibn al-Mubarak, ash-Shaafi’i, Ahmad, ja Ishaq. He sanoivat, että henkilö voi pyyhkiä sukkien päältä, vaikka ne eivät olisi sandaalit (eli kunnon kengät), jos ne ovat paksut.”

(*Sunan at-Tirmidhi 99, sahih at-Tirmidhin mukaan.*)

An-Nawawi kuitenkin sanoi:

وَحَكَى أَصْحَابُنَا عَنْ عُمَرَ وَعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا جَوَّازَ الْمَسْحِ عَلَى الْجُورِبِ وَإِنْ كَانَ رَقِيقًا

“Ja meidän oppineemme raportoivat Umarilta ja Alilta - Allah olkoon tyytyväinen heihin - että on sallittua pyyhkiä ei-nahkaisten sukkien päältä, vaikka ne olisivat ohuet.”

(*Al-Majmuu’ Sharh al-Muhadhab 1/500*)

Ja Allah tietää parhaiten.

Pyyhkimisohje

Sukkien päältä pyyhkiminen tapahtuu niiden päältä - ei niiden alta. Tämä johtuu siitä, että näin meille on raportoitu asia.

‘Urwa bin al-Mughir raportoi hänen isältään profeetan ﷺ tavasta pyyhkiä sukkien päältä:

فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا

“- sitten hän (ﷺ) pyyhki niiden kahden päältä.”

(*Sahih al-Bukhaari* 206)

Ei ole oikein pyyhkiä sukkien alapuolelta, sillä tämä ei perustu *sunnan* raporteihin.

‘Abdu Khayr raportoi, että Ali ibn Abi Taalib sanoi:

لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَشَقُّ الْخَفِّ أَوَّلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خَفِّيهِ

“Jos uskonto perustuisi mielipiteeseen, jalkineen (*khuffin*) pyyhkimisen alaosa ottaisi etusijan (oletuksena) yläosan sijaan. Mutta totisesti, olen nähnyt Allahin sanansaattajan ﷺ pyyhkivän hänen sukkiensa päältä.”

(*Sunan Abi Dawud* 162, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Huivin tai päähineiden päältä pyyhkiminen

Tietynlainen kaulan alta sidottu päähine, joka on hankala tai vaivalloista poistaa, on sallittua jättää päähän rukouspesun ajaksi, ja sen päältä voi pyyhkiä. Tämä on siksi, että profeetalla ﷺ oli tapana tehdä näin tämän kaltaisille päähineille autenttisten *hadiithien* mukaan. Bilal sanoi:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ عَلَى الْحَقَّيْنِ وَالْخِمَارِ يَعْنِي فِي الْوُضوءِ

“Totisesti, Allahin sanansaattaja ﷺ pyyhki jalkineiden (*khuff*) päältä sekä päähineen (*khimaar*) päältä - eli (hän ﷺ) pyyhki niiden päältä) rukouspesussa.”

(*Sahih Muslim* 275)

Ja'far bin 'Amr kertoi hänen isänsä sanoneen:

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ . صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . يَمَسَحُ عَلَى الْحَقَّيْنِ وَالْعِمَامَةِ

“Näin Allahin sanansaattajan ﷺ pyyhkivän hänen jalkineidensa (*khuff*) ja (kaulan alta sidotun) turbaanin (*‘imaamah*) päältä.”

(*Sunan Ibn Maajah* 562, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Oppineet ovat erimielisiä siitä, voiko naiset pyyhkiä huiviensa päältä, sillä islamin lain mukainen huivi peittää kaulan löysästi - eikä se ole tiukka kaulasta, joten se ei periaatteessa ole täysin samankaltainen kuin miesten *imaamah*-turbaani. Osa oppineista pitävät siis naisen huivin poistamista helppompana kuin miesten *‘imaamah*-turbaanin poistamista, joka sidottiin tiukasti kaulan alta. Huivin päältä pyyhkimistä pidetään yleisesti ottaen sallittuna, jos sen poistaminen on hankalaa. *Imaam* Maalikin on raportoitu sanoneen naisen huivin päältä pyyhkimisestä:

أَنَّهَا تَعِيدُ الصَّلَاةَ وَالْوُضوءَ

“Totisesti, hänen tulee toistaa rukouksensa ja rukouspesunsa (jos hän vain pyyhki huivin päältä eikä hiusten päältä).”

(*Al-Mudawwanah* 1/124)

Toiset oppineet, kuten *imaam ash-Shaaf'i*, olivat taas sitä mieltä, että huivin päältä pyyhkiminen on sallittua myös naisille. Lisäksi Ibn Hazm ja Ibn Taymiyyah olivat samaa mieltä, ja he kokivat, että naiselle on yhtä haastavaa poistaa huivi, ja että haasteesta huolimatta pyyhkiminen on sallittua.

Ibn Hazm sanoi:

المرأة والرجل سواء في ذلك، لعلة أو غير علة

“Nainen ja mies ovat samoja tämän asian suhteen, olisi (pyyhkimiselle) syytä tai ei.”

(*Al-Muhallah* 1/303)

Ibn Taymiyyah sanoi:

وَلَأَنَّ الرَّأْسَ يَجُوزُ لِلرَّجُلِ الْمُسْنَعُ عَلَى لِبَاسِهِ فَجَازَ لِلْمَرْأَةِ كَالرَّجُلِ وَلِأَنَّهُ لِبَاسٌ يُبَاعُ عَلَى الرَّأْسِ يَشُقُّ نَزْعُهُ غَالِيًا فَأَشْبَهَ عِمَامَةَ الرَّجُلِ وَأَوَّلَى لِأَنَّ خِمَارَهَا يَسْتُرُ أَكْثَرَ مِنْ عِمَامَةِ الرَّجُلِ وَيَشُقُّ خُلْعُهُ أَكْثَرَ وَحَاجَتُهَا إِلَيْهِ أَشَدُّ مِنَ الْخُفَّيْنِ

“Ja koska miesten on sallittua pyyhkiä pään vaatteiden päältä, naistenkin on sallittua tähdä kuin miehet. Ja koska se on sallittu vaate (naisen) pään päällä, joka on yleensä hankala poistaa, se on samankaltainen ensimmäisen kanssa (eli miesten sidottujen päähineiden kanssa). Ja koska hänen päähineensä (*khimaar*) on vaikeampi (ottaa pois) kuin miesten (kaulan alta sidottu) turbaani (*'imaamah*), ja koska naisen tarve siihen on suurempi kuin jalkineiden (*khuff*) päältä pyyhkimisen tarve.”

(*Sharh 'Umdat al-fiqh* 1/266)

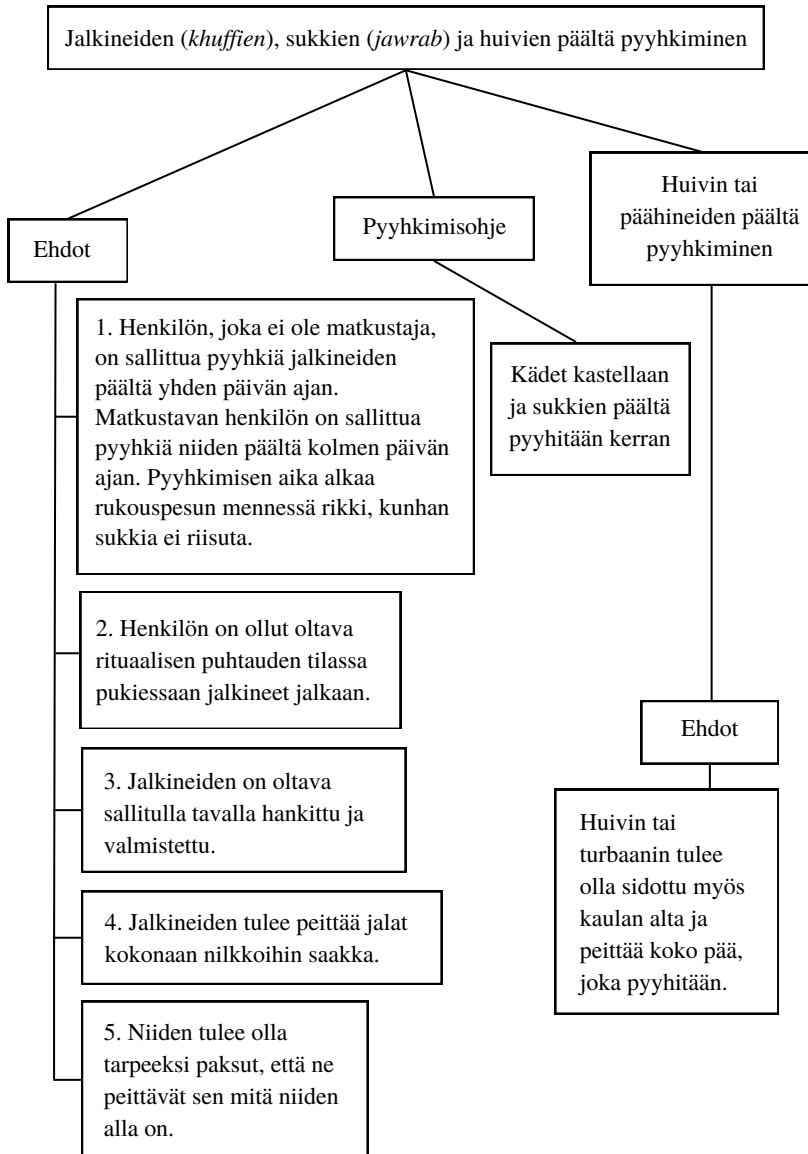
On kuitenkin syytä huomioda, että tämä ei koske tavallisia lippalakkeja ja muita sen kaltaisia päähineitä eikä pieniä turbaaneita. Pähineen on peitettävä koko pää ja korvat, jotta sen päältä voisi pyyhkiä, sillä tämä on alue, jota pyyhkitään.

Pyyhkiminen tehdään pyyhkimällä koko pää samoin kuin rukouspesussa, kuten Allah sanoi:

وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

“- ja pyyhkikää päänne - .” (5:6)

Tiivistelmä kappaleesta:

9. Asiat jotka mitätöivät rukouspesun

Rukouspesun mitätöi seuraavat asiat:

1. Se että Aadamin jälkeläisen mistä tahansa intiimiosasta tulee jotakin ulos

Tähän kuuluu virtsan, ulosteen, ilman, emättimen eri vuotojen ja nesteiden ulos tuleminen, sekä loogisesti myös niiden nesteiden ulos tuleminen, jotka laittavat henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan.¹

Oppineet ovat yksimielisiä siitä, että virtsan, ulosteen ja ilman ulos tuleminen rikkoo rukouspesun, sillä Allah - Korkein - sanoi:

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ

“- tai joku teistä tulee vessasta (eli tehdessään siellä tarpeensa).” (5:6)

Profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ

“Allah ei hyväksy kenenkään teistä rukousta, joka rikkoo puhtaautensa², kunnes hän suorittaa rukouspesun.”

(Sahih al-Bukhaari 6954)

¹ Eli kuukautiset ja laukeamisen aiheuttamat nesteet. Näitä käsitellään seuraavassa kappaleessa niiden asioiden yhteydessä, jotka laittavat henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan.

² *Ahdatha*-sana tulee verbistä, joka tarkoittaa tapahtumista. Tämä sanavalinta on siveää kielenkäyttöä, ja tällä sanalla viitataan lainopissa (*fiqh*) siihen, että rukouspesu menee rikki. Tähän kuuluu virtsaaminen, ulostaminen sekä nesteen tai ilman ulos tuleminen mistään intiimiosasta. Osa nesteistä laittavat henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan, ja näitä käsitellään omassa kappaleessa.

Eräs mies Hadramautista kysyi Abu Hurairalta:

مَا الْحَدَّثَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ

“Mikä on *al-hadath*, oi Abu Huraira?” Hän sanoi:

فُسَاءٌ أَوْ ضِرَاطٌ

“Siihen kuuluu ilman päästäminen tai pieraiseminen (eli siihen kuuluu myös nämä).”

(*Sahih al-Bukhaari* 135, *Sahih Muslim* 225)

Poikkeuksena on jatkuvan epäpuhtauden tilassa olevan henkilön vuoto tai karkailu. Hänen vuotonsa ei riko rukouspesua sen jälkeen, kun rukouksen aika on tullut, jos hän on pessyt ja sitonut vuodon lähteen ja ottanut rukouspesun vasta sen jälkeen, kun rukouksen aika saapui. Tämän jälkeen hän rukoilee pakolliset sekä vapaaehtoiset rukoukset tuolla rukouspesulla, vaikka häneltä tulisi vuotoa siteeseen. Hänen on otettava uusi rukouspesu seuraavan rukousajan tulemisen jälkeen, ennen kuin hän rukoilee sen ajan rukouksia. Sitä ennen hän myös puhdistaa intiimiosansa kaikilta epäpuhtauksilta.

Kun rukousaika loppuu, hänen on otettava uusi rukouspesu, jos häneltä tuli mitään vuotoa, ja jos hän haluaa rukoilla muita rukouksia. Jos hän otti esimerkiksi isha-rukousta varten rukouspesun sen aikana, ja hän haluaa rukoilla yörukouksia islamilaisen keskiyön jälkeen, on hänen otettava ishan ajan loppumisen jälkeen uusi rukouspesu. Tämä johtuu siitä, että ishan aika loppui, ja profeetta ﷺ sanoi:

وَوَقْتُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى نَضْفِ اللَّيْلِ الْأَوْسَطِ

“Ja isha-rukouksen aika on (islamilaisen yön¹) puoliyöhön saakka.”

(*Sahih Muslim* 612)

Tähän kategoriaan kuuluu henkilö, joka kärsii kuukautisten ja raskauden jälkeisen vuodon ulkopuolisesta vuodosta (*al-istihaadasta*), muusta tummasta vuodosta, runsaasta valkovuodosta ja henkilö, jolla on tarpeiden, kuten virtsan pidättelyssä vaikeuksia. Näiden säädökset käsitellään viimeisessä kappaleessa.

¹ Islamilainen yö alkaa maghrib-rukouksesta ja loppuu fajr-rukoukseen.

Ibn al-Mundhirilta ja muilta on raportoitu yksimielisyyttä¹ siitä, että siemennesteitä edeltävä neste rikkoo rukouspesun, kun sitä tulee ulos.

Profeetta ﷺ vastasi kysymykseen, joka liittyi mieheen, jolla valui paljon siemennesteitä edeltäviä nesteitä (*madhi*):

يَغْسِلُ ذَكَرَهُ ثُمَّ لَيْتَرَضًا

“Hänen tulisi pestä intiimiosansa ja sitten tehdä rukouspesu (sen jälkeen).”

(*Sunan an-Nasa'i* 439, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Tämä tuo esille sen, että siemennesteitä edeltävä neste (*madhi*) on epäpuhdasta, mutta sen ansiosta henkilö ei mene suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan. Hänen ei siis tarvitse ottaa sen seurauksena rituaalista kokovartalopesua, kunhan hänellä ei lauennut siemennesteitä. Siemennesteitä edeltävät nesteet (*madhi*) voi kuitenkin pestä vaatteesta pois vain ripottelemalla sen päälle vettä. Tämä perustuu profeetan ﷺ ohjeeseen.²

Ibn ‘Abdul-Barr sanoi:

المذي المعهود المعتاد المتعارف... هو موضع إجماع، لا خلاف بين المسلمين في إيجاب الوضوء منه، وإيجاب غسله لنجاسته

“Tiedetty, tavanomainen, tunnettu siemennesteitä edeltävä neste (*al-madhi*) on asia, josta on yksimielisyyttä eikä ole erimielisyyttä muslimeilla (eli muslimioppineilla) siitä, että on pakollista ottaa rukouspesu sen takia, ja että on pakollista pestä se pois sen epäpuhtauden takia.”

(*At-Tamhid* 21/207)

2. Tajunnan tai selväjärkisyyden menettäminen unen, pyörtymisen tai muun tilanteen vuoksi

Nämä rikkovat rukouspesun siksi, että henkilö menettää tietoisuuden kehostaan ja lisäksi sen vuoksi, että asiasta on raportoitu näin. Safwan bin 'Assal sanoi:

¹ *Al-Ijmaa' li-Ibn Mundhir* 31/2, *ad-Da'wah*.

² *At-Tirmidhi* (115), *sahih al-Albaanin* mukaan.

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . يَأْمُرُنَا أَنْ لَا تَنْزِعَ خِفَافًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا مِنْ جَنَابَةِ لَيْلٍ مِنْ غَائِطٍ وَتَوَلَّى وَنَوْمٍ .

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana käskää meitä olla ottamasta paksuja sukkiamme (*khuff*) pois kolmeen päivään (matkan aikana) paitsi suuren epäpuhtauden tilan ansiosta, mutta ei ulostamisen, virtsaamisen tai unen ansiosta.”

(*Sunan Ibn Maajah 478, sahih Ibn al-Uthaymiinin mukaan.*)

Tämä on yksi perimätiedoista, joka tuo esille, että nukkumisen jälkeen rukouspesu mitätöityy. Nukkuminen kuuluu siis niihin asioihin, jotka rikkovat rukouspesun. Tämä oli myös seuralaisten ja varhaisajan muslimien selkeä ymmärrys aiheesta.

Pieni ja kevyt torkku ei kuitenkaan aiheuta rukouspesun mitätöitymistä, jos henkilö ei vajoa syvään uneen, vaan hän tiedostaa vielä kehonsa. Tämä tarkoittaa sitä, että hän tiedostaa esimerkiksi pääsikä häneltä ilmaa tuon torkun aikana vai ei.

Tälle pidetään todisteena ei pelkästään analogiaa (*qiyaas*), vaan sitä, että profeetan ﷺ seuralaisilla oli tapana torkuta moskeijassa odottaessaan rukousta.

Anas ibn Maalik sanoi:

كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَهْدِهِ يَنْتَظِرُونَ الْعِشَاءَ حَتَّى تَخْفِقَ رُءُوسُهُمْ، ثُمَّ يَصْلُونَ وَلَا يَتَوَضَّأُونَ

“Allahin sanansaattajan ﷺ aikana seuralaisilla oli tapana odottaa isharukousta niin, että heidän päänsä laskeutuivat (torkkumisen ansiosta). Sitten he rukoilivat, eivätkä he ottaneet rukouspesua.”

(*Sunan Abi Dawud 200, sahih al-Albaanin mukaan.*)

An-Nawawi sanoi:

أَجْمَعْتُ الْأُمَّةَ عَلَى اتِّبَاعِ الْوُضُوءِ بِالْجُنُونِ وَبِالْإِعْمَاءِ ... وَاتَّفَقَ أَصْحَابُنَا عَلَى أَنَّ مَنْ زَالَ عَقْلُهُ بِجُنُونٍ أَوْ إِعْمَاءٍ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سُكْرِ بِخَيْرٍ أَوْ نَيْدٍ أَوْ غَيْرِهِمَا ، أَوْ شَرِبَ دَوَاءً لِلْحَاجَةِ أَوْ غَيْرَهَا قَرَأَ عَقْلُهُ اتَّقَضَ وَضُوءُهُ

“Muslimiyhteisö (eli oppineet) ovat tulleet yksimielisyyteen siinä, että rukouspesun mitätöi selväjärkisyyden menettäminen ja pyörtyminen. Meidän seuralaisemme (eli *shaafi*’-koulukunnan oppineet) ovat yksimielisiä siitä, että kuka ikinä menettää tajunnan hulluuden, pyörtymisen, sairauden, päihteiden, mehun tai minkään muun aiheuttaman päihtymisen ansiosta tai tarpeellisen lääkkeen juomisen tai minkään muun asian ansiosta, jonka vuoksi hän menettää tajuntansa, hänen rukouspesunsa mitätöityy.”

(*Al-Majmu’ Sharh al-Muhadhdhab* 2/25)

3. Kamelin lihan syöminen

Kamelin lihan syöminen rikkoo rukouspesun autenttisen *hadiithin* mukaan, jossa Jabir ibn Samura kertoi, että eräs mies kysyi Allahin sanansaattajalta ﷺ:

أَتَوْضَأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ قَالَ " نَعَمْ فَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ " .

“Pitäisikö rukouspesu ottaa kamelin lihan ansiosta (eli sen syöminen jälkeen)?” Hän ﷺ sanoi: “Kyllä, ota rukouspesu kamelin lihan ansiosta (eli sen syöminen jälkeen).”

(*Sahih Muslim* 360)

4. Paljaaseen intiimiosaan koskeminen kämmenen sisäpuolella (todennäköisesti halujen kanssa)

Tästä aiheesta löytyy hieman koulukunta-eroja, mutta on turvallisempaa seurata sitä, että paljaaseen intiimiosaan koskeminen kämmenen sisäpuolella rikkoo rukouspesun. Joidenkin oppineiden mukaan koskeminen ei riko rukouspesua ollenkaan, ja toisten mukaan koskeminen rikkoo sen vain, jos mukana on seksuaalisia haluja. Eräässä *hadiithissa* Busrah raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ

“Kuka ikinä koskee intiimiosaansa (miespuoliseen, vaikka tämän voidaan ymmärtää tarkoittavan molempia), suorittakoon hän rukouspesun.”

(*Sunan an-Nasa'i* 163, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Talq ibn ‘Ali kuitenkin raportoi, että Allahin sanansaattajalta ﷺ kysyttiin intiimiosaan koskemisesta rukouksen aikana ja sen suhteesta rukouspesun mitätöitymiseen. Hän ﷺ sanoi:

لَا، إِنَّمَا هُوَ بَضْعَةٌ مِنْكَ

“Ei, se on vain osa sinua.”

(*An-Nasa’i 101, sahih Ibn Hibbaanin mukaan.*)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

وَهَلْ هُوَ إِلَّا مُضْعَةٌ مِنْهُ أَوْ بَضْعَةٌ مِنْهُ

“Eikö se ole vain pala häntä tai osa häntä?”

At-Tirmidhi sanoi:

وَقَدْ رَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَعْضِ التَّابِعِينَ أَنَّهُمْ لَمْ يَرَوْا الْوُضُوءَ مِنْ مَسِّ الذَّكَرِ وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ وَابْنِ الْمُبَارَكِ

“Ja totisesti, on raportoitu enemmän kuin yhdeltä Allahin sanansaattajan ﷺ seuralaiselta ja joiltakin seuraajilta, että he eivät pitäneet pakollisena rukouspesun suorittamista intiimiosaan koskemisen jälkeen ja tämä on Kuufan ihmisten (eli oppineiden) ja Ibn Mubaarakin lausunto (eli mielipide).”

(*Sunan at-Tirmidhi 85, hasan al-Arna’utin mukaan.*)

Nämä raportit saatetaan yhdistää sillä ymmärryksellä, että koskeminen ilman seksuaalisia haluja tai tyydytyksen himoja ei riko rukouspesua, mutta koskeminen halujen kanssa velvoittaa rukouspesun. Ja Allah tietää parhaiten.

On myös aiheellista muistaa, että jos käden ja intiimiosan välissä on kangasta tai jotain muuta, tämä ei riko rukouspesua.

Ibn al-Uthaymiin sanoi:

لأنه مع الحائل لا يعد مساً

“Koska siinä on este (välissä), niin tätä ei pidetä koskemisena.”

(*Ash-Sharh al-Mumti’ 1/228*)

On myös hyvä muistaa, että esimerkiksi pakara ei ole osa intiimiosaa, joten tähän koskeminen ei riko rukouspesua millään todisteella.

5. Islamin jättäminen

Oppineet ovat tulleet tähän tulokseen analogian (*qiyaas*) kautta. Ja Allah tietää parhaiten.

6. Suuren rituaalisen epäpuhtauden tilan tapahtuminen

Suuren rituaalisen epäpuhtauden tilan tapahtuminen rikkoo loogisesti myös rukouspesun. Asiat, jotka laittavat henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan käsitellään seuraavassa kappaleessa.

On kuitenkin hyvä muistaa, että rukouspesua ei tarvitse ottaa, jos henkilö ottaa rituaalisen kokovartalopesun (*ghusl*) sen ansiosta, että hän oli suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa. Tämä on siksi, että Allah sanoi:

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

“Jos te olette suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa, puhdistautukaa (kokonaan).”

(5:6)

Tällä on siis lupa rukoilla, jos aikomuksena oli ottaa itsensä pois suuren rituaalisen epäpuhtauden tilasta. Toisaalta, pelkkä vapaaehtoinen rituaalinen kokovartalopesu esimerkiksi perjantain *sunnan* vuoksi, ei riitä henkilölle rukouspesun korvikkeena, sillä hän ei suorittanut tätä suuren rituaalisen epäpuhtauden poistamisen vuoksi. Suihkulla ei siis voi muussa tapauksessa korvata rukouspesua, sillä tämän pätevyyteen tarvittaisiin oma todiste. Sen sijaan rukouspesun ehtoihin kuuluu oikea järjestys, joten tavallisesti sitä ei voi korvata rituaalisella kokovartalopesulla.

Ja Allah tietää parhaiten.

Muut tapahtumat joita myös osa oppineista pitävät rukouspesun rikkojina

1. Kun nesteitä kuten verta, oksennusta tai mätää tulee ulos muualta kuin intiimiosista (mahdollisesti vain suurissa määrissä)

Kaikista näistä löytyy oppineiden keskuudessa jonkin verran mielipide-eroja, mutta toiset oppineet ehdottavat, että todisteiden puutteellisuuden vuoksi, ei ole todennäköistä, että nämä rikkoisivat rukouspesun. Ja Allah tietää parhaiten.

An-Nawawi sanoi:

ومذهبنا أنه لا ينتقض الوضوء بخروج شيء من غير السبيلين , كدم الحجامه والقيء والرعاف (الزيف من الأنف) " سواء قل ذلك أو أكثر . وبهذا قال ابن عمر وابن عباس وابن أبي أوفى وجابر وأبو هريرة وعائشة وابن المسيب وسالم بن عبد الله بن عمر والقاسم بن محمد وطاوس وعطاء ومكحول وربيعه ومالك وأبو ثور ودادود . قال البغوي : وهو قول أكثر الصحابة والتابعين . وقالت طائفة : يجب الوضوء بكل ذلك , وهو مذهب أبي حنيفة والثوري والأوزاعي وأحمد وإسحاق . . . ثم اختلف هؤلاء في الفرق بين القليل والكثير

“Meidän koulukuntamme näkemys on, että rukouspesu ei mitätöidy, jos jotain tulee ulos jostain muusta kuin etu- tai takaintiimiosista, kuten verta kuppauksesta, oksennusta ja verta nenän vuodosta - olisi se sitten vähän tai paljon. Tämä oli Ibn Umarin, Ibn Abbaasin, Ibn Abi Awfan, Jaabirin, Abu Hurairan, Aishan, Ibn al-Musajjabin, Saalim ibn ‘Abd-Allaah ibn Umarin, al-Qaasim ibn Muhammadin, Tawuusin, ‘Ataa’n, Mak-huulin, Rabii’an, Maalikin, Abu Thawrin ja Dawudin mielipide. Al-Baghawi sanoi: ‘Tämä on enemmistön seuralaisten ja seuraajien lausunto (eli mielipide).’ Ja ryhmä (oppineita) sanoivat, että rukouspesu tulee tehdä jokaisessa näissä tilanteissa. Tämä oli Abu Haniifan, ath-Thawrin, al-Awzaa’in, Ahmadin sekä Ishaaiqin koulukunta, mutta he olivat erimielisiä pienen ja suuren määrän suhteen (eli rikkooko myös pienikin määrä vai ei).”

(Al-Majmuu’ 2 / 62)

Koskien oksentamista - rukouspesun ottamista sen jälkeen saatetaan pitää mahdollisesti suositeltavana, mikäli tätä koskeva *hadiith* on autenttinen.

Abu ad-Dardan on raportoitu sanoneen:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاءَ فَأَقْطَرَ قَتَوْضًا

“Totisesti, Allahin sanansaattaja ﷺ oksensi, joten hän rikkoi paastonsa ja suoritti rukouspesun.”

(Jaami’ at-Tirmidhi 87)

Suurin osa oppineista, kuten an-Nawawi, al-Bayhaqi ja moni tiedon ihmisistä pitävät tätä raporttia kuitenkin heikkona. Al-Albaani piti ketjua kuitenkin autenttisena muista huolimatta.

Ibn al-Uthaymiin sanoi:

قلنا : هذا الحديث قد ضَعَّفَهُ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ ، ثُمَّ نَقُولُ : إِنَّ هَذَا مَجْرَدُ فِعْلٍ ، وَمَجْرَدُ الْفِعْلِ لَا يَدُلُّ عَلَى الْوُجُوبِ ، لِأَنَّهُ خَالٍ مِنَ الْأَمْرِ

“Me sanomme, että tämän *hadiithin* on enemmistö oppineista luokitellut heikoksi. Sitten sanomme, että tämä ei ole kuin teko, ja pelkkä teko ei osoita pakollisuutta, sillä ei ole selkeää määräystä.”

(Majmuu’ Fatawa Ibn al-Uthaymiin 11/198)

Jos *hadiith* on autenttinen, niin tämä saattaa olla siis merkki siitä, että rukouspesun ottaminen on jotain suositeltavaa oksentamisen jälkeen, vaikka profeetta ﷺ ei määrännyt sitä.

Mitä tulee Koraanin ja *sunnan* koulukuntiin, Abu Hanifa ja Ahmad ottivat mielipiteen, että oksentaminen rikkoo rukouspesun, vaikka Ahmad piti ehtona, että se tekee sen vain, jos oksennusta on paljon. As-Shaafi’ii otti sen mielipiteen, että se ei riko rukouspesua.¹

Ja Allah tietää parhaiten.

¹ Al-Majmuu’ 2/63-65, al-Mughni 1/247-250.

2. Vauvan vaipan vaihtaminen ja sen aikana intiimiosiin koskeminen paljaalla kädellä

Aiemmin totesimme, että intiimiosaan koskeminen ilman himoa ei välttämättä riko henkilön rukouspesua. Ei ole mitään todistetta, että epäpuhtauteen, kuten ulosteeseen tai virtsaan koskeminen rikkoisi rukouspesun, vaikka useimmissa tapauksissa äidillä on jotain kädessä kosketuksen välissä.

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi aiheesta:

إذا وضأت المرأة طفلها أو طفلاتها ومست الفرج فإنه لا يجب عليها الوضوء ، وإنما تغسل يديها فقط، لأن مس الفرج لغير شهوة لا يجب الوضوء

“Jos nainen pesee lapsensa, pojan tai tytön, ja koskee lapsen intiimiosaa, hänen ei tarvitse tehdä rukouspesua, vaan hänen tulee pestä kätensä (epäpuhtauksista), sillä intiimiosaan koskeminen ilman halua ei vaadi rukouspesua.”

(*Majmuu' fataawa Ibn al-Uthaymiin 11/203*)

3. Naiseen koskeminen

Osa oppineista seuraavat mielipidettä, että naiseen koskeminen rikkoo rukouspesun, sillä Allah sanoi:

وإن كنتم مرضى أو على سفر أو جاء أحد منكم من الغائط أو لمستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بؤجوهكم وأيديكم منه

“Ja jos te olette sairaana tai matkalla (kaukana vettä) tai joku teistä tulee vessasta tai on ollut vaimonsa kanssa kosketuksessa eikä löydä vettä, niin suorittakaa kuiva puhdistautuminen (tajammum) puhtaalla maalla ja pyyhkikää kasvonne ja kätenne sillä.” (5:6)

Toisaalta, jae saattaa olla siveä tapa viitata yhdyntään, sillä al-Albaani on luokitellut autenttiseksi kaksi *hadiithia*, jotka osoittaisivat toisin. Aisha sanoi:

كُنْتُ أَنَا بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَيْنِ فِي قِبْلَتِهِ، فَإِذَا سَجَدَ عَمَزَنِي فَعَبَضْتُ رِجْلَيْ، فَإِذَا قَامَ بَسَطَتْهُمَا

“Minulla oli tapana nukkua jalkani Allahin sanansaattajan ﷺ rukoussuunnan (qiblah) välissä (eli edessä) ja kun hän ﷺ kumartui, hän koski minuun ja käänsin jalkani (pois tieltä). Kun hän ﷺ nousi seisomaan, suoristin ne.”

(*Sahih al-Bukhaari* 513)

Jotkut oppineet taas sanovat, että naiseen koskeminen ei riko rukouspesua, ellei sitä olla tehty himolla. Abu Hanifa otti kuitenkin mielipiteen, että naiseen koskeminen ei riko miehen eikä naisen rukouspesua, vaikka mukana olisi himoa, sillä hän piti autenttisena hadiithia, jossa Aisha kertoi profeetan ﷺ suudelleen häntä ennen rukousta, uusimatta rukouspesuaan. Aisha sanoi:

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَّلَ بَعْضَ نِسَائِهِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ

“Profeetalla ﷺ oli tapana suudella joitakin hänen vaimojaan ja sitten lähteä rukoukseen eikä hän ottanut (uutta) rukouspesua.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 86, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Ja Allah tietää parhaiten.

4. Vainajaan koskeminen

Henkilön, joka kantaa vainajaa, on ainakin suositeltavaa suorittaa rukouspesu, sillä profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ غَسَلَ مَيِّتًا فَلْيَغْتَسِلْ ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ

“Kuka ikinä pesee kuolleen, ottakoon hän kokovartaslopesun (ghusl). Ja kuka ikinä kantaa häntä, suorittakoon hän rukouspesun.”

(*Abu Dawud* 3161, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Jotkut oppineet luokittelivat *hadiithin* heikoksi, mutta edes al-Albaani, joka luokitteli sen autenttiseksi, ei pitänyt rituaalista pesua (*ghusl*) tässä tilanteessa pakollisena, vaan suositeltavana (*mustahabb*).¹

Myös Ibn Abbaas, Ibn Umar, Aisha, al-Hasan al-Basri, Ibraahiim an-Nakha'i, ash-Shaafi'i, Ahmad, Ishaq, Abu Thawr, Ibn al-Mundhir, Ibn Qudaamah ja monet muut pitivät rituaalisen kokovartalopesun ottamista suositeltavana kuolleen pesemisen jälkeen.²

Meillä on myös lausuntoja seuralaisilta, joista tulee ilmi, että rituaalista kokovartalopesua ei pidetty tässä tilanteessa pakollisena. Ibn Abbaas sanoi:

ليس عليكم في غسل ميتكم غسل (إذا غسلتموه ، فإنَّ ميتكم ليس بنجس ، فحسبكم أن تغسلوا أيديكم)

“Teidän ei tarvitse suorittaa rituaalista kokovartalopesua (*ghusl*) kuolleenne pesemisen ansiosta [kun olette pesseet heidät, sillä totisesti kuolleenne eivät ole epäpuhtaita (*najs*). Riittää, että pesette kätenne (epäpuhtauksista, joita niihin saattoi mennä pesun aikana)].”

(*Al-Haakim 1426, Sahih al-Jaami' 5408.*)

Al-Albaani luokitteli *hadiithin* alun autenttiseksi (*sahih*) ja hakasuluissa olevan osan hyväksi (*hasan*).

Lisäksi Ibn Umar sanoi:

كنا نغسل الميت ، فمنا من يغتسل ومنا من لا يغتسل

“Meillä oli tapana pestä kuollut, ja meidän joukossa oli niitä, jotka suorittivat (sen seurauksena) rituaalisen kokovartalopesun (*ghusl*) ja niitä, jotka eivät suorittaneet rituaalista kokovartalopesua (*ghusl*).”

(*Al-Bayhaqi 1521, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Näistä syistä kuolleen peseminen ei todennäköisesti riko henkilön rukouspesua, vaikka rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) on suositeltavaa sen jälkeen. Rukouspesu voi myös olla suositeltavaa suorittaa joko ennen kuolleen kantamista tai sen jälkeen. Ja Allah tietää parhaiten.

¹ *Ahkam Al-Jana'iz*, 71. 72.

² *Sunan at-Tirmidhi 3/318, al-Mughni 1/134, Ahkaam al-Janaa'iz 71-72.*

Asiat jotka eivät riko rukouspesua

1. Rituaalisesti epäpuhtaaseen aineeseen koskeminen

Islamin mukaiseen rituaalisesti epäpuhtaaseen aineeseen koskeminen ei mitätöi henkilön rukouspesua. Epäpuhtaus on pestävä pois kehosta, vaatteesta ja rukouspaikasta ennen rukoilemista, mutta ei ole mitään todistetta sille, että siihen koskeminen rikkoisi rukouspesun.

Islamin mukaan rituaalisesti epäpuhtaat asiat käsitellään kahdennessatoista kappaleessa.

2. Synti

Ei ole mitään todistetta sille, että synti rikkoisi rukouspesun, vaikka tämä on yleinen harhaluulo. Henkilön on kuitenkin tehtävä katumus synnistään. Poikkeuksena on synnit, joiden seurauksena tapahtuu joitain, mikä rikkoo henkilön rukouspesun. Tähän kuuluu esimerkiksi huumautuminen, siinä kuten aiemmin mainittiin, selväjärkisyysmenettäminen kuuluu niihin asioihin, jotka rikkovat rukouspesun.

Rukouspesun ylläpitämisen suositeltavuus

Jos rukouspesun jatkuva ylläpitäminen on helppoa uskovaiselle, tämä on varsin suositeltavaa. Tämä on siksi, että profeetta ﷺ sanoi:

وَلَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ

“Ja kukaan ei ylläpidä rukouspesua paitsi uskovaisten.”

(*Sunan Ibn Maa'jah 277, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Kuinka kauan rukouspesu säilyy?

Yhtä rukouspesua voi ylläpitää niin kauan kuin henkilö ei tee mitään, mikä mitätöi rukouspesun. Henkilö voi siis rukoilla montakin rukousta samalla rukouspesulla, jos hänen rukouspesuaan ei ole mitätöinyt mikään. Anas ibn Malik sanoi:

يُخْرِئُ أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُخْدِثْ

“On sallittua ylläpitää rukouspesua (monelle eri rukoukselle), kunhan rituaalista puhtautta ei mitätöi.”

(*Sahih al-Bukhaari* 248)

Myös Buraydah sanoi:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الصَّلَاةَ يَوْمَ الْفَتْحِ يُوْضِئُ وَاحِدٍ وَمَسَحَ عَلَى حُقَيْبِهِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ لَقَدْ صَنَعْتَ الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ قَالَ عَمْدًا صَنَعْتُهُ يَا عُمَرُ

“Profeetta ﷺ rukoili monta rukousta (Mekan) vapautumisen päivänä yhdellä rukouspesulla, ja hän pyyhki jalkineidensa päältä. Umar sanoi hänelle ﷺ: ‘Totisesti, tänään olet tehnyt jotain, mitä et ole ennen tehnyt.’ Hän ﷺ sanoi: ‘Tein sen tarkoituksella, oi Umar.’”

(*Sahih Muslim* 277)

Rukouspesu ei rikkoudu ilman varmuutta

On aiheellista kerrata se, että rukouspesua ei riko epävarmuus, jos henkilö on varma siitä, että hän otti rukouspesunsa jossain vaiheessa. Jos ei ole varma siitä, onko se mennyt rikki, ei sitä voida pitää rikkoutuneena. Profeetta ﷺ sanoi:

دَعْ مَا تَرِيكَ إِلَى مَا لَا تَرِيكَ

“Jätä se, mikä saa sinut epäilemään siihen, mikä ei saa sinua epäilemään.”

(*At-Tirmidhi* 2518, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Myös aiemmin mainitussa *hadiithissa* Abbaas ibn Tamim raportoi, että hänen setänsä kysyi Allahin sanansaattajalta ﷺ miehestä, joka epäilee päästäneensä ilmaa rukouksen aikana. Profeetta ﷺ sanoi:

لَا يُقْتَلُ أَوْ لَا يُصَرَّفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا

“Hänen ei tulisi jättää rukoustaan, ellei hän kuule ääntä tai löydä hajua.”

(*Sahih al-Bukhaari* 137, *Sahih Muslim* 361)

Tiivistelmä kappaleesta:

10. Rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*)

Nyt, kun olemme käsitelleet rukouspesun ja sen mitätöivät asiat, on aika siirtyä rituaaliseen kokovartalopesuun (*ghusl*), joka muslimin on suoritettava jouduttuaan suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan.

Allah sanoi:

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

“Jos te olette suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa, puhdistautukaa (kokonaan).”

(5:6)

On sanottu, että rituaalista puhdistautumista harjoitettiin tietämättömyyden aikaan (*jaahiliyyah*) jo ennen islamia, ja että se oli jo osa profeetta Aabrahamin (rauhaa hänelle) opetuksia.¹

Asioita, jotka saavat henkilön suureen epäpuhtauden tilaan on kuusi ja näiden jälkeen muslimin on suoritettava rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) ennen palvontatekoja, jotka sen vaativat:

1. Ejakulaatio

Ejakulaation jälkeen henkilön on otettava kokovartalopesu ennen kuin hän voi suorittaa mitään tekoja, jotka vaativat suurelta epäpuhtauden tilata peseytymisen. Ejakulaatio laittaa henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden *janaabah*-tilaan, olisi kyseessä sitten nainen, mies, nukkuva henkilö tai hereillä oleva henkilö.

¹ Shaykh Saalih al-Fawzaan, *al-Mulakhhas ul-fihi*.

Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ

“Vesi (tulee pakolliseksi) vedestä (eli ejakulaatiosta).”

(*Sahih Muslim 343*)

Tällä viitataan rituaaliseen puhdistautumiseen suuresta epäpuhtauden tilasta. Tämä on oppineiden ja varhaisajan muslimien ymmärrys aiheesta.

2. Miehen ja naisen intiimiosien pienikin yhdistyminen

Vaikka ejakulaatiota ei tapahtuisi, intiimiosien yhdistyminen toistensa kanssa laittaa molemmat suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan, vaikka miehen intiimiosa ei menisi kokonaan naisen intiimiosaan. Aisha kertoi profeetan ﷺ sanoneen:

إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ، وَمَسَّ الْخِتَانُ الْخِتَانَ، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ

“Kun joku teistä istuu (naisen) neljän ruumiinosan väliin ja ympärileikatut osat koskevat toisiinsa, kokovartalopesu (*ghusl*) tulee pakolliseksi (ennen sellaisten tekojen suorittamista, joita ei ole sallittua tehdä suuren epäpuhtauden aikana).”

(*Sahih Muslim 349*)

Oppineet, kuten an-Nawawi¹ sekä Ibn al-Uthaymiin² sanovat tämän viittaavan siihen, että miehen intiimiosan pääty menee naisen intiimiosan sisälle, vaikka se ei menisi sinne kokonaan.

3. Kuukautiset (*al-haidh*)

4. Raskauden jälkeinen vuoto (*an-nifaas*)

Kuukautisten ja jälkivuodon aikana nainen on rituaalisesti suuressa epäpuhtauden tilassa, ja niiden loppuessa hänen on suoritettava rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*).

¹ *Sahih Muslim, Sharh al-imaam an-Nawawi.*

² *Majmuu' fataawa Ibn al-Uthaymiin, 11/323.*

Kuukautisten jälkeen odotetaan valkoista merkkiä, joka on kuukautisten jälkeinen valkovuoto, eikä pesua kiirehditä suorittamaan ennen puhtautta. Aisha sanoi uskovaisille naisille, joilla oli tapana tulla varmistamaan häneltä kuukautistensa lopusta:

لَا تَعَجِّلْنَ حَتَّى تَرَى الْقِصَّةَ الْبَيضاءَ

“Älkää kiirehtikö (suorittamaan *ghuslia*), kunnes näette valkoisen vuodon.”

(*Al-Bayhaqi 1650, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Profeetta ﷺ sanoi Fatima bint Abi Hubaishille:

وَإِذَا أَذْهَبَتْ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي

“Ja kun ne (eli kuukautiset) loppuvat, suorita *ghusl* veren seurauksena ja sitten rukoile (taas).”

(*Sahih al-Bukhaari 228*)

Tämän lisäksi miehiä on kielletty harrastamasta yhdyntää vaimojensa kanssa heidän kuukautistensa tai synnytyksen jälkeisen vuodon aikana.

Allah sanoi:

فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

“- , joten pysykää poissa naisista (eli yhdynnästä) kuukautisten aikana älkääkään lähestykö heitä (yhdyntämerkkeissä), kunnes he puhdistautuvat (eli suorittavat *ghuslin* kuukautisten loppuessa).” (2:222)

Tämä ei kuitenkaan viittaa siihen, että naisista pitäisi pysyä kaukana kuukautisten aikana, sillä profeetta ﷺ sanoi:

اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْجِمَاعَ

“Tehkää kaikkia (intiimejä) asioita (vaimojenne kanssa kuukautisten aikana), paitsi yhdyntää.”

(*Sunan Ibn Maajah 644, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Lisää yksityiskohtia ja säädöksiä kuukautisista ja raskauden jälkeisestä vuodosta käsitellään kolmannessatoista kappaleessa.

5. Epäuskon jättäminen ja islamin hyväksyminen

Tällöin rituaalisen kokovartalopseun pidetään suositeltavana, sillä joskus profeetta ﷺ neuvoi uusia muslimeja suorittamaan kokovartalopesun islamin hyväksymisen jälkeen.¹

Hän ﷺ ei kuitenkaan määrännyt tätä jokaisessa tilanteessa, joten säädös on todennäköisesti vain suositeltavaa, ja Allah tietää parhaiten. On myös hyvä muistaa, että islamiin palaaminen ei ole voimassa vasta pesun jälkeen, vaan henkilö on muslimi jo lausuessaan uskontunnustuksen:

أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله

“*Āsh-hādu (todistan) ān lā-illāhā* (ettei ole muuta jumalaa) *illa-llaah* (kuin Jumala, joka on ainoa palvomisen arvoinen Jumala), *wā āsh-hādu* (ja todistan) *ānnā Muhammadān rasuulu-llaah* (että Muhammed on Allahin sanansaattaja).”

Kokovartalopseu (*ghusl*) on kuitenkin pakollista vähintään ennen kuin henkilö rukoilee ensimmäisen rukouksensa, jota suositellaan tekemään mahdollisimman pian.

6. Kuoleminen

Vainajan peseminen on säädös, joka luokitellaan yhteisön velvollisuudeksi (*fardh ul-kifaayah*), ja tämä on tehtävä jokaiselle muslimille, lukuunottamatta marttyyreja. Profeetta ﷺ sanoi eräästä miehestä, joka kuoli tippuessaan kamelinsa päältä:

وَأَغِيلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ

“- - ja peskää hänet (*ghusl*) vedellä ja lootus-lehdillä.”

(*Sunan Abi Dawud* 3238, *sahih* al-Albaanin mukaan.)

Tätä aihetta käsitellään syvemmin tämän kirjasarjan *Rukouksen kirja* -osissa, jos Allah suo.

¹ *Sunan Abi Dawud* 355, *sahih* al-Albaanin mukaan.

Rituaalisen kokovartalopesun (*ghusl*) suoritusohje

Tapa, miten rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) suoritetaan, on peräisin profeetan ﷺ esimerkistä ja ohjeista. Tukeudumme näihin lähteisiin, sillä Allah sanoi:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Totisesti, Allahin sanansaattajassa on teille erinomainen esimerkki - kaikille, joilla on toivoa Allahiin ja viimeiseen päivään ja niille, jotka muistavat Allahia useasti.” (33:21)

Ja Hän sanoi:

يَوْمَ آتَيْنَاكُمْ الرَّسُولَ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Ottakaa se, mitä ikinä sanansaattaja (Muhammad) teille antaa ja pidättäytykää siitä, mitä ikinä sanansaattaja teiltä kieltää.” (59:7)

Ja Hän sanoi:

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“Sano (oi Muhammad): ‘Jos te rakastatte Allahia, seuratkaa minua (eli profeettaa) - silloin Allah tulee rakastamaan teitä ja antamaan teille syntinne anteeksi. Allah on rajattoman Anteeksiantava, Armollinen.’” (3:31)

Profeetan ﷺ seuraamisen tärkeyttä käsiteltiin jo kirjan alussa.

Suuri rituaalinen epäpuhtauden tila poistetaan seuraavan ohjeen mukaisesti:

1) Mene suojaisaan paikkaan.

Kenenkään ei tulisi paljastaa alastomuuttaan muulle kuin puolisolleen, sillä profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ

“Miehen ei tule nähdä (toisen) miehen awraa eikä naisen tule nähdä (toisen) naisen awraa.” (Sahih Muslim 338)

Awralla viitataan kehon yksityisiin alueisiin, jotka on määrätty peittämään.

Miesten *awra* toisten miesten edessä on navasta polviin, ja naisten *awra* toisten naisten edessä on sama kuin hänen *mahram*-miestensä¹ edessä. *Shaykh* Muhamamd ibn Saalih al-Uthaymiin sanoi:

وأما محارمهن في النظر ، فكنظر المرأة إلى المرأة ، بمعنى أنه يحوز للمرأة أن تكشف عند محارمها ما تكشفه عند النساء ، تكشف الرأس والرقبة والقدم والكف والذراع والساق وما أشبه ذلك ، ولكن لا تجعل اللباس قصيرا

“Mitä tulee hänen mahrameihinsa ja siihen, mitä hän voi paljastaa heille (*awrastaan*), se on sama kuin se, mitä hän voi paljastaa muille naisille. Hän voi siis paljastaa päänsä, kaulansa, jalkateränsä, kämmmensä, käsivarren alaosat (*dhiraa*)”, sääret (jonkin verran niistä) ja niin edelleen, mutta hänen ei ole sallittua tehdä vaatteistaan lyhyitä.”

(*Majmuu’ al-Fataawa*, 12/276, 277)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi miesten *awrasta*:

والعورة بالنسبة للرجل ما بين السرة والركبة

“Ja miehen *awra* on se, mitä on navan ja polvien välillä.”

(*Ash-Sharh al-Mumti’*, 5/273)

Hädässä tai erityisessä tarpeessa jonkun alueen paljastaminen esimerkiksi lääkärille on eri asia, ja oma puoliso on aina poikkeus, jonka edessä ei ole mitään *awraa*, kuten profeetta ﷺ sanoi:

اخْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ

“Suojele *awraasi*, paitsi vaimoltasi - ”.

(*Sahih Ibn Maaajah* 1572, *sahih* al-Albaanin mukaan.)

¹ Naisen *mahram*-miehet löytyy kirjan sivulta 208.

Profeetta ﷺ käski meitä suorittamaan peseytyminen paikassa, jonne ihmiset eivät näe. Hän ﷺ sanoi:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ بِسَيِّئِ رَجُلٍ يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسُّتْرَ فَإِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتِزِرْ

“Totisesti, Allah - Majesteettinen ja Täydellinen - on siveä ja verhoutunut (valolla)¹. Hän rakastaa siveyttä ja verhoutumista, joten kun joku teistä pesee itsensä, verhoutukoon hän (suojaan).”

(Sunan Abi Dawud 4012, sahih al-Albaanin mukaan.)

2) Tee sydämessäsi aikomus suorittaa peseytyminen juuri tätä tarkoitusta varten.

Henkilöllä on oltava oikea aikomus mennessään suorittamaan rituaalista puhdistautumista. Umar ibn al-Khattaab sanoi:

لَا عَمَلَ لِمَنْ لَا نِيَّةَ لَهُ

“Ei ole tekoa hänelle, jolla ei ole aikomusta.”

(Jaami’ al-‘uluum wal-hikam)

Myös profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى

“Teot arvioidaan aikomuksen perusteella ja jokainen tullaan palkitsemaan hänen aikomuksensa mukaan.”

(Sahih al-Bukhaari 1)

¹ Abu Dharr sanoi:

سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ

“Kysyin Allahin sanansaattajalta ﷺ: ‘Näitkö Valtiaasi?’

Profeetta ﷺ sanoi:

نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ

“Hän on (verhoutunut) valolla, miten olisin nähnyt Hänet?”

(Sahih Muslim 178)

3) Aloita Allahin nimeen sanomalla: “*Bismillāh*”.

Tämä ei ole minkään todisteen mukaan pakollista, eikä rituaaliseen kokovartalopesuun liittyen olla raportoitu tätä, mutta oppineet suosittelevat sen sanomista Allahin nimen mainitsemisen hyvyiden vuoksi.

Profeetta ﷺ sanoi rukouspesusta:

لَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ

“Ei ole rukouspesua hänelle, joka ei mainitse Allahin nimeä.”

(*Sunan at-Tirmidhi 25, hasan al-Albaanin mukaan.*)

Tästä voidaan siis analogian (*qiyaas*) kautta ymmärtää, että se voisi olla suositeltavaa myös ennen rituaalista kokovartalopesua, mutta Allah tietää parhaiten. Ei ole kuitenkaan mitään vikaa jättää sen lausumista pois.

Jos kylpyhuone on vessan kanssa samassa tilassa, lausuminen on osan oppineiden mukaan inhottua (*mahruuh*), sillä tätä voidaan pitää epäkunnioittavana.

4) Pese kätesi.

Aisha sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ الْجَنَابَةِ يَدًا فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana aloittaa pesemällä hänen kätensä peseytyessään suuren rituaalisen epäpuhtauden tilasta.”

(*Sahih Muslim 316*)

5) Pese intiimiosasi kolmesti vasemmalla kädellä.

Aisha jatkoi:

ثُمَّ يُفَرِّغُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فَيَغْسِلُ قُرْجَهُ

“- -, sitten hän kaatoi (vettä) oikealla (kädellään) vasempaansa ja pesi intiimiosansa (vasemmalla kädellä).”

(Sahih Muslim 316)

Hygieniasyistä on erittäin tärkeää muistaa laittaa *sunnan* mukainen ohje käytäntöön ja käyttää vain vasenta kättä intiimiosien pesemisessä ja oikeaa kättä, kun henkilö pesee naamansa, nenänsä ja suunsa.

6) Suorita sama rukouspesu (wudu), jonka opimme jo aiemmin kirjassa.

Aisha sanoi:

ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ

“- -, sitten hän otti (saman) rukouspesun, jonka hän suoritti rukousta varten.”

(Sahih Muslim 316)

7) Kastele pääsi kolmesti ja varmista, että vettä menee kaikkialle päähän.

Aisha jatkoi:

ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ فَيُدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي أَصُولِ الشَّعْرِ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنَّ قَدْ اسْتَبْرَأَ خَفَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ خَفَّاتٍ

“Sitten hän otti vettä ja laittoi sormensa hiusten juuriin, kunnes hän näki, että ne olivat totisesti kastuneet, jolloin hän kaatoi kolme kourallista päähänsä.”

(Sahih Muslim 316)

Huomioithan, että letit, jotka ovat hyvin tiukat, on avattava pesua varten, jos niiden väliin ei mene vettä. Jos kyseessä on löysät letit, näitä ei tarvitse avata. Rituaalisessa kokovartalopesussa (*ghusl*) veden on mentävä kaikkialle, myös päänahkaan, sillä tässä puhdistautumisessa on kyseessä kastelu, ei pyyhkiminen, toisin kuin rukouspesussa. Rukouspesussa pään suhteen ei ole tarkoitus kastaa jokaista hiusta eikä päänahkaa, mutta rituaalisessa kokovartalopesussa (*ghusl*) päänahka ja hiukset tulee kastella.

8) Kasta sitten koko vartalosi.

Aisha sanoi:

ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جُلْدِهِ كُلِّهِ.

“- sitten hän kaatoi vettä koko kehonsa päälle.”

(*Sahih al-Bukhaari* 248, *Sahih Muslim* 316)

9) Pese lopuksi jalkasi.

Aisha jatkoi toisessa raportissa:

ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ

“- , sitten hän pesi jalkansa.”

(*Sahih Muslim* 316)

Edellä mainittu ohje on suositeltava (*mustahabb*) tapa suorittaa *ghusl*.

Mikä riittää vähintään?

Koko kehon kastelu oikealla aikomuksella, mukaan lukien nenän ja suun huuhteleminen, on vähimmäismäärä, mitä henkilön on tehtävä oppineiden mukaan poistuaakseen suuren rituaalisen epäpuhtauden tilasta.

Shaykh Muhammad ibn al-Uthaymiin sanoi rituaalisesta kokovartalopesusta:

صفة الغسل على وجهين:

“Rituaalisen kokovartalopesun voi tehdä kahdella tavalla:

الوجه الأول: صفة واجبة، وهي أن يعم بدنه كله بالماء، ومن ذلك المضمضة والاستنشاق، فإذا عمم بدنه على أي وجه كان، فقد ارتفع عنه الحدث الأكبر وتمت طهارته، لقول الله تعالى

Ensimmäinen tapa on (vähintään) pakollinen tapa ja se tehdään kastelemalla koko keho vedellä - ja tähän kuuluu suun huuhtelu ja nenän huuhtelu. Kun henkilö laittaa vettä kaikkiin kehonosiinsa, millä tahansa keinolla, hän on poistanut suuren rituaalisen epäpuhtauden tilan itseltään riittävästi, sillä Allah sanoi:

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

‘Ja jos te olette suuren epäpuhtauden (janaabah) tilassa, peseytykää (kokonaan).’ (5:6)

الوجه الثاني: صفة كاملة، وهي أن يغتسل كما اغتسل النبي صلى الله عليه وسلم، فإذا أراد أن يغتسل من الجنابة فإنه يغسل كفيه، ثم يغسل فرجه وما تلوث من الجنابة، ثم يتوضأ وضوءاً كاملاً، ثم يغسل رأسه بالماء ثلاثاً، ثم يغسل بقية بدنه. هذه صفة الغسل الكامل

Toinen tapa on kokonainen tapa ja se on peseytymistä samalla tavoin kuin profeetta ﷺ teki. Kun hän ﷺ halusi peseytyä suuresta rituaalisesta epäpuhtauden tilasta, hän pesi kätensä, sitten hän pesi intiimiosansa ja mitä ikinä oli epäpuhtaana suuren rituaalisen epäpuhtauden tilan ansiosta. Sitten hän suoritti rukouspesun kokonaisuena rukouspesuna, pesi päänsä vedellä kolmesti ja sitten hän pesi muun kehonsa. Tämä on miten kokonainen (ja suositeltava) rituaalinen kokovartalopesu tehdään.”

(*Fatawa Arkan ul-islam*, sivu 248)

Veden säästäminen

Henkilön on pakollista olla säästeliäs veden kanssa, jopa suuren rituaalisen epäpuhtauden tilasta puhdistautuessa. Kuten aiemmin mainitsimme, Anas - Allah olkoon tyytyväinen häneen - sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ بِالْمَدِّ وَيُعْتَمِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خُمْسَةِ أَمْدَادٍ

“Profeetta ﷺ teki rukouspesun (yhdeellä) mudd-tilavuusyksiköllä ja peseytyi (yhdestä) saa’-tilavuusyksiköstä viiteen mudd-mittayksikköön.”¹

(*Sahih al-Bukhaari* 198, *Sahih Muslim* 325)

Ja kuten Abdullah ibn Amr raportoi, että profeetta ﷺ meni Sa’din ohi, kun tämä oli suorittamassa rukouspesuaan ja profeetta ﷺ sanoi:

مَا هَذَا السَّرَفُ يَا سَعْدُ

“Mitä tämä tuhlaus on, oi Sa’d?”

Sa’d sanoi: “Onko veden tuhlaamista rukouspesussa?” Profeetta ﷺ sanoi:

نَعَمْ وَإِنْ كُنْتُ عَلَى نَهْرٍ جَارٍ

“Kyllä, vaikka olisit virtaavan joen äärellä.”

(*Musnad Ahmad* 7065, *sahih Ahmad* Shaakirin mukaan.)

¹ 1 saa’: noin 1.5 litraa. 1 mudd: noin 4 dl. (*Shaykh Abdul-Muhsin al-Qaasimin* arvio.)

Ghusl ja paasto

Viimeisenä on aiheellista muistuttaa asiasta, josta tavallisesti tulee paljon kysymyksiä. Tämä koskee paastoavan henkilön peseytymisen ajankohtaa, jos hän on harrastanut yöllä yhdyntää puolisonsa kanssa ja aikoo paastota seuraavan päivän.

Tästä aiheesta on hyvä muistaa se, että itse suuressa rituaalisen epäpuhtauden tilassa oleminen, ei estä paaston aloittamista, joten ei haittaa, jos henkilö syö vielä paastoa edeltävän aterian ja menee suihkuun vasta oikean fajrin rukouskutsun jälkeen.

Tiivistelmä kappaleesta:

11. Kuiva rituaalinen puhdistautuminen (*tajammum*) ja sen ohje

Rituaalinen epäpuhtauden tila on ensisijaisesti poistettava vedellä aiemmin käytyjen ohjeiden mukaisesti. Joskus vettä ei kuitenkaan ole saatavilla tai henkilöllä on syy, kuten sairaus, joka estää häntä käyttämästä vettä. Allah laillisti Hänen armostaan toissijaisen kuivan rituaalisen puhdistautumiskeinon, jota sanotaan *tajammumiksi*. *Tajammun* suoritetaan puhtaalla maalla *sunnan* mukaisen ohjeen perusteella.

Allah sanoi:

وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لِمَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ

“Ja jos te olette sairaana tai matkalla (kaukana vettä) tai joku teistä tulee vessasta tai on ollut vaimonsa kanssa kosketuksessa (eli yhdynnässä) ja ei löydä vettä, suorittakaa kuiva puhdistautuminen (*tajammum*) puhtaalla maalla ja pyyhkikää kasvonne ja kätenne sillä.”

(5:6)

Tajammumin voi siis suorittaa suuren tai pienen rituaalisen epäpuhtauden tilan poistamiselle, mikäli henkilöllä on laillinen syy tehdä näin, kuten veden puute.

Profeetta ﷺ kertoi asioista, joita Allah ei myöntänyt edellisille profeetoille, mutta myönsi hänelle. Hän mainitsi näiden asioiden joukossa:

وَجَعَلْتُ لِيَ الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ فَلْيُصَلِّ

“- ja maa on tehty minulle (ja seuraajilleni) moskeijaksi (eli rukouspaikaksi) ja puhdistautumisen keinoksi, jotta kuka tahansa mies (tai nainen) yhteisöstäni voi rukoilla saavuttaessaan rukousajan.”

(*Sahih al-Bukhaari* 335)

Rukoileminen on kuitenkin kiellettyä kolmessa eri paikassa:

1. vessassa
2. hautausmaalla
3. kamelin tallissa.

Abu Sa'id al-Khudri raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمُقْبِرَةَ وَالْحَمَامَ

“Koko maa on tehty rukouspaikaksi, paitsi hautausmaat ja vessat.”

(*Sunan at-Tirmidhi 317, sahih Ibn Taymiyyan mukaan.*)

Toisessa raportissa ‘Abdullah bin Mughaffal al-Muzani raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

صَلُّوا فِي مَرَايِضِ الْغَنَمِ وَلَا تَصَلُّوا فِي أَعْطَانِ الْإِبِلِ

“Rukoilkaa lampaiden karsinoissa (jos sille on tarve), mutta älkää rukoilko kameleiden karsinoissa.”

(*Sahih Ibn Maajah 630, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Tajammumin avulla muslimi, joka on hankalassa tilanteessa veden suhteen, voi suorittaa palvontatekoja, kuten rukoilla, kiertää Kaabaa (*tawaaf*) rituaalisesti ja resitoida Koraania, vaikka hän olisi sitä ennen jopa suuressa rituaalisessa epäpuhtauden tilassa.

Tilanteet joissa *tajammum* voi laillisesti toimia veden sijaisena

On tärkeää huomioida, että *tajammumin* suorittaminen vaatii laillisen syyn, jota ilman se ei ole hyväksytty. Jos henkilö suorittaa rukouspesun tai *sunnan* mukaisen kokovartalopesun sijaan *tajammumin* ilman laillista syytä, hänen rituaalinen puhtautensa eikä sillä suoritettu rukous ole hyväksytty.

Lailliset syyt suorittaa *tajammum* ovat seuraavat:

1. Jos vettä ei ole saatavilla eikä sitä löydy etsimisen jälkeen

Tämä on sallittua, sillä Allah sanoi:

فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

“- ja (jos joku teistä) ei löydä vettä - -”

(5:6)

2. Jos vettä on saatavilla mutta sitä ei ole riittävästi elämän perustarpeisiin ja tarvittavan veden saatavuus tulevaisuudessa on kyseenalaista

Jos henkilö löytää itsensä tilanteesta, jossa hänellä ei ole vettä saatavilla etsimisen jälkeen, muuta kuin jonkin verran kattamaan talouden elämisen perustarpeet, eikä hän tiedä milloin hän tulee saamaan uudestaan vettä, hänen on sallittua suorittaa *tajammum* rukousta varten, jotta kenenkään henki ei olisi uhan alla. Jäljellä oleva vesi voidaan säästää juomista varten nämä ehdot huomioiden. Ei siis ole sallittua suorittaa puhdistautumista maa-aineksella, jos henkilö kuitenkin tietää, että hän tulee saamaan vettä sen jälkeen, kun nykyiset vesivarat loppuvat.

3. Jos vedellä peseytyminen aiheuttaisi mahdollisesti haittaa

Jos vedellä peseytyminen aiheuttaisi mahdollisesti yksilölle haittaa, esimerkiksi jos hakumatka on hengenvaarallinen tai veden käyttö hidastaisi sairaudesta parantumista, hänen on sallittua suorittaa *tajammum*.

4. Jos vettä ei kykene käyttämään sairauden tai esteen ansiosta

Jos henkilö ei pysty liikkua veden luokse sairauden tai muun esteen takia eikä hänellä ole ketään auttamassa häntä saamaan vettä, hänen on sallittua suorittaa *tajammum*, mikäli hän pelkää myöhästävänsä rukouksesta.

5. Jos lämmintä vettä ei ole saatavilla eikä lämmitys ole mahdollista ja henkilö pelkää sairastuvansa flunssaan tai muuhun vakavampaan sairauteen vedellä peseytymisen seurauksena

Tällaisen tilanteen ehtona on, että vettä ei pystytä lämmittämään eikä kylmän ilman takia vedellä pystytä peseytyä ilman flunssan riskiä. Tässä tapauksessa henkilön on sallittua suorittaa *tajammum*.

Hengenvaara on tilanne, joka sallii henkilön siis suorittaa *tajammumin*, sillä Allah sanoi:

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

“- ja älkää tappako itseänne (tai toisianne).”

(4:29)

‘Amr ibn al-‘Aas kertoi saaneensa määrän unen, joka laittoi hänet suuren epäpuhtauden tilaan eräällä sotaretkellä. Hän pelkäsi, että hän kuolisi, jos hän suorittaisi *sunnan* mukaisen kokovartalopesun (*ghusl*), joten hän suoritti *tajammumin* ja rukoili fajr-rukouksen seuralaisten kanssa. He mainitsivat tästä profeetalle ﷺ, joka kysyi asiasta ‘Amrilta. ‘Amr kertoi syynsä, joka esti häntä suorittamasta peseytymistä ja sanoi:

إِنِّي سَمِعْتُ اللَّهَ يَقُولُ : وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

“Totisesti, minä kuulin, että Allah sanoi: ‘Ja älkää tappako itseänne, totisesti Allah on teille Armollisin.” (4:29) Profeetta ﷺ hymyili, eikä kritisoinut tätä.

(*Sunan Abi Dawud* 334, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Toisessa raportissa eräs toinen mies, joka oli loukkaantunut sai määrän unen ja hän kysyi seuralaisiltaan voiko hän suorittaa *tajammumin*. Nämä eivät nähneet hänellä olevan mitään syytä olla suorittamatta rituaalista kokovartalopesua, joten he määräisivät hänen suorittamaan sen. Mies kuoli tämän seurauksena, joten asia vietiin profeetalle ﷺ, joka suuttui ja sanoi:

قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَمْ يَكُنْ شَفَاءَ الْعِيِّ السُّؤَالَ

“He tappoivat hänet! Allah tappakoon heidät!¹ Eikö tietämättömyyden lääke ole kysyminen?”

(*Sunan Abi Dawud 337, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Joissain versioissa profeetta ﷺ sanoi, että haavan sitominen ja muun kehon peseminen pyyhkien haavan päältä olisi riittänyt. Suurin osa näistä lisäsanoituksista on kuitenkin luokiteltu heikoiksi (*daif*), mutta osa sanoituksista on luokiteltu riittävän hyviksi (*hasan*). Ja Allah tietää parhaiten.

Al-Mulakhhas ul-fiqhissa Shaykh Saalih al-Fawzaaniin mukaan, jos vettä on sen verran, että se riittää pesemään vain jotkut kehonosat, henkilö voi käyttää sitä sen verran kuin mahdollista ja suorittaa lopuksi *tajammumin* korvaamaan sen, mitä jäljelle jäi, sillä Allah sanoi:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

“Pelätkää Allahia (niin paljon) kuin kykenette.” (64:16)

¹ Tämä oli sanonta, ei kirjaimellinen pyyntörukous heitä vastaan.

Millä *tajammumin* voi suorittaa?

Tajammumin voi suorittaa islamin mukaan puhtaalla maalla, kuten hiekalla, hiekkapölyllä, suolaisella maalla ja Ibn al-Uthaymiinin sekä Hanafi ja Maaliki -koulukuntien mukaan myös kivellä¹, sillä tämä kuuluu maan aineisiin, ja koska Allah sanoi:

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا

“- - niin suorittakaa *tajammum* puhtaalla maalla - -.”

(5:6)

Miten *tajammum* suoritetaan?

Tajammum suoritetaan seuraavalla menetelmällä:

1) Tee aikomus suorittaa *tajammum*.

Kuten olemme aiemmin todenneet, jokainen teko vaatii aikomuksen, jotta sen voi saada hyväksytyksi, kuten Umar ibn al-Khattaab sanoi:

لَا عَمَلَ لِمَنْ لَا نِيَّةَ لَهُ

“Ei ole tekoa hänelle, jolla ei ole aikomusta.”

(*Jaami’ al-‘uluum wa al-hikam*)

2) Aloita Allahin nimeen.

Tämä on joidenkin oppineiden mukaan suositeltavaa analogian (*qiyaas*) perusteella, sillä Allahin nimen lausuminen on jotain, mitä tehdään ennen rukouspesua ja *tajammum* on korvike rukouspesulle. Tämä ei kuitenkaan ollut askel, jota *Shaykh* Saalih al-Fawzaan olisi maininnut kirjassaan *al-Mulakhhas ul-fiqhi*.

¹ Ks. *Bada’i as-Sana’i* (1/53), *Ash-Sharh al-Mumti’* 1/393), *Ash-Sharh as-Saghiir ma’a as-Sawi* (1/196) ja *At-Taj wal-Iklil* (1/517).

Shaykh Ibn Baaz kuitenkin sanoi *tajammumin* ohjeesta:

ويسمي الله يقول : بسم الله ، كما يسمي في الماء عند الوضوء

“- ja hän mainitsee Allahin nimen sanomalla: ‘*Bismillāh* (Aloitan Allahin nimeen)’ , kuten hän mainitsee sen käyttäessään vettä rukouspesussa.”

(*Majmuu‘ fataawa li-ibn Baaz*, 29/100)

Tätä ei kuitenkaan olla raportoitu profeetan ﷺ *tajammumista*, joten sen lausumista ei voi sanoa pakolliseksi.

Ja Allah tietää parhaiten.

3) Lyö maata kämmenilläsi kerran.

Ammar raportoi profeetan ﷺ *tajammum*-ohjeesta:

فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ الْأَرْضَ

“- joten profeetta ﷺ löi maata kämmenillään - -.”

(*Sahih al-Bukhaari* 338)

4) Puhalla tarvittaessa käsiin tai ravista niitä, jotta ylimääräinen hiekka lähtee pois.

Ammar jatkoi:

وَنَفَخَ فِيهِمَا

“- ja hän puhalsi niihin - -.”

(*Sahih al-Bukhaari* 338)

Toisessa raportissa sanotaan:

ثُمَّ تَقَضَّيَهَا

“- -, sitten hän ravisti niitä (eli hän ravisti niistä pölyt pois) - -.”

(Sahih al-Bukhaari 347)

5) Pyyhi kasvosi kerran.

Ammar jatkoi:

ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ

“- -, sitten hän pyyhki niillä kasvonsa - -.”

(Sahih al-Bukhaari 338)

Tämä tehdään kerran, sillä toisessa raportissa on vahvistettu:

وَمَسَحَ وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ وَاجِدَةً

“- - ja pyyhki naamansa ja kämmenensä (selät) kerran.”

(Sahih al-Bukhaari 347)

6) Pyyhi kämmenten selät kerran.

Tämä tuli ilmi edellä mainitusta *hadiithista*, ja myös Ammar sanoi:

ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ

“- -, sitten hän pyyhki niillä kasvonsa ja kämmenensä- -.”

(Sahih al-Bukhaari 338)

Toisessa raportissa on tarkennettu:

ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا ظَهْرَ كَفِّهِ يَسْمَالِهِ ، أَوْ ظَهْرَ شِمَالِهِ بِكَفِّهِ

“- -, sitten hän pyyhki niillä (oikean käden) kämmenen selän (ensin) vasemmalla tai hän pyyhki niillä vasemman kämmenen selän (ensin).”

(Sahih al-Bukhaari 347)

Käsien pyyhkimisen järjestyksellä ei ole tarkkaa rajoitusta tämän *hadiithin* takia. Pyyhkimisen suhteen on myös muistettava, että kyse ei ole pesemisestä, vaan pyyhkimisestä, joten henkilön ei tarvitse vaarantaa esimerkiksi silmiensä hyvinvointia pesemällä silmäluomia tällä hiekalla. Sen sijaan *tajammumin* tarkoitus on hengellinen puhdistautuminen johon on määrätty fyysisiä tekoja.

Ibn Taymiyyah otti mielipiteen, että naama tulee pyyhkiä viimeisenä, sillä al-Bukhaarin *hadiithissa* on mainittu sanoitus muodossa:

فَضْرَبَ بِكَفِّهِ ضَرْبَةً عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ نَقَصَهَا ، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا ظَهْرَ كَفِّهِ بِشِمَالِهِ ، أَوْ ظَهْرَ شِمَالِهِ بِكَفِّهِ ، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ

“Joten hän löi kämmenillään (yhden) lyönnin maahan, sitten hän ^ﷺ ravisti ne (pölyt) pois, sitten hän pyyhki niillä (oikean käden) kämmenen selän (ensin) vasemmalla tai hän pyyhki niillä vasemman kämmenen selän (ensin), sitten hän pyyhki niillä kasvonsa.”

(*Sahih al-Bukhaari* 347)

Näinkin voi siis tämän näkemyksen mukaan tehdä. Kuitenkin, suurin osa oppineista, joihin kuuluu Maalikit, Ash-Shaafi'i ja Ahmad ibn Hanbal, Ibn Baaz ja Ibn al-Uthaymiin ovat sitä mieltä, että oikea järjestys on pyyhkiä kuitenkin ensin kasvot ja sitten kädet, sillä tämä on järjestys, jonka Allah mainitsi sanoen:

لَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ

“ - - ja (jos joku teistä) ei löydä vettä, niin suorittakaa kuiva puhdistautuminen (tajammum) puhtaalla maalla ja pyyhkikää kasvonne ja kätenne sillä.”

(5:6)

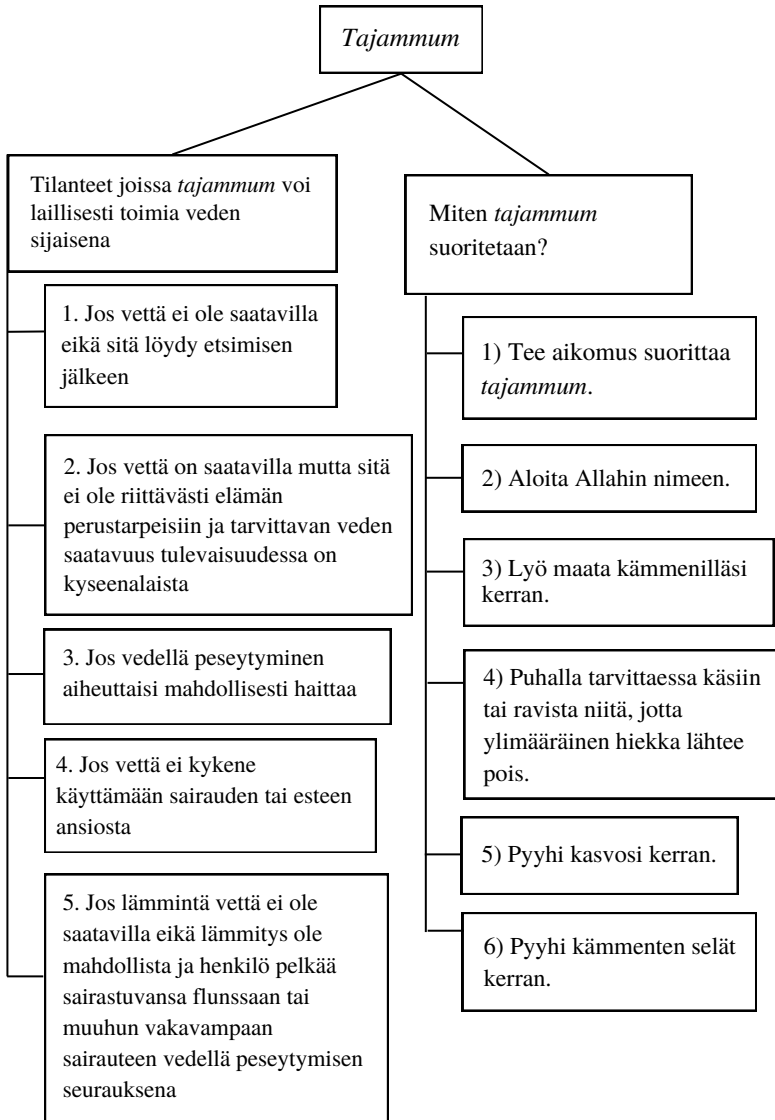
Tämä on myös järjestys, mikä on mainittu muissa al-Bukhaarin *hadiitheissa* ja järjestys on sama myös rukouspesussa. Ja Allah tietää parhaiten.

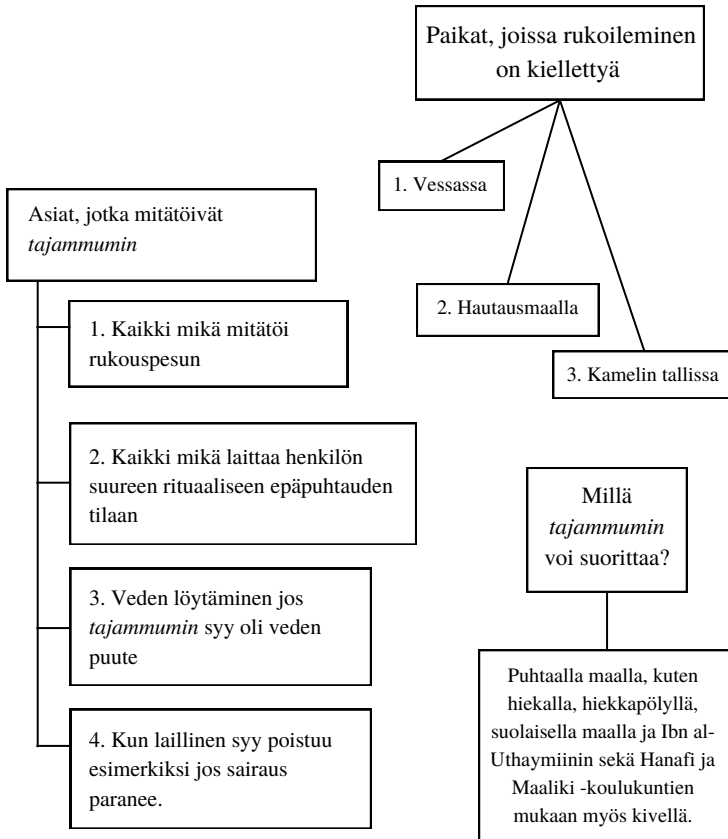
Asiat jotka mitätöivät *tajammumin*

1. Kaikki mikä mitätöi rukouspesun
2. Kaikki mikä laittaa henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan.
3. Veden löytäminen jos *tajammumin* syy oli veden puute
4. Kun laillinen syy poistuu esimerkiksi jos sairaus paranee.

Tajammum on säädetty armona ihmisille tilanteisiin, joissa veden käyttäminen tai saaminen on yksilölle hankalaa. Jokaisen tulisi tietää nämä asiat *tajammumista* ennen sen suorittamista.

Tiivistelmä kappaleesta:

12. Rituaalisesti epäpuhtaat aineet ja niiden poistaminen

Muslimia on määrätty olemaan rituaalisen puhtauden tilassa rukousta varten ja häntä on määrätty myös puhdistamaan hänen kehonsa, vaatteensa ja rukouspaikkansa asioilta, jotka ovat rituaalisesti epäpuhtaita (*najis*).

Allah sanoi:

وَيُنَاقِ فَطَنُ

“Ja puhdistaa vaatteesi.”

(73:4)

Kaikkien rituaalisesti epäpuhtaiden aineiden poistamiseen riittää laillisesti vesi, ellei erikseen olla mainittu muuta.

Allah sanoi:

وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يُطَهِّرُكُمْ بِهِ

“- ja Hän lähetti alas teille taivaasta vettä, jolla puhdistaa teidät.”

(8:11)

Lisäksi kerran eräs beduiini virtsasi moskeijaan ja profeetta ﷺ pyysi vettä, jolla hän puhdisti paikan kaatamalla sen virtsan päälle.¹

Sadevesi puhdistaa maan, jossa on saattanut olla pieniä määriä epäpuhtauksia, joten maa, jossa ei näy ulkoisesti mitään epäpuhtauksia, on oletetusti puhdas ja siinä voi rukoilla. Kuten profeetta ﷺ sanoi:

¹ Sahih al-Bukhaari 6025.

الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمُبْتَرَّةَ وَالْحَمَامَ

“Koko maa on tehty rukouspaikaksi paitsi hautausmaat ja vessat.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 317, *sahih* Ibn Taymiyyan mukaan.)

Jokaisen asian lähtökohtana on säädöksenä puhtaus, ellei erillistä todistetta ole osoittamassa, että se olisi islamin mukaan rituaalisesti epäpuhtas.

Islamin mukaan rituaalisesti epäpuhtaiksi asioihin kuuluu seuraavat asiat:

1. Kuollut eläin jota ei olla teurastettu islamin mukaisesti sekä nuo eläimet joita ei ole sallittua syödä

Allah sanoi:

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ

“*Sano: ‘Minä en löydä siitä, mitä minulle on ilmoitettu, mitään kiellettyä syötäväksi, paitsi kuolleen eläimen (eli sellaisen, jota ei ole teurastettu islamin mukaisesti), valutetun veren ja sianlihan, sillä totisesti nämä ovat epäpuhtaita.*” (6:145)

Kuolleilla eläimillä tarkoitetaan niitä kuolleita eläimiä, joita ei ole sallittua syödä islamin mukaan, sekä niitä, joita ei olla teurastettu islamin mukaisesti. Myös elävästä eläimestä leikattu raaja kuuluu epäpuhtaiksi asioihin, sillä tuota ei olla teurastettu islamin mukaisesti, vaikka eläin teurastettaisiin oikein sen jälkeen.

Kuolleiden eläinten suhteen poikkeuksena on kuitenkin merenelävät, sillä Allah sanoi:

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ

“*Sallittua teille on meren pyydys ja sen ruoka (eli merenelävien syöminen).*” (5:96)

Ja profeetta ﷺ sanoi:

هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحَلَالُ مَبْنِيَّةٌ

“Sen vesi on puhdasta (eli sitä voi käyttää rituaaliseen puhdistautumiseen) ja sen kuolleet ovat sallittuja (vaikka niitä ei teurasteta islamin mukaisesti).”

(*Sunan at-Tirmidhi* 69, *sahih at-Tirmidhin* mukaan.)

Henkilön on siis sallittua kalastaa, eikä kalaa tai muuta merenelävää, kuten rapua tarvitse erikseen teurastaa islamin mukaisesti.

Muslimin ei ole sallittua syödä seuraavia eläimiä, vaikka ne olisi teurastettu oikein:

❖ Sikaa, kuten yllä mainitussa jakeessa tuli ilmi

❖ Lihansyöjäeläimiä eikä eläimiä, joilla on torahampaat

❖ Lintuja, joilla on saalistuskynnet

Ibn Abbaas sanoi näistä:

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنْ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ kielsi kaikki lihansyöjäeläimet, joilla on torahampaat ja linnuista kaikki, joilla on saalistuskynnet.”

(*Sahih Muslim* 1934)

❖ Aaseja

Ibn Umar sanoi:

نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْخُمُرِ الْأَخْلِيَّةِ.

“Allahin sanansaattaja ﷺ kielsi kesyn aasin lihan syömisen.”

(*Sahih al-Bukhaari* 4218)

❖ Eläimiä, joita on määrätty tappaa

Aisha raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ الْقَارَةِ، وَالْعُقْرُبُ، وَالْحَدْيَا، وَالْعُرَابُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ

“Viisi eläintä ovat pahan tekijöitä ja ne tulisi tappaa, jopa pyhällä alueella (al-haramissa): rotta/hiiri, skorpiooni, (eräs) haukkalinnun tyyppi, varis ja vesikauhuinen koira.”

(Sahih al-Bukhaari 3314)

Toisessa *hadiithissa* hän ﷺ määräsi jopa pyhiinvaelluksen *ihram*-tilassa niden tappamisen, ja hän ﷺ sanoi lisäksi:

الْحَيَّةُ

“- - käärme, - -“

(Sahih Muslim 1198)

Sa‘d raportoi hänen isältään:

أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَزَغِ ، وَسَمَاءِ فُوَيْسِقًا

“Hän ﷺ käsi tappaa *wazagh*-liskot ja kutsui niitä haitallisiksi olennoiksi.”

(Sahih Muslim 2238)

❖ Eläimiä ja ötököitä, joita pidetään ällöttävinä ja kuvottavina ja joiden syöminen on haitallista, paitsi heinäsiirkkoja.

Ash-Shaafi’i piti tärkeänä islamin lain periaatteena sitä, että huonot asiat ovat kiellettyjä, sillä Allah sanoi:

يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ

Hän määrää heitä siihen, mikä on hyvää (ja oikeaa), ja kieltää heitä siitä, mikä on huonoa (ja väärää). Hän tekee sallituksi heille sen, mikä on hyvää (at-tajjibaat) ja kieltää heiltä sen, mikä on pahaa (al-khabaa’ith, eli likaista, huonoa ja pahaa).” (7:157)

Ja Hän sanoi:

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبَاتُ

He kysyvät sinulta (Muhammad), mitä on sallittua heille (ruuaksi). Sano: ‘Sallittua teille ovat at-tajjibaat (hyvät, puhtaat ja sallitut ruoat).’

(5:4)

Heinäsiirakat ovat kuitenkin oppineiden yksimielisyydellä sallittuja, sillä Ibn Abi Aufa sanoi:

عَزَّوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ عَزَّوَاتٍ أَوْ سَمِعْنَا نَأْكُلُ مَعَهُ الْبَجَرَاذَ.

“Me osallistuimme kuuteen tai seitsemään sotaan profeetan ﷺ kanssa ja me söimme heinäsiirakkoja.”

(Sahih al-Bukhaari 5495)

On myös hyvä muistaa, että epäpuhtaita aineita, joita tässä kappaleessa käsitellään, ei ole myöskään sallittua syödä.

2. Eläimestä valutettu veri

Allah sanoi:

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ

“Sano: ‘Minä en löydä siitä, mitä minulle on ilmoitettu, mitään kiellettyä syötäväksi, paitsi kuolleen eläimen (eli sellaisen, jota ei ole teurastettu islamin mukaisesti), valutetun veren ja sianlihan, sillä totisesti nämä ovat epäpuhtaita.’” (6:145)

Qatada sanoi eläimen verestä:

حَرَمَ مِنَ الدَّمَاءِ مَا كَانَ مَسْفُوحًا فَأَمَّا اللَّحْمُ خَالَطَهُ الدَّمُ فَلَا بَأْسَ بِهِ

“Valutettu veri kiellettiin, mutta jos lihassa on vielä jotain verta (jota siihen luonnollisesti jää), se ei haittaa.”

(Tafsiir Ibn Kathiir 6:145)

Poikkeuksena veren suhteen on myskikauriin erittämä veripala tai myskirauhanen, joka kasvaa sen kyljessä ja tippuu sen hieroessaan itseään puuhun. Tästä valmistetaan tuoksuva myskiä, josta Abu Sa'iid al-Khudri kertoi profeetan ﷺ sanoneen:

وَالْمِسْكُ أَطْيَبُ الطِّيبِ

“Ja myski on paras hajuvesi.”

(Sahih Muslim 2252)

Toinen poikkeus on ötökän veri, sillä jos sitä on, niin sen määrä on hyvin pientä, ja koska yleisesti ottaen ötököillä ei ole verenkiertoelimestöä, kuten nisäkkäillä. Toki selkeä verinen tahra on hyvä pyyhkiä pois yleisen puhtauden suosituksen ansiosta. Ja Allah tietää parhaiten.

3. Sianliha ja mahdollisesti myös sika

Allah kielsi nämä kolme asiaa sanoen:

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ

“Sano: ‘Minä en löydä siitä, mitä minulle on ilmoitettu, mitään kiellettyä syötäväksi, paitsi kuolleen eläimen (eli sellaisen, jota ei ole teurastettu islamin mukaisesti), valutetun veren ja sianlihan, sillä totisesti nämä ovat epäpuhtaita.’” (6:145)

Osa oppineista pitävät epäpuhtaana myös elävää sikaa analogisen päätelmän (qiyas) kautta, mutta tälle meillä ei ole sinäänsä selkeää todistetta an-Nawawin mukaan. Koskien elossa olevaa sikaa, imaam an-Nawawi sanoi:

وليس لنا دليل واضح علي نجاسة الخنزير في حياته

“Ja meillä ei ole selkeää todistetta sian epäpuhtaudesta sen ollessa elossa.”

(Al-Majmuu‘ 2/568)

Toisaalta monen varhaisajan muslimin ymmärrys siitä, että sika olisi epäpuhdas myös elossa, antaa mielipiteelle painoarvoa.

An-Nawawi sanoi:

نقل ابن المنذر إجماع العلماء على نجاسة الخنزير ، وهو أولى ما يُحتج به لو ثبت الإجماع ، ولكن مذهب مالك طهارة الخنزير مادام حياً

“Ibn al-Mundhir raportoi, että oppineet olivat yksimielisiä siitä, että sika on epäpuhtas. Tämä on vahvin todiste, jos yksimielisyys on todettu. Mutta Maalik oli sitä mieltä, että siat ovat puhtaita niin kauan kuin ne ovat elossa.”

(*Al-Majmuu‘* 2/568)

Sian kaikki sisäelimet ovat rituaalisesti epäpuhtaita, vaikka se teurastettaisiin islamin mukaisesti. Ibn Hazm sanoi:

وَاتَّفَقُوا أَنَّ لَحْمَ الْخَنَزِيرِ وَشَحْمَهُ وَوَدَكِهِ وَغَضْرُوفَهُ وَمَخَهُ وَعَصْبَهُ : حَرَامٌ كُلُّهُ ، وَكُلُّ ذَلِكَ نَجَسٌ

“Ja he (oppineet) olivat yksimielisiä siitä, että sian liha, rasva, rusto, aivot ja jätteet ovat kaikki rituaalisesti epäpuhtaita (*najs*).”

(*Maratib ul-ijma‘*, sivu 23)

4. Kaikki mikä tulee ulos eläimestä jota ei ole sallittua syödä islamin mukaan

Näitä pidetään epäpuhtaina varhaisajan oppineiden näkemyksen mukaan. Ibn Umar raportoi, että Allahin sanansaattajalta ﷺ kysyttiin aavikkojen vesistä, joissa villieläimet vierailevat useasti ja näiden vesien puhtaudesta. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يُحْمَلِ الْخَبَثُ

“Kun vettä on kahden (sen ajan) kannun verran (tai enemmän), se ei kanna epäpuhtautta.”

(*Ahmad* 4961, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Varhaisajan oppineet olivat siinä ymmärryksessä, että eläimen, jota on sallittua syödä, virtsa ja uloste on rituaalisesti puhdasta. Tämä ei tarkoita sitä, että siihen

koskemista suositellaan, vaan sitä, että sen jämat esimerkiksi kengän pohjassa tai paikassa, jossa rukoilee, eivät mitätöi rukousta. Ibn Qudaamah sanoi:

وبول ما يؤكل لحمه وروثه طاهر ... قال مالك : لا يرى أهل العلم أبوال ما أكل لحمه وشرب لبنه نجساً

“Ja sen eläimen virtsa sekä uloste, jonka lihaa voi syödä, on puhdasta. Maalik sanoi: ‘Oppineet eivät pidä eläimen virtsaa, jonka lihaa voi syödä ja jonka maitoa juodaan, rituaalisesti epäpuhtaana (*najs*).’

(*Al-Mughni* 2/492)

أما إذا كانت هذه الطيور مما لا يؤكل لحمه ، كذوات المخالب من الطيور ، كالصقر ، فإن روثها نجس ، بلا خلاف بين العلماء

“Jos nämä linnut ovat sellaisia, joiden lihaa ei syödä, kuten saalistuskynsiset linnut, esimerkiksi haukka, niiden uloste on epäpuhtasta, eikä asiasta ole oppineiden keskuudessa erimielisyyttä.”

(*Al-Mughni* 2/490)

An-Nawawi sanoi:

وأما بول باقي الحيوانات التي لا يؤكل لحمها فنجس عندنا وعند مالك وأبي حنيفة وأحمد والعلماء كافة

“Ja mitä tulee kaikkien niiden eläinten virtsaan, joiden lihaa ei syödä, niin ne ovat epäpuhtaita Maalikin, Abu Haniifan, Ahmadin ja kaikkien oppineiden mukaan.”

(*Al-Majmu‘* 2/548)

Shaykh Ibn Taymiyyah sanoi:

وأما روث ما لا يؤكل لحمه كالأبقار والخمير : فهذه نجسة عند جمهور العلماء

“Mitä tulee niiden eläinten lantaan, joiden lihaa ei syödä, kuten muulit ja aasit, ne ovat epäpuhtaita suurimman osan oppineista mukaan.”

(*Majmuu‘ al-fatawa* 21/74)

Profeetta ﷺ jopa salli lampaiden karsinoissa rukoilemisen tarvittaessa. Näissä on väistämättä lampaiden virtsaa ja ulostetta, jota hän ﷺ ei kuitenkaan määrännyt välttää.

Profeetta ﷺ sanoi:

صَلُّوا فِي مَرَايِضِ الْغَنَمِ

“Rukoilkaa lampaiden karsinoissa (jos sille on tarve).”

(*Sahih Ibn Maajah 630, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Eräässä raportissa profeetta ﷺ käski eräitä seuralaisia käyttämään kamelin virtsaa lääkkeenä. Jos se olisi rituaalisesti epäpuhdasta, sitä ei saisi syödä. Anas sanoi:

فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْحَقُوا بِرَاعِيهِ . يَعْنِي الْإِبِلَ . فَيَشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأُتُوَالِهَا

“- joten profeetta ﷺ käski heitä menemään kamelien paimenen luo, jotta he joisivat niiden maitoa ja virtsaa.”

(*Sahih al-Bukhaari 5686*)

Poikkeuksena pidetään kuitenkin ötököitä, sillä ne eivät kuulu nisäkkäiden joukkoon, joilla on verenkiertoelimistö. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ، فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ، ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ، فَإِنْ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ شِفَاءٌ وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ

“Jos kärpänen putoaa kenenkään teistä kulhoon, kastakoon hän sen kokonaan ja heittäköön hän sen sitten pois, sillä toisessa sen siivessä on tauti ja toisessa lääke.”

(*Sahih al-Bukhaari 5782*)

Tämä oli varhaisajan muslimien ymmärrys aiheesta, kuten Ibn Qudaaman, hänen kirjassaan *ash-Sharh al-Kabiir*.

Tähän väliin on hyvä mainita, että vaikka kissoja ei ole sallittua syödä, silti kissaa ja sen kuolaa pidetään rituaalisesti puhtaana. Tämä johtuu siitä, että profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّهَا يَعْنِي الْهَرَّةَ لَيْسَتْ بِنَجَسٍ إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَائِفِ عَلَيْكُمْ

“Totisesti ne - eli kissat - eivät ole rituaalisesti epäpuhtaita, sillä ne kiertelevät teidän ympäristyllänne.”

(*Sunan at-Tirmidhi 92, sahih at-Tirmidhin mukaan.*)

At-Tirmidhi sanoi tähän:

وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْعُلَمَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِثْلَ الشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدَ وَإِسْحَقَ لَمْ يَرَوْا بِسُورِ الْهَرَّةِ بَأْسًا وَهَذَا أَحْسَنُ شَيْءٍ رُوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ

“Ja se on suurimman osan profeetan ﷺ oppineiden seuralaisten, seuraajien ja heidän jälkeensä tulleiden oppineiden, kuten ash-Shaafi’in, Ahmadin ja Ishaaqin lausunto. He eivät nähneet haittaa kissojen juomajäämissä. Tämä on vahvinta, mitä on raportoitu tästä aiheesta.”

(*Sunan at-Tirmidhi* 92)

Aisha sanoi:

وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ بِفَضْلِهَا

“Totisesti, näin profeetan ﷺ suorittavan rukouspesun sen (kissan) jäljellä olevasta vedestä.”

(*Sunan Abi Dawud* 76, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Tämän seurauksena oppineet ovat erimielisiä niiden eläinten, joiden ympärillä ihminen on paljon, kuten aasin ja muulin eritteistä (kuten hiestä), vaikka niiden ulostetta ja virtsaa pidetään yleisesti epäpuhtaana.

5. Koiran kuola ja mahdollisesti myös koko koira

Koiran kuolaa pidetään epäpuhtaana asiana, sillä profeetta ﷺ sanoi:

طُهْرُ إِثْنَاءِ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَعَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يُغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَوَّلَاهُ بِالثَّرَابِ

“Kun koira nuolaisee kenenkään teistä astiaa, sen puhtaus on saavutettava pesemällä se seitsemän kertaa, käyttäen ensimmäisellä kerralla maata.”

(*Sahih Muslim* 279)

Vaihtoehtoisesti astian voi pestä ensin seitsemän kertaa vedellä, ja sen jälkeen kerran maalla. Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَأَغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَعَقِّرُوهُ الثَّامِنَةَ فِي التُّرَابِ

“Kun koira nuolee astiaa, peskää se seitsemän kertaa ja hierokaa sitä maalla kahdeksannella kerralla.”

(Sahih Muslim 280)

Tästä syystä koiran kuolaa pidetään epäpuhtaana. Koiran muun kehon epäpuhtaudesta ei kuitenkaan ole selkeää todistetta.

Tämän *hadiithin* johdosta oppineille on syntynyt erilaisia mielipiteitä ja tulkintoja siitä, onko koiran turkki myös epäpuhtas ja tuleeeko ihmisen, vaatteiden ja tavaroiden peseminen suorittaa samalla tavalla.

On hyvä huomioida, että tätä maalla puhdistamista ei olla määrätty siihen kuolaan, joka osuu kuolleeseen eläimeen koiran noutaessa metsästyssaaliin. Koiria kuitenkin käytettiin metsästykseseen jo profeetan ﷺ aikana. Ibn Qudaamah sanoi:

الْكَلْبُ وَالْخَنَزِيرُ : نَجَسَانِ بِجَمِيعِ أَجْزَائِهِمَا وَفَضْلَاتِهِمَا ، وَمَا يُتَفَصَّلُ عَنْهُمَا

“Koirat ja siat ovat epäpuhtaita, mukaan lukien niiden koko vartalo sekä niiden eritteet (kuten uloste ja virtsa) ja kaikki, mitä niistä tulee ulos.”

(Al-Mughni 2/67).

Shaykh Ibn Taymiyyah taas sanoi aiheesta:

وأما الكلب فقد تنازع العلماء فيه على ثلاثة أقوال :

“Ja mitä tulee koiriin, oppineilla on kolme eri mielipidettä:

أحدها : أَنَّهُ طَاهِرٌ حَتَّى رِيْقِهِ ، وَهَذَا هُوَ مَذْهَبُ مَالِكٍ.

1. Ne ovat puhtaita (*taahir*) - jopa niiden sylki (mutta lautanen tulee pestä). Tämä on Maalikin koulukunta (mahdollisesti perustuu siihen, että eläimiä, joita koirat hakivat metsästyksessä, ei käsketty puhdistamaan).

والثاني : نَجَسٌ حَتَّى شَعْرِهِ ، وَهَذَا هُوَ مَذْهَبُ الشَّافِعِيِّ ، وَإِحْدَى الرَّوَايَتَيْنِ عَنْ أَحْمَدَ.

2. Ne ovat epäpuhtaita (*najs*) - jopa niiden turkit. Tämä on as-Shaafi'in koulukunta ja toinen Ahmadin näkemyksistä.

والثالث : شعره طاهر ، وريقه نجس ، وهذا هو مذهب أبي حنيفة وأحمد في إحدى الروايتين عنه .

3. Niiden turkki on puhdas (*taahir*), mutta niiden sylki on epäpuhdasta (*najs*). Tämä on Abu Haniifan koulukunta ja toinen Ahmadin näkemyksistä, joka häneltä on raportoitu.

وهذا أصح الأقوال ، فإذا أصاب الثوب أو البدن رطوبة شعره لم ينجس بذلك

Tämä (kolmas näistä) on vahvin mielipide, joten jos koiran turkin märkyys pääsee henkilön vaatteeseen tai kehoon, se ei tee siitä epäpuhdasta.”

(*Majmuu' al-fatawa* 21/530)

On hyvä kuitenkin huomioida, että vain Hanbali-koulukunnan mukaan seitsemän kertaa peseminen tulee kohdistaa myös vaatteisiin. Enemmistön mukaan peseminen koskee vain astioita.

Ibn Taymiyyah sanoi myös:

وذلك لأن الأصل في الأعيان الطهارة ، فلا يجوز تنجيس شيء ولا تحريمه إلا بدليل،

“Tämä on siksi, että perusperiaate on, että jokainen aine on puhdas eikä ole sallittua tehdä jostain epäpuhdasta (*najis*) tai kiellettyä (*haram*) ilman todistetta.

كما قال تعالى: (وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّتُمْ عَلَيْهِ) ،

Kuten Hän - Korkein - sanoi: ‘Totisesti, Hän on selittänyt teille yksityiskohtaisesti, mikä on kiellettyä teille, paitsi pakollisen tarpeen alla.’ (6:119)

وقال تعالى : (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ) ...

Ja Hän - Korkein - sanoi: ‘Ja Allah ei tule koskaan johdattamaan kansaa harhaan sen jälkeen, kun Hän on johdattanut heitä, kunnes Hän tekee heille selkeäksi sen, mitä heidän tulisi välttää.’ (9:115)

وإذا كان كذلك : فالنبي صلى الله عليه وسلم قال : (طَهُورُ إِنَاءٍ أَحَدُكُمْ إِذَا وَلَعَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعًا ، أَوْ لَهْرًا بِالْمُتَرَبِّ) ، وفي الحديث الآخر : (إِذَا وَلَعَ الْكَلْبُ ...) فأحاديثه كلها ليس فيها إلا ذكر الولوج لم يذكر سائر الأجزاء ، فتنجيسها إنما هو بالقياس

Jos asia on näin, niin profeetta ﷺ sanoi: ‘Kulhon, jota koira nuoli, puhtaus on sen seitsemästi pesemisessä - ensimmäinen niistä maalla.’ Ja toisessa *hadiithissa*: ‘Jos koira nuolee - -.’ Joten missään näissä *hadiitheissa* ei ole kuin

maininta nuolemisesta. Ne eivät mainitse muita koiran osia, joten niiden epäpuhtaus perustuu vain analogiaan (*qiyaas*).

وأيضاً : فالنَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم رَخَّصَ فِي اقْتِنَاءِ كَلْبِ الصَّيْدِ وَالْمَاشِيَةِ وَالْحَرْثِ ، وَلَا بَدَ لِمَنْ اقْتَنَاهُ أَنْ يَصْبِيهِ رَطْبُهُ شَعُورُهُ كَمَا يَصْبِيهِ رَطْبُ بَيْتِ الْبَغْلِ وَالْحِمَارِ وَغَيْرِ ذَلِكَ ، فَالْقَوْلُ بِنَجَاسَةِ شَعُورِهَا وَالْحَالُ هَذِهِ مِنَ الْحَرَجِ الْمَرْفُوعِ عَنِ الْأُمَّةِ

Lisäksi profeetta ﷺ salli koirien pitämisen metsästystä, paimentamista ja maanviljelyä varten. Ja hänen, joka pitää niitä, on koskettava niiden hiusten kostutteen, aivan kuin tapahtuu muulien ja aasien ja muiden sen kaltaisten kanssa. Siksi väite niiden turkin epäpuhtaudesta tällaisessa tilanteessa aiheuttaisi sellaista vaikeutta, joka on poistettu tältä yhteisöltä.”

(*Majmuu' al-fatawa* 21/217, 218)

On toki turvallisinta välttää erityisesti märkään koiraan koskemista, sillä mikäli se on epäpuhdasta, rituaalinen epäpuhtaus siirtyy märän mukana, ei kuivana.

6. Ihmisen virtsa, uloste ja kaikki, mitä tulee ulos intiimiosista, paitsi siemenneste ja valkovuoto

Aiemmin kävimme läpi, että henkilön on oltava puhtauden tilassa ennen rukousta. Tätä varten puhdistautumiseen kuuluu likaisten aineiden poistaminen vaatteista.

Profeetta ﷺ sanoi virtsasta:

اسْتَنْزَهُوا مِنَ الْبَوْلِ؛ فَإِنَّ عَائَةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ

“Varokaa virtsaa (eli suojautukaa siltä ja välttäkää sen joutumista päällenne), sillä suurin osa haudan rangaistuksista johtuu siitä.”

(*Al-Badrul-Muniir* 2/323, *sahih* Ibn al-Mulaqqin mukaan.)

Kuukautisten ulkopuoliseen vuotoon (*al-istihaadhah*) liittyen on myös raportoitu autenttisesti Fatimah bint abu Hubaishilta, jolle profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا كَانَ دَمُ الْخَيْضِ - فَإِنَّهُ دَمٌ أَسْوَدُ يُعْرَفُ - فَأُمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّعِي فَإِنَّمَا هُوَ عَرَقٌ

“Jos se on kuukautisten verta, niin totisesti se veri on tummaa ja tunnistettavaa, joten pidättäydy rukouksesta. Jos se on muuta, niin suorita rukouspesu (ja rukoile), sillä se on (vain) verisuoni (joka ei ole kuukautisverta).”

(*Sunan an-Nasa'i* 215, *sahih* al-Albaanin mukaan.)

Vuoto pestään pois tässä tapauksessa ja tukitaan siteillä. Lisää aiheesta mainitaan kolmannessatoista kappaleessa.

Kuten aiemmin kirjassa käytiin läpi, Ibn al-Mundhirilta ja muilta on raportoitu yksimielisyyttä¹ siitä, että siemennesteitä edeltävä neste rikkoo rukouspesun, kun sitä tulee ulos. Se on myös epäpuhdasta aineena. Profeetta ﷺ vastasi kysymykseen, joka liittyi mieheen, jolla valui paljon siemennesteitä edeltäviä nesteitä (*madhi*) sanoen:

يَغْسِلُ ذَكَرَهُ ثُمَّ لِيَتَوَضَّأَ

“Hänen tulisi pestä intiimiosansa ja sitten tehdä rukouspesu (sen jälkeen).”

(*Sunan an-Nasa'i* 439, *sahih* al-Albaanin mukaan.)

Tämä tuo esille sen, että siemennesteitä edeltävä vuoto (*madhi*) on epäpuhdasta, vaikka riittää, että sen pesee pois vaatteesta vain ripottelemalla sen päälle vettä, kuten profeetta ﷺ ohjeisti.²

Ibn ‘Abdul-Barr sanoi:

المذي المعهود المعتاد المتعارف... هو موضع إجماع، لا خلاف بين المسلمين في إيجاب الوضوء منه، وإيجاب غسله لنجاسته

“Tiedetty, tavanomainen, tunnettu siemennesteitä edeltävä neste (*al-madhi*) on asia, josta on yksimielisyyttä eikä ole erimielisyyttä muslimeilla (eli muslimioppineilla) siitä, että on pakollista ottaa rukouspesu sen takia, ja että on pakollista pestä se pois sen epäpuhtauden takia.”

(*At-Tamhid* 21/207)

¹ *Al-Ijmaa' li-Ibn Mundhir* 31/2, *ad-Da'wah*.

² *At-Tirmidhi* (115), *sahih* al-Albaanin mukaan.

Mitä tulee taas siemennesteeseen (*al-mani*), sitä pidetään puhtaana, sillä *sunnan* mukaan sitä ei tarvinnut pestä pois vedellä. Tähän löytyy todisteena raportti, jossa Aisha sanoi:

وَلَقَدْ رَأَيْتَنِي أَفْرُكُهُ مِنْ ثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُكًا فَيَصْلِي فِيهِ

“Ja totisesti, kun näin sitä (siemennestettä) Allahin sanansaattajan ﷺ vaatteessa, raaputin sen pois, ja sitten hän rukoili sillä.”

(*Sahih Muslim* 288)

Tämä ei ollut vain jotain, mitä Aisha teki, vaan toisessa raportissa hän sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْلُطُ الْمَنِيَّ مِنْ ثَوْبِهِ بَعْرَقَ الْأَذْخَرِ ثُمَّ يَصْلِي فِيهِ وَيَحْتَهُ مِنْ ثَوْبِهِ يَابِسًا ثُمَّ يَصْلِي فِيهِ

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana poistaa siemenneste hänen vaatteestaan *adhkhar*-puun oksalla, sitten rukoilla sillä. Ja hän raaputti sen vaatteestaan, kun se oli kuiva. Sitten hän rukoili sillä (vaatteella).”

(*Musnad Ahmad* 6/243, *al-Irwa* 1/197, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Nämä kaikki helpotukset, kuten veden riittävyys epäpuhtauden poistamiseen tai joissain tapauksissa pelkän aineen raaputtamisen riittävyys, ovat selvästi armoa ihmiskunnalle, sillä jokaisessa paikassa ja kaikissa olosuhteissa perusteellinen puhtaus ei ole mahdollista. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei meidän olisi suositeltavaa olla puhtaita monien muiden todisteiden perusteella, vaan islam on uskonto, joka ottaa huomioon eri paikat ja ajat. Uskontoon ei ole asetettu pakolliseksi mitään, mikä sisältäisi todellista vaikeutta.

Oppineet ovat erimielisiä naisen valkovuodon puhtaudesta, sillä sen epäpuhtaudelle ei löydy selkeää todistetta, vaikka sen esiintyminen asettaakin henkilön pieneen rituaalisen epäpuhtauden tilaan, eli toisin sanoen mitätöi rukouspesun. Kuitenkin velvollisuudesta pestä valkovuoto pois vaatteesta ei ole selkeää todistetta.

Abu Hanifan, Ahmadin sekä yksi imaami ash-Shafi'in mielipiteistä, jonka an-Nawawi katsoi oikeaksi, oli se, että valkovuoto on puhdasta, vaikka se mitätöi rukouspesun tullessaan ulos. Tämä perustuu siihen, että se tulee ulos intiimialueelta eikä se ole ruoan tai juoman seurauksena syntyvää eritettä.

Ibn al-Uthaymiin sanoit:

وإذا كانت -يعني هذه الإفرازات- من مسلك الذكر فهي طاهرة ، لأنها ليست من فضلات الطعام والشراب ، فليست بولاً ، والأصل عدم النجاسة حتى يقوم الدليل على ذلك ،

“Jos nämä eritteet tulevat sukuelinkanavasta, ne ovat puhtaita, sillä ne eivät ole ruoan ja juoman jätettä eivätkä virtsaa. Peruseriaate on puhtaus, ellei toisin todisteta.”

(*Ash-Sharh al-Mumti’* 1/392)

Ja tässä on huomioitava, että valkovuodon vuoto kuitenkin rikkoo rukouspesun, vaikka aine on puhdasta. Emme siis sekoita aineen säädöstä ihmisen rituaalisen puhtauden tilan säädökseen.

Valkovuotoon ja sen säädökseen ei myöskään sekoiteta intiimialueen muita vuotoja, kuten kuukautisverta ja kuukautisten ulkopuolisia värillisiä, jotka ovat epäpuhtaita (*najis*). Näiden säädökset tämä käsitellään viimeisessä kappaleessa.

7. Kuukautisveri, mahdollisesti myös mätä ja mahdollisesti ihmisen veri suurissa määrissä

Verta pidettiin joidenkin varhaisajan oppineiden keskuudessa epäpuhtaana, jos sitä on paljon eikä sen peseminen aiheuta hankaluutta. Intiimialueesta tulevasta verestä ja sen epäpuhtaudesta oppineet ovat yksimielisiä, mutta muunlainen veri on jotain, mistä on hieman mielipide eroja, sillä jokaisessa tilanteessa sen poistaminen ei ole mahdollista eikä tälle löydy selkeää todistetta joidenkin varhaisajan muslimien ymmärryksen lisäksi.

Oppineilla on eri mielipiteitä mädän säädöksestä, sillä voidaan ajatella, että se on jotain, mikä on peräisin verestä, josta on eri mielipiteitä.

Imaam Ahmadilta kysyttiin verestä ja mädästä, ja hän sanoi:

الدم لم يختلف الناس فيه ، والقبح قد اختلف الناس فيه

“Ihmiset (eli oppineet¹) eivät olleet erimielisiä verestä (eli sen epäpuhtaudesta), mutta totisesti, mädästä ihmiset olivat erimielisiä.”

(*Sharh ‘Umdat al-fiqh, Ibn Taymiyyah* 1/105)

¹ Eli ne oppineet, jotka olivat hänen ympärillään. Veren säädöksestä on kuitenkin eri mielisyyskiä.

Ibn Abdul-Barr on myös raportoinut yksimielisyyden veren epäpuhtaudesta teoksessaan *at-Tamhiidi* (22/230) sekä an-Nawawi *al-Majmuu'ssa*. Silti todellisuudessa jotkut oppineet olivat erimielisiä sen puhtauden säädöksestä. Erimielisyyksiä löytyy mm. sen takia, että joskus määrä on hyvin pientä ja hankalaa välttää, eikä vuodolle aina voi mitään. On myös olemassa raportteja siitä, että seuralaiset rukoilivat sodassa, vaikka heillä oli haavoja. Useinmiten haavasta valuu verta, vaikka sen sitoisi. Veren peseminen pois täysin on myös joissakin tapauksissa mahdotonta tai vähintään todella hankalaa. Jos valumiselle ei voi mitään, emme voi sanoa, että veri on pakollista poistaa täysin, jotta rukous olisi hyväksytty.

Kuukautisverta pidetään kuitenkin epäpuhtaan, mutta sen poistaminen ei ole yleisesti ottaen hankalaa, sillä kuukautisten aikana ei edes rukoilla. Asma bint Abi Bakr kysyi profeetalta ﷺ veren poistamisesta, jota saattaa mennä kuukautisten ansiosta vaatteisiin, ja hän ﷺ sanoi:

نَحْنُهُ ، ثُمَّ تَقْرُسُهُ بِالْمَاءِ ، ثُمَّ تَصْلِي فِيهِ

“Hänen tulee raaputtaa se, hieroa sitä vedellä, sitten pestä se ja sitten hän voi rukoilla sillä.”

(*Sahih al-Bukhaari* 227)

Shaykh ‘Abd al-‘Aziiz ibn ‘Abdullah ibn Baaz, Shaykh ‘Abd ar-Razzaaq ‘Afiifi, Shaykh ‘Abdullah ibn Ghadyaan ja Shaykh ‘Abdullah ibn Qa‘uud Saudi-Arabian *fatwa*-komiteasta vastasivat kysymykseen, joka liittyi pieneen veripisaraan:

النجاسة من غير الدم والقيح والصدید لا يعفى عن كثيرها ولا قليلها. أما الدم والقيح والصدید فيعفى عن اليسير منها إذا كان خروجاً من غير الفرج؛ لأن في الاحتراز من قليلها مشقة وحرَج

“Muita epäpuhtauksia paitsi verta, mätää ja mätänestettä, ei armahdeta, olisi määrä suurta tai pientä. Mitä tulee vereen, mätään ja mätänesteeseen, pieni määrä armahdetaan, jos se tuli ulos mistään muusta kuin intiimiosista, sillä sen välttäminen on hyvin vaikeaa.

وقد قال تعالى: (وما جعل عليكم في الدين من حرج)

Ja totisesti Hän - Korkein - sanoi: *‘Eikä Hän ole asettanut uskontoonne mitään vaikeutta.’* (22:78)

وقال: (يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر)

Ja Hän sanoi: *‘Allah tahtoo teille helppoutta eikä Hän tahdo teille vaikeutta.’*
(2:185)”

(*Fataawa al-lajnah ad-daa’imah 5/363*)

Ei siis ole tiukan pakollista poistaa verta kokonaan kehosta tai vaatteista, jos se on hankalaa tai jopa mahdotonta.

Shaykh Ibn Taymiyyah sanoi:

ويعنى عن يسير الدم وما تولد منه من القيح والصديد ونحوه وهو ما لا يفحش في النفس

“Pieni määrä verta ja sen mukana oleva märkä, mätä tai niiden kaltaiset asiat, joita henkilö ei pidä merkittävinä, jätetään huomiotta (eli ne sallitaan eikä niitä pidetä epäpuhtautena, joka olisi merkityksellinen).”

(*Sharh al-‘Umdah 1/103*)

Aishalta on myös raportoitu:

ما كان لإحدانا إلا ثوب ، فيه تحيض ، فإن أصابه شيء من دمها بلته بريقها ، ثم قصعته بظفرها

“Yhdellä meistä ei ollut kuin yksi vaate, jota hän käytti kuukautisten aikana. Jos mitään verta meni siihen, hänellä oli tapana kastaa se syljellään ja rapsuttaa se pois kynnellään.”

(*Sunan Abi Dawud 358, sahih al-Albaanin mukaan.*)

On syytä myös huomioida, että siihen aikaan vettä ei ollut aina saatavilla ja moni ihmisistä elivät köyhydessä, joten hyvin puhdistautuminen jokaisessa tilanteessa ei ollut mahdollista.

Veren epäpuhtauden suhteen on hyvä huomioida oppineiden eri päätelmät aiheesta, mutta mikäli henkilö haluaa olla säädöksessä varovainen, on toki turvallisempaa pyrkiä poistamaan veritahrat, jos se ei aiheuta hankaluutta. Ja Allah tietää parhaiten.

8. Oksennus todennäköisesti

Varhaisajan muslimit, neljän koulukunnan oppineet, *Shaykh* Ibn Taymiyyah, Ibn al-Qayyimin ja monet muut pitivät oksennusta rituaalisesti epäpuhtaana.¹

Ibn Qudaamah sanoi:

القيء نجس ؛ لأنه طعام استحال في الجوف إلى الفساد ، فأشبهه الغائط
 “Oksennus on epäpuhdasta, koska se on ruokaa, joka on muuttunut pilaantuneeksi, joten se on kuin uloste.”

(*Al-Kafista* 1/153)

Myös Saudi-Arabian *fatwa*-komiten oppineet olivat samaa mieltä.²

Shaykh Ibn Baaz vastasi kysymykseen koskien oksennusta vaatteissa sanoen:

يعنى عن قليله ، وأما الكثير فينبغي فيه الغسل ؛ لأن كثيرا من أهل العلم ألحقوه بالبول ، فينبغي أن ينظف منه الملابس وما أصاب البدن ، أما الشيء القليل فيعفى عنه كما يعفى عن يسير الدم ، ويسير الصديد ، ونحو ذلك ، سواء كان من الكبار أو من الصغار ، الحال واحد

“Pieni määrä annetaan anteeksi. Mitä tulee suureen määrään, se tulisi pestä, sillä monet tiedon ihmiset pitivät sitä samana kuin virtsaa, joten se tulee puhdistaa vaatteesta ja kehosta, johon sitä on mennyt. Mitä tulee pieneen määrään, se annetaan anteeksi, kuten veren, mädän ja niiden kaltaisten aineiden kohdalla. Tämä pätee aikuisiin ja lapsiin.”

(*Fataawa Nuur 'alaa ad-Darb* 5/379)

Häneltä kysyttiin myös, onko sallittua rukoilla vaatteilla, joiden päälle lapsi oli oksentanut, ja hän vastasi:

ينبغي أن يغسل بالضح إذا كان الطفل رضيعاً لا يأكل الطعام ، فهو مثل بوله ، ينضح بالماء ويغسل به ، ولا يصلى فيه قبل النضح بالماء

“Se tulee pestä ripottelemalla siihen vettä, jos lasta imetetään eikä se syö vielä

¹ *Bada'i' as-Sana'i'* 1/60, *Mughni al-muhtaaj* 1/79, *Sharh Muntaha al-iradat* 1/102.

² *Fataawa al-lajnah ad-daa'imah* 4/193.

ruokaa, sillä se on kuin hänen virtsansa, johon ripotellaan vettä, ja joka pestään sillä tavalla. Eikä hän (jonka päälle on oksennettu) voi rukoilla sillä (vaatteella) ennen kuin vettä on ripoteltu siihen.”

(*Fataawa nuur ‘alaa ad-darb* 7/316)

An-Nawawi sanoi, että *imaam* Maalik otti poikkeuksellisesti sen mielipiteen, että oksennus on puhdasta, jos se ei ole muuttanut muotoaan ¹.

Toisaalta ash-Shawkaani oli sitä mieltä, että oksentaminen on puhdasta ². Tämän mielipiteen ottivat myös *Shaykh* al-Albaani ja *Shaykh* Ibn al-Uthaymiin. Kenties mielipide johtuu siitä, että mitään suoraa todistetta ei ole sille, että oksennus olisi rituaalisesti epäpuhdasta. Ja Allah tietää parhaiten. Kuitenkin, yleisen puhtauden suosituksen ja enemmistön mielipiteen ansiosta on turvallisempaa pestä oksennus pois vaatteista, kehosta ja rukouspaikasta. Ja Allah tietää parhaiten.

Alkoholien, tupakan ja huumeiden säädös rituaalisen puhtauden näkökulmasta

Alkoholia ja päihteitä on kiellettyä (*haram*) käyttää, mutta niiden rituaalisesta puhtaudesta on erilaisia oppineiden mielipiteitä. Jotkut oppineet katsovat, ettei niiden epäpuhtaudesta ole selkeää todistetta Koraanissa eikä *sunnassa*. Tämän perusteella alkoholipohjaisten hajuvesien käyttäminen kehossa ja vaatteissa ei ole haitallista eikä se vaikuta rukouksen pätevytyteen, jos henkilöllä on hajuveistä, joka sisältää pieniä määriä alkoholia. *Shaykh* Muhammad ibn Saalih al-Uthaymiin sanoi:

الأصل في الأشياء الطهارة حتى يوجد دليل يثبت يدل على النجاسة ، وحيث لم يوجد دليل يثبت يدل على النجاسة : فإن الأصل أنه طاهر ، لكنه خيب من الناحية العملية المعنوية ولا يلزم من تحريم الشيء أن يكون نجساً ، ألا ترى أن السم حرام وليس بنجس ، فكل نجس حرام وليس كل حرام نجساً . وبناء على ذلك نقول في الكولونيا وشبهها : إنها ليست بنجسة

“Peruserperiaate on, että asiat ovat rituaalisesti puhtaita, ellei ole todistetta

¹ *Al-Majmuu’ Sharh al-muhadhdhab* (2/551).

² *As-Sail al-Jarrari* 1/43.

osoittamassa, että ne ovat epäpuhtaita. Kun ei ole todistetta osoittamassa, että joku olisi epäpuhdasta, niin perusperiaate on, että se on rituaalisesti puhdas. Mutta se (alkoholin käyttäminen) on likainen teko ja vertauskuvasellisesti sellainen (eli likainen). Kuitenkin vain siksi, että asia on kiellettyä, ei tarkoita, että se on (rituaalisesti) epäpuhdas (aineena). Etkö näe, että myrkky on kiellettyä, mutta se ei ole epäpuhdasta rituaalisesti? Kaikki, mikä on epäpuhdasta, on kiellettyä, mutta kaikki, mikä on kiellettyä, ei ole epäpuhdasta.

Tämän perusteella, me sanomme koskien hajuvesiä ja sen kaltaisia asioita, että ne eivät ole rituaalisesti epäpuhtaita.”

(*Majmuu‘ fataawa ash-Shaykh al-Uthaymiin 11/252*)

Kun alkoholikielto tuli voimaan profeetan ﷺ aikana, Anas kertoi, että ihmiset kaatoivat heidän alkoholinsa pois taloistaan, ja hän sanoi:

فَجَرَّتْ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ

“Sitten se (alkoholi) virtasi Medinan kaduilla.”

(*Sahih al-Bukhaari 4620*)

Jos alkoholi olisi rituaalisesti epäpuhdasta, sitä ei todennäköisesti oltaisi kaadettu kaduille, joissa ihmiset kävelevät ja heidän vaatteensa osuvat siihen.

Ja Allah tietää parhaiten.

Rituaalisesti epäpuhdas aine siirtyy vain märkänä

On hyvä muistaa, että rituaalisesti epäpuhdas aine siirtyy periaatteena henkilöön tai asiaan vain märän kautta. As-Sujuuti sanoi:

قاعدة: " قال القمولي في الجواهر: النجس إذا لاقى شيئاً طاهراً وهما جافان لا ينجسه

“Periaate, jonka al-Qamuuli sanoi *al-Jawaahirissa*, on: ‘Kun rituaalinen epäpuhtaus koskee puhtaaseen asiaan ja ne ovat kuivia, se ei tee siitä rituaalisesti epäpuhdasta.’”

(*Al-Ashbah wa-n-naza’ir 1/432*)

Myös *Shaykh Ibn Jibriin* sanoi:

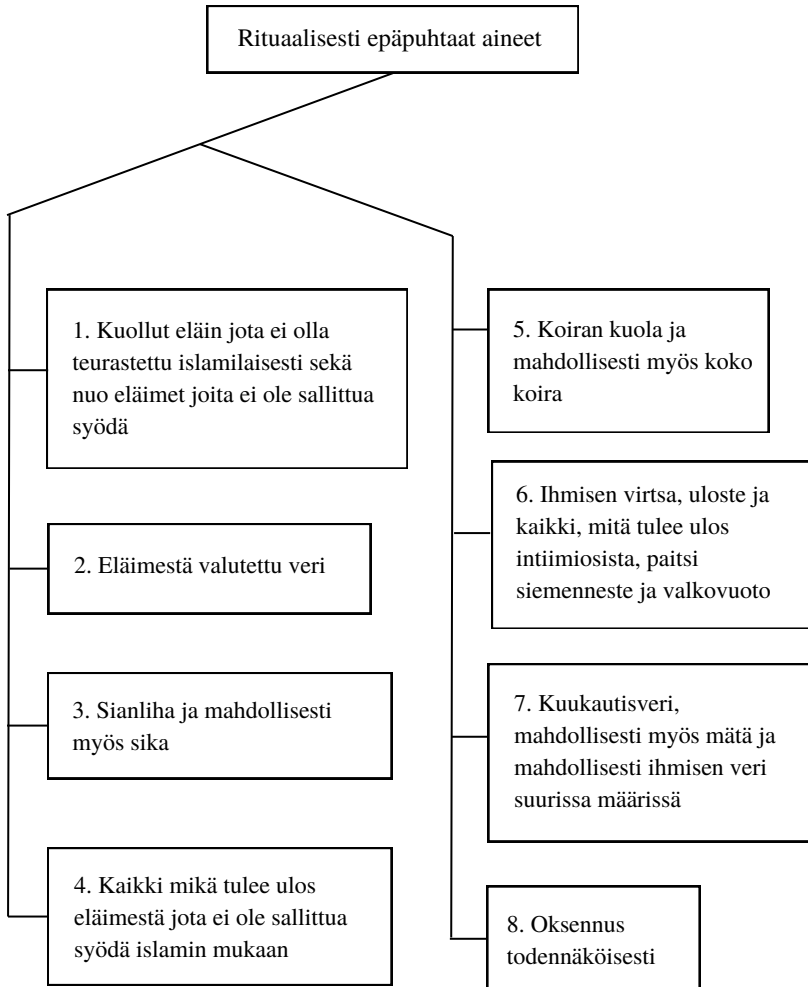
لا يضر لمس النجاسة اليابسة بالبدن والثوب اليابس...؛ لأن النجاسة إنما تتعدى مع رطوبتها

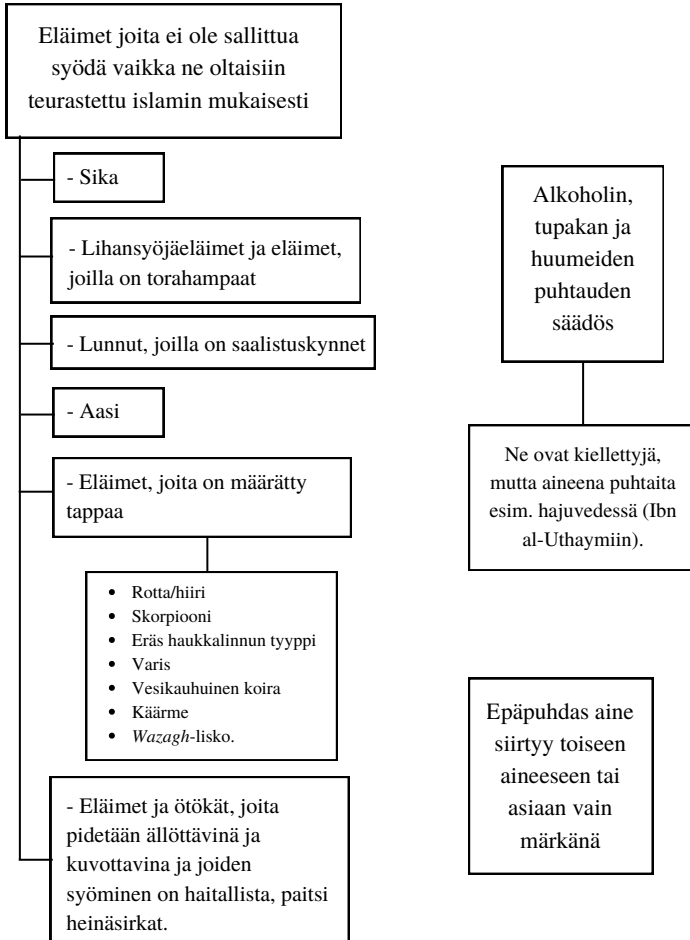
“Rituaalisesti epäpuhtaan asian, joka on kuiva, kosketus kehoon tai vaatteeseen, joka on kuiva, ei vaikuta mihinkään, sillä epäpuhtaus siirtyy vain kosteuden kanssa.”

(*Fatawa islamiyyah* 1/194)

Tämä on hyvä huomioida, jos henkilö seuraa esimerkiksi sitä mielipidettä, että koiran turkki on epäpuhdasta, sillä tällöinkin siihen koskeminen ei vaikuta mihinkään, ellei turkki tai käsi ole märkä. Ja Allah tietää parhaiten.

Tiivistelmä kappaleesta:

13. Naisen eri vuodot

1. Kuukautiset (*al-hajdh*)

Kuukautiset kuuluvat niihin asioihin, jotka laittavat henkilön rituaalisesti suureen epäpuhtauden tilaan. Kuukautisiin liittyy erilaisia säädöksiä, joita muslimin on huomioitava. Ne tunnistaa tavallisesti siitä, että niiden rinnalla keho saattaa oireilla erilaisilla kivuilla. Kuukautiset saattavat alkaa pienillä vaaleanpunaisilla, ruskeilla täplillä tai ne saattavat alkaa heti runsaampana tummana vuotona. Tavallisesti ne kestävät noin seitsemän päivää ja niiden loppumista seuraa puhdas valkovuoto.

Naisen ei ole sallittua tehdä seuraavia asioita kuukautisten aikana, kunnes hän on suorittanut rituaalisen kokovartalopesun (*ghusl*):

1.1 Kuukautisten aikana ei ole sallittua rukoilla eikä paastota

Profeetta ﷺ sanoi Fatimah bint Abu Hubaishille:

إِذَا كَانَ دَمُ الْخَيْضِ - فَإِنَّهُ دَمٌ أَسْوَدُ يُعْرِفُ - فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ

“Jos se on kuukautisten verta, niin totisesti se veri on tummaa ja tunnistettavaa, joten pidättäydy rukouksesta (sen ajaksi).”

(*Sunan an-Nasa'i* 215, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Kuukautisten aikana menetettyjä rukouksia ei korvata myöhemmin, mutta ramadanin kuukauden pakolliset paastot korvataan. Aisha sanoi:

كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَتَوَمَّرَ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا تَوَمَّرَ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ

“Meitä määrättiin korvaamaan paastot, mutta ei rukouksia.”

(*Sahih al-Bukhari* 321, *Sahih Muslim* 325)

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

وَأَمَّا الْخَائِضُ وَالنَّفْسَاءُ، فَيَحْرَمُ فِي حَقِّهَا الصَّوْمُ حَالَ الْحَيْضِ وَالنَّفَاسِ، وَلَا يَصِحُّ

“Mitä tulee kuukautisissa oleviin naisiin ja synnytyksen jälkeisessä vuodossa oleviin naisiin, heidän on kiellettyä paastota kuukautisten ja synnytyksen jälkeisen vuodon aikana, eikä paasto ole pätevä näissä tiloissa.”

(*Al-Mulakhhas al-fiqhi*)

1.2 Hänen ei ole sallittua suorittaa rituaalista Kaaban kiertämistä (*tawaaf*)

Kaaban rituaalinen kiertäminen kuuluu niihin asioihin, joita ei ole sallittua suorittaa suuren tai pienen rituaalisen epäpuhtauden tilassa. Kuukautisissa oleva nainen on suuressa rituaalisessa epäpuhtauden tilassa. Kun Aishalla alkoi kuukautiset pyhiinvaelluksen aikana, hän itki ja profeetta ﷺ sanoi lohduttaen häntä:

إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْخَاجُ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ

“Allah on kirjoittanut tämän asian Aadamin tyttärille, joten suorita, mitä pyhiinvaeltaja suorittaa, paitsi älä kierrä taloa.”

(*Sahih al-Bukhaari* 294)

1.3 Hänen ei ole sallittua resitoida arabiankielistä Koraania

Ali sanoi:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عَلَى كُلِّ حَالٍ، لَيْسَ الْجَنَابَةُ

“Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana lukea Koraania kaikissa tiloissa, paitsi suuren rituaalisen epäpuhtauden (*janaabah*) tilassa.”

(*Haashijatu-l-ilmaam li-Ibn al-Haadii* 56, *sahih* Shu’ba Ibn al-Hajjaajin mukaan.)

Shaykh Saalih al-Fawzaanin ja enemmistö oppineiden mukaan sama pätee kuukautisissa olevaa naista sekä raskauden jälkeisessä vuodossa olevaa naista.

Hän kuitenkin mainitsee, että jotkut oppineet, kuten Ibn Taymiyyah olivat sitä mieltä, että naisten on sallittua resitoida Koraania myös vuodon aikana, jos he pelkäävät unohtavansa jotain siitä.¹

Myös *imaam* Malikin, ash-Shawkanin ja Ahmad ibn Hanbalin toinen mielipide kahdesta oli, että naisen on sallittua resitoida Koraania kuukautisten ja raskauden jälkeisen verenvuodon aikana. He ottivat tämän kannan siksi, että janaaba-tila ei ole selkeästi sama tila kuin kuukautisissa olevan naisen epäpuhtauden tila, sillä tätä ei voi pestä halutessa pois. He myös olivat huolissaan palkkion määrästä, jonka kuukautisissa oleva nainen menettäisi, jos hän ei resitoisi Koraania kuukautistensa aikana ja siitä, että Koraani saattaisi unohtua vuodon aikana. On myös huomioitava, että aihetta koskevien *hadiithien* autenttisuudesta on hieman mielipide-eroja.

Jos nainen valitsee lukea Koraania kuukautisten aikana, hänen tulisi kuitenkin pitää esimerkiksi hanskoja päällä koskiessaan Koraaniin tai lukea sitä sähköiseltä laitteelta, sillä hän ei silti ole vaaditussa rituaalisen puhtauden tilassa, koska hän ei voi ottaa rukouspesua. Vaihtoehtoisesti hän voi myös kuunnella Koraania, välttääkseen aiheen mielipide-eroja.

Suuren rituaalisen epäpuhtauden tilassa olevan henkilön on kuitenkin sallittua mainita Koraanissa mainittuja lausuntoja, jos hänen tarkoituksensa ja aikomuksensa ei ole resitoida Koraania. Hänen on esimerkiksi sallittua sanoa jopa arabiaksi:

بِسْمِ اللَّهِ

“Allahin nimeen.” (1:1)

sekä

الْحَمْدُ لِلَّهِ

“Kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille.” (1:2)

Tälle löytyy monia esimerkkejä *sunnasta*.

Aisha sanoi profeetasta ﷺ:

¹ *Majmuu’ al-fataawa* 26/179.

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ

“Profeetalla ﷺ oli tapana muistella (ja mainita) Allahia jokaisena aikanaan.”

(Sahih Muslim 373)

1.4 Hänen ei ole sallittua koskea arabiankieliseen Koraaniin

Tämä on kiellettyä, ellei koskijan ja Koraanin välillä ole jokin este, joka estää suoralta kosketukselta. Neljän koulukunnan oppineet ovat kaikki yksimielisiä, että arabiankieliseen Koraaniin ei ole sallittua koskea ilman rukouspesua. Tämä oli myös monen muunkin varhaisajan muslimioppien ymmärrys aiheen jakeista ja Koraanin tafsiiirista.

Allah sanoi:

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

“Siihen ei tule koskea kuin puhtaat.”

(56:79)

Jotkut sanovat tämän viittaavan enkeleihin, mutta *Shaykh* Saalih al-Fawzaan sanoi *al-Mulakhhas ul-fiqhissa*, että tämä ei ole kuitenkaan enemmistön mielipide. Hän myös sanoi, että vaikka tämä viittaisi enkeleihin, se ei sulkisi pois sitä, että myös ihmisten tulee olla puhtauden tilassa koskiessaan arabiankieliseen Koraania.

Tämän lisäksi, profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ

“Koraaniin ei tule koskea kuin puhdas.”

(Al-Bayhaqi 417, sahih al-Albaanin mukaan.)

Ibn Abdul-Barr sanoi:

وقال الشافعي والأوزاعي وأبو ثور وأحمد لا يمس المصحف الجنب ولا الحائض ولا غير المتوضئ

“Ash-Shaafi’i, al-Awza’i, Abu Thawr ja Ahmad sanoivat, ettei suuressa epäpuhtauden tilassa olevan henkilön, kuukautisissa olevan naisen eikä henkilön, jolla ei ole rukouspesua, ole sallittua koskea Koraaniin.”

(Al-Istidhkaar 2/372)

Shaykh Ibn Taymiyyah mainitsee, että kielto koskea Koraaniin pienessäkin rituaalisessa epäpuhtauden tilassa on neljän koulukunnan *imaamin* yksimielisyys.¹

Shaykh Saalih al-Fawzaan muistuttaa siitä, että tällainen henkilö voi kuitenkin koskea arabiankieliseen Koraaniin, jos se on kuoren sisällä tai välissä on jotain tai se on esimerkiksi laukun sisällä, sillä tämä ei ole suoraa koskettamista. Samankaltaisesti henkilö voi selailla sitä mm. hanskoilla, ja hänen on kuitenkin sallittua lukea sitä, kunhan hän ei ole suuressa epäpuhtauden tilassa.

Silti osa oppineista kieltävät jopa sen kantamisen ilman rituaalisen puhtauden tilaa.

Shaykh Ibn al-Uthaymiinin mukaan kirjoihin, joissa suurin osa tekstistä on muuta kuin arabiankielistä Koraania, on sallittua koskea ja niitä voi lukea ilman rukouspesua - jopa suuressa rituaalisessa epäpuhtauden tilassa. Tälle pidetään todisteena sitä, että profeetta ﷺ lähetti uskottomille kirjeitä, jotka sisälsivät Koraanin jakeita. Enemmistö tekstistä ei kuitenkaan ollut Koraania. Jos kirjassa on saman verran arabiankielistä Koraania ja saman verran muuta tekstiä, niin kielto ottaa hänen mukaansa etusijan.²

1.5 Hänen ei ole sallittua oleskella moskeijassa

Neljä koulukuntaa olivat yksimielisiä myös tästä aiheesta, ja tämä oli myös monen muun varhaisajan muslimioppineen ymmärrys aiheesta.

Henkilön on kiellettyä oleskella moskeijassa suuren epäpuhtauden tilassa, olisi kyseessä sitten yhdynnästä johtuva epäpuhtauden (*janaabah*) tila tai kuukautisten tai raskauden jälkeisen vuodon ansiosta oleva suuren rituaalisen epäpuhtauden tila.

¹ Majmuu’ al-Fataawa 21/266.

² Ash-Sharh al-Mumti’, 1/267.

Allah sanoi:

إِلَّا عَابِرِي سَبِيلِي حَتَّى تَغْتَسِلُوا

“Paitsi ne, jotka kulkevat tieltä (rukouspaikan) ohi (tai läpi), kunnes olette peseytyneet.”

(4:43)

Eräässä *hadiithissa* Aisha raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

وَجْهُوا هَذِهِ الْمُبَيَّتَ عَنِ الْمَسْجِدِ فَإِنِّي لَا أَحِلُّ الْمَسْجِدَ لِخَائِضٍ وَلَا جُنُبٍ

“Kääntäkää näiden ovien suunnat moskeijasta, sillä totisesti minä en tee moskeijaa sallituksi kuukautisissa oleville naisille eikä henkilölle, joka on suuren epäpuhtauden (*janaaba*) tila.”

(*Al-Bayhaqi 4495, sahih ash-Shawkaanin mukaan.*)

Ohi tai läpi kulkeminen on kuitenkin sallittua, sillä Allah sanoi:

إِلَّا عَابِرِي سَبِيلِي

“Paitsi ne, jotka kulkevat tieltä (rukouspaikan) ohi (tai läpi) - -.”

(4:43)

Lisäksi Aisha raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi hänelle:

نَاوِلْنِي الْخُمْرَةَ مِنَ الْمَسْجِدِ

“Tuo minulle matto moskeijasta.” Ja Aisha sanoi:

إِنِّي خَائِضٌ

“Totisesti, minulla on kuukautiset.” Profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّ خَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ

“Sinun kuukautisesi eivät ole sinun käsissäsi.”

(*Sahih Muslim 298*)

Aisha ei oleskellut moskeijassa, vaan kyseessä oli vain siellä käyminen. Hadiithin voidaan katsoa tuovan esille sitä, että hän tiedosti mainitsessaan kuukautisensa, että moskeijaan ei saisi tavallisesti mennä oleskelemaan siinä tilassa. Profeetta ﷺ kuitenkin salli läpi kävelemisen, sillä tälle oli tarve.

Toisessa raportissa Aisha ei istunut moskeijan puolella, kun hänellä oli kuukautiset ja hän harjasi profeetan ﷺ hiuksia tämän ollessa moskeijassa suorittamassa hengellistä eristäytymistä (*i'tikaaf*). Sen sijaan Aisha istui hänen talossaan, josta oli ovi moskeijaan, jonka puolella profeetta ﷺ istui.

Urwa raportoi:

أَخْبَرْتَنِي عَائِشَةُ أَنَّهَا كَانَتْ تُرَجِّلُ . تَعْنِي . رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَائِضٌ ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَبِيذٌ مُجَاوِزٌ فِي الْمَسْجِدِ ، يُذْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا ، فُتْرَجِّلُهُ وَهِيَ خَائِضٌ

“Aisha kertoi minulle, että hänellä oli tapana kammata Allahin sanansaattajan ﷺ hiuksia ollessaan kuukautisissa ja hän (profeetta ﷺ) oli suorittamassa hengellistä eristäytymistä (*i'tikaafia* moskeijassa). Profeetalla ﷺ oli tapana tuoda hänen päänsä Aishan lähelle hänen huoneeseensa, ja Aisha kampasi profeetan ﷺ hiuksia, kun Aishalla oli kuukautiset.”

(*Sahih al-Bukhaari* 296)

Lisäksi eräässä raportissa Umm Atiyya sanoi:

أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُخْرِجَهُمْ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى الْعَوَاقِبِ وَالْحَيْضِ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ فَأَمَّا الْحَيْضُ فَبِعِزَّتِ اللَّهِ الصَّلَاةُ وَيَشْهَدُ الْخَيْرُ وَدَعْوَةُ الْمُسْلِمِينَ . قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ لَهَا جَلْبَابٌ قَالَ " لِيَتَلَبَّسَ بِهَا مِنْ جَلْبَابِهَا

“Allahin sanansaattaja ﷺ käski meidän tuoda nuoret naiset ja kuukautisissa olevat naiset sekä suojaan laitettut naiset ulos paaston rikkomisen juhlanan (*i'id ul-fitrina*) ja uhrauksen juhlanan (*i'id ul-adhana*). Kuukautisissa olevat naiset pidättäytyivät rukouksen luota, mutta osallistuivat hyvyyteen ja muslimien pyyntörukouksiin. Sanoin: ‘Oi Allahin sanansaattaja, yhdellä meistä ei ole *jilbaabia* (kehoa peittävää verhoa).’ Hän ﷺ sanoi: ‘Hänen siskonsa tulisi peittää hänet hänen *jilbabillaan*.’”

(*Sahih al-Bukhaari* 971, *Sahih Muslim* 890)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

وَيُعْتَزَلْنَ الْحَيْضُ الْمَصَّاءُ

“Ja kuukautisissa olevien naisten tulisi pysyä poissa rukouspaikasta.”

(Sahih al-Bukhaari 974)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin ja suurin osa oppineista ovat sitä mieltä, että naisten ei ole sallittua mennä moskeijaan edes opetusta tai opiskelua varten, ellei kyseessä ole moskeijasta erillinen tila, kuten luokkahuone. Vaihtoehtoisesti he voivat osallistua opetukseen etänä, pyytää siskoiltaan sen kerran muistiinpanot jälkeensä tai pyytää, että opetus järjestettäisiin luokkahuonetilassa.

Kuitenkin, Shaykh al-Albaani otti sen mielipiteen, että nainen saa oleskella kuukautisten aikana moskeijassa. Neljän koulukunnan oppineet olivat kuitenkin yksimielisiä siitä, että naisen ei ole sallittua oleskella moskeijassa kuukautisten aikana. Ja Allah tietää parhaiten.

1.6 Hänen ei ole sallittua harrastaa yhdyntää

Allah sanoi:

يُؤْتِيَنَّكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

“- , joten pysykää poissa naisista (eli yhdynnästä) kuukautisten aikana älkääkään lähestykö heitä (yhdynnän merkeissä), kunnes he puhdistautuvat (eli suorittavat ghuslin kuukautisten loppuessa).”

(2:222)

Naiseen koskeminen ja kaikenlainen läheisyys on sallittua paitsi yhdyntä. Profeetta ﷺ sanoi tästä jakeesta:

اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ

“Tehkää kaikkea, paitsi yhdyntää.”

(Sahih Muslim 302)

Emme siis ymmärrä jaetta väärin uskoen, että naisten lähellä ei saisi olla kuukautisten aikana.

1.7 Miehen ei ole sallittua erota hänestä kuukautisten aikana

Allah sanoi:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ

“Oi profeetta, kun te (muslimit) eroatte vaimoistanne, erotkaa heistä heidän odotusajallaan (kun he ovat tulleet puhtaaksi kuukautisista) - -.”

(65:1)

Ash-Shaafi'i sanoi:

وَقَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِالْإِمْسَاكِ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّسْرِيحِ بِالْإِحْسَانِ وَنَهَى عَنِ الضَّرَرِ وَطَلَّاقِ الْحَائِضِ ضَرَرٌ

“Ja totisesti Allah - Korkein - on määrännyt pitämään kiinni hyvästä kohtelusta ja päästämään irti (eli eroamaan) hyvällä tavalla. Hän on kieltänyt vahingon aiheuttamisen, ja kuukautisissa olevasta naisesta eroaminen on haitallista.”

(Al-Umm 5/193)

Kuukautisten tavallinen loppuminen

Kuukautisten loppuminen alkaa tavallisesti terveellä naisella siitä, että hänen valkovuotonsa on taas valkoista tai vähintään niin valkoista, mitä se tavallisesti kuukautisten ulkopuolella on. Tätä vuodon sävyä on hyvä tarkkailla kuukautisten ulkopuolella ja tutustua näin omaan kehoon, jotta kuukautisten loppuminen on omalta kohdalta helpompi tunnistaa. Tämä valkoinen merkki on islamin mukaan merkki kuukautisten loppumisesta, ja tällöin naisen on suoritettava rituaalinen kokovartalo pesu (*ghusl*), ennen aikaisemmin mainittujen asioiden tekemistä. Jos nainen kärsii normaalisti kuivuudesta eikä valkovuoto ole hänelle tavallista, hän voi vaihtoehtoisesti asettaa pienen palan pumpulia tai muuta sen kaltaista hieman intiimialueen sisälle, ja mikäli se tulee ulos kuivana ja ilman tahroja, hän voi päätyä siihen lopputulokseen, että hänen kuukautisensa ovat loppuneet. Hän tekee parhaansa mukaan arvion tilanteestaan.

Aisha sanoi uskovaisille naisille, joilla oli tapana tulla hänen luokseen varmistamaan, että heidän kuukautisensa ovat kuukautistensa lopusta:

لا تَعْلَنَنَّ حَتَّى تَرَيْنَ الْقِصَّةَ الْبَيْضَاءَ

“Älää kiirehtikö (tekemään *ghuslia*), kunnes näette valkoisen vuodon.”

(*Al-Bayhaqi* 1650, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Kaikki muu, mitä tulee tämän valkoisen vuodon jälkeen, ei ole osa kuukautisia, vaikka sen väri olisi punaista tai ruskeaa. Lainopillisesti nämä luokitellaan kuukautisten ulkopuoliseksi vuodoksi (*istihaadha*), jota käsitellään seuraavaksi.

Kuukautiset tunnistaa tavallisesti siitä, että veri on yleensä ainakin jossain vaiheessa vuotoa tummaa ja paksumpaa, se saattaa sisältää hyytymiä, ja keho saattaa oireilla muilla tavoilla, kuten alaselkä- ja vatsakivulla. Kuukautisten kesto voi olla Hanbali-koulukunnan mukaan¹ enintään viisitoista päivää, ja kaikki, mitä tulee sen jälkeen, luokitellaan kuukautisten ulkopuoliseksi vuodoksi (*istihaadha*).

¹ *Al-Mughni* 1:388.

2. Kuukautisten ulkopuolinen värillinen vuoto (*al-istihaadha*)

Kuukautisten ulkopuoliseen vuotoon (*istihaadhaan*) kuuluu verenvuoto ja värillinen vuoto, jota ei esiinny kuukautisten aikana. Tähän kuuluvat kaikki ruskeat, punaiset ja keltaiset vuodot, joita esiintyy kuukautisten päättymisen jälkeen. Tätä vuotoa ei pidetä sellaisena asiana, joka saattaisi henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan, eikä häneen sovelleta sellaisessa tilassa olevan henkilön säädöksiä. *Istihaadha* kuitenkin saattaa henkilön pieneen rituaalisen epäpuhtauden tilaan, ja siihen liittyy tiettyjä puhdistautumista koskevia säädöksiä.

Kuukautisten päätyttyä naisen on suoritettava rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*), minkä jälkeen sitä ei enää vaadita. Kuukautisten ulkopuolisen vuodon aikana hänen on kuitenkin suoritettava rukouspesu ennen rukoilemista, ja se tulee tehdä vasta sen jälkeen, kun kyseisen rukouksen aika on alkanut. Toisin sanoen hän suorittaa rukouspesun vasta sen jälkeen, kun hän kuulee ensimmäisen rukouksutsun tai tietää muulla tavoin, että rukouksen aika on alkanut. Lisäksi hänen tulee pestä intiimiosansa ja tukkia vuodon lähde ennen rukouspesun suorittamista, sillä epäpuhtaus tulee poistaa ennen rukouspesua. Hän voi rukoilla kyseisen rukouksen ajan aikana vapaaehtoisia rukouksia samalla rukouspesulla siihen asti, kunnes rukousaika päättyy, vaikka kuukautisten ulkopuolista vuotoa esiintyisi edelleen. Edellytyksenä on kuitenkin se, että hän ei tee muita asioita, jotka rikkoisivat rukouspesun.

Profeetta ﷺ sanoi Fatimah Bint Abu Hubaishille:

إِذَا كَانَ دَمُ الْخَيْضِ - فَإِنَّهُ دَمٌ أَسْوَدٌ يُعْرِفُ - فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ

“Jos se on kuukautisten verta, niin totisesti se veri on tummaa ja tunnistettavaa, joten pidättäydy rukouksesta. Jos se on muuta, suorita rukouspesu (ja rukoile), sillä se on (vain) verisuoni (joka ei ole kuukautisverta).”

(*Sunan an-Nasa'i* 215, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Toisessa raportissa hän ﷺ sanoi *istihaadhasta* kärsivälle naiselle:

ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتْ الْحَيْضَةُ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَأَعْتَمِلِي وَصَلِّي

“Vuoto on verisuonesta, ei kuukautisista. Joten jätä rukoulu (aitojen kuukautisten ajaksi. Kun ne loppuvat, ota rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) ja rukoile.”

(*Sahih al-Bukhaari* 320)

Hän ﷺ sanoi rukousajan tulemisen tärkeydestä:

نُمْ تَوْصِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، حَتَّى يَجِيءَ ذَلِكَ الْوَقْتُ

“Sitten ota rukouspesu jokaiselle (pakolliselle) rukoukselle, kunnes tuo (eli seuraavan rukouksen) aika tulee.”

(*Sahih al-Bukhaari* 228)

Vuoto pestään pois ennen uutta rukouspesua ja tukitaan siteillä tai muulla vastaavalla. Profeetta ﷺ sanoi:

أَنْعَثْ لَكَ الْكُرْشَفَ ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ

“Suosittelen sinua käyttämään puuvillaa, sillä se poistaa veren.”

(*Sahih ul-jaami*’ 1510, *sahih al-Albaanin* mukaan.)

Istihaadhah tavallisesti tunnustetaan siitä, että sen veri on kirkkaampaa ja ohuempaa, eikä sen yhteydessä keho oireile samalla tavalla kuin kuukautisten aikana. *Istihaadhan* tunnistaminen saattaa olla helppoa, keskivaikeaa tai hankalaa, mutta kaikille tilanteille löytyy islamissa ohjeet.

Helppo tunnistaminen

Istihaadan tunnistaminen on helppoa, jos nainen erottaa selkeästi kuukautisensa ja saa kuukautisten jälkeen valkoisen merkin. Kaikki värillinen vuoto, jota esiintyy sen jälkeen, on osa *istihaadhaa*. Sitä ei enää pidetä kuukautisina, vaikka se olisi punaista. Valkoisen merkin ilmaantuessa hän suorittaa rituaalisen kokovartalopesun (*ghusl*), ja sen jälkeen hän ainoastaan puhdistaa muun värillisen vuodon rukousajan alkaessa ja ottaa uuden rukouspesun jokaista rukousta varten. Umm ‘Atiyyah sanoi:

ثُمَّ لَا تُعَدُّ الصُّفْرَةَ وَالْكُدْرَةَ بَعْدَ الطُّهْرِ شَيْئًا

“Meillä ei ollut tapana pitää keltaista tai ruskeaa vuotoa puhtauden jälkeen minään (eli kuukautisina).”

(*Abu Dawud 307, sahih al-Albaanin mukaan.*)

Tämä helppo tunnistaminen on tavallista naisella, jolla esiintyy *istihaadhaa* vain vähän ja satunnaisesti. Silloin, kun *istihaadhaa* ei esiinny, hänen ei tarvitse ottaa uutta rukouspesua ennen kuin rukouksen aika alkaa. Hän toimii tavallisten rukouspesua koskevien ohjeiden mukaisesti.

Kuukautisten alkaessa hän voi yleensä tunnistaa ne siitä, että niitä saattaa edeltää kipuja, hän tunnistaa kuukautisten alkamisen ajankohdan ja veri on usein paksumpaa ja tummempaa. Kuukautisten alkaessa hän lopettaa rukoilemisen ja pidättäytyy muista teoista, jotka eivät ole sallittuja kuukautisissa olevalle naiselle.

Keskivaikea tunnistaminen

Kuukautisten tunnistaminen voi olla hieman hankalampaa, jos vuoto on jatkuvaa, välissä ei esiinny valkoista vuotoa eikä henkilö ole varma, mikä on kuukautisverta ja mikä kuukautisten ulkopuolista verta. Tällöin hänen tulee silti erottaa kuukautiset kuukautisten ulkopuolisesta vuodosta arvioimalla tilanne sen perusteella, mihin aikaan hänellä tavallisesti olisi kuukautiset ja kuinka kauan ne tavallisesti kestävät.

Oman kehon tuntemus on tällöin keskeisessä asemassa näiden vuotojen arvioimisessa, ja henkilö toimii parhaansa mukaan, kuten Allah sanoi:

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

“Pelätäkää Allahia (niin paljon) kuin kykenette.” (64:16)

Hankala tunnistaminen

Kuukautisten tunnistaminen on hankalaa, jos naisella ei ole koskaan ollut tavallista ja säännöllistä kuukautiskiertoa eikä hän kykene tunnistamaan kuukautisten merkkejä. Tämä on harvinaisempaa, mutta tällöin hän seuraa kuukautistensa suhteen lähipiirin naisten aikoja. Profeetta ﷺ sanoi Hamnah Bint Jahshille:

إِنَّمَا هَذِهِ رُكُضَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ فَتَحِيطِي بِسِتَّةِ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةِ أَيَّامٍ فِي عِلْمِ اللَّهِ ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَأْتَ فَصَلِّي ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِلُكَ وَكَذَلِكَ فَأَفْعَلِي فِي كُلِّ شَهْرٍ كَمَا تَحِيضُ النِّسَاءُ

“Tämä on yksi paholaisen aiheuttamista haitoista, joten pidä kuukautisina kuusi tai seitsemän päivää - tämä (oikea määrä) on Allahin tiedossa. Sitten suorita rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*), kunnes näet, että olet puhdistanut itsesi. Tämän jälkeen rukoile kaksikymmentä kolme tai kaksikymmentä neljä yötä ja paastoa, sillä se riittää sinulle. Tee näin joka kuukausi, kuten kuukautisissa olevat naiset tekevät.”

(Ahmad 27463, hasan al-Albaanin mukaan.)

On myös syytä huomioda selkeyden vuoksi, että kuukautisia ei voida automaattisesti rajata kuuteen tai seitsemään päivään, ellei muita seikkoja ole otettu huomioon arvioinnissa. Esimerkiksi jos henkilöllä on aina tavallisesti kahdeksan päivän kuukautiset ja hänelle tulee *istihadha*, hän ei voi automaattisesti rajata kuukautisiaan seitsemään päivään.

3. Jälkivuoto (*an-nifaa*s)

Raskauden jälkeinen vuoto laittaa kuukautisten tapaan henkilön suuren rituaalisen epäpuhtauden tilaan. Häneen pätee kaikki samat säädökset kuin kuukautisissa olevaan naiseen.

Jälkivuodossa olevan on otettava rituaalinen kokovartalopesu (*ghusl*) sen loppuessa ja hänen on korvattava menetetyt ramadanin paastot, mutta ei menetettyjä rukouksia. Rituaalisen puhtauden näkökulmasta jälkivuoto kestää joidenkin oppineiden mukaan enintään neljäkymmentä päivää ja kaikki, mitä tulee sen jälkeen luokitellaan *istihaadhaksi*. Joidenkin mukaan se voi kuitenkin kestää enintään kuusikymmentä päivää ja toisten mukaan ei ole ylärajaa sen keston suhteen. Umm Salaman on raportoitu sanoneen:

كَانَتْ النِّفْسَاءُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَقَعُدُ بَعْدَ نَفْسِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

“Synnytyksen jälkeisessä vuodossa oleva nainen pysytteli Allahin sanansaattajan ﷺ aikana (poissa rukouksesta) synnytyksen jälkeisen vuodon vuoksi neljäkymmentä päivää tai neljäkymmentä yötä.”

(*Sahih Abi Dawud 311, hasan-sahih al-Albaanin mukaan.*)

Jos vuoto kuitenkin loppuu ennen tätä, naisen on otettava rituaalinen kokovartalopesu ja aloitettava rukoileminen. At-Tirmidhi sanoi:

أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ عَلَى أَنَّ النِّفْسَاءَ تَدَعِي الصَّلَاةَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا؛ إِلَّا أَنْ تَرَى الطُّهْرَ قَبْلَ ذَلِكَ؛ فَتَغْتَسِلُ وَتُصَلِّي

“Tiedon ihmiset (eli oppineet) seuralaisista, seuraajista ja niistä, jotka tulivat heidän jälkeensä olivat yksimielisiä siitä, että jälkivuodossa olevan naisen on jätettävä rukouksensa neljäksikymmeneksi päiväksi, ellei hänen vuotonsa lopu ennen sitä. Siinä tapauksessa, hänen on otettava rituaalinen kokovartalopesu ja rukoiltava.”

(*At-Tirmidhi 1/258*)

4. Keskenmenon jälkeinen vuoto

Keskenmenon jälkeinen vuoto luokitellaan joko jälkivuodoksi tai *istihaadhaksi* riippuen siitä, kuinka pitkällä raskaus oli.

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

وإذا أَلَمَّتِ الحامل ما تبين فيه خُلُقُ إنسانٍ؛ بأنَّ كان فيه تخطيطٌ، وصار معها دمٌ بعد نزوله، فلها أحكامُ النفساء، والمدة التي يتبين فيها خلق الإنسان فيالحمل ثلاثة أشهرٍ غالباً، وأقلُّها واحدٌ وثمانون يوماً، وإن أَلَمَّتْ علقَةً أو مضغَةً، لم يتبين فيها تخطيطٌ، إنسانٍ، لم نعتبر ما ينزل بعدها من الدمِ نافست؛ فلا تتركُ الصلاةَ ولا الصيامَ، وليسَتْ لها أحكامُ النفساء

“Jos raskaana oleva nainen saa keskenmenon ja alkaa vuotamaan ja syntymätön on saavuttanut selkeän ja tunnistettavan muodon, häntä (äitiä) pidetään jälkivuodon tilassa olevana. Sikiöllä menee kahdeksastakymmenestä yhdestä päivästä kolmeen kuukauteen kehittyä (ihmiseksi) tunnistettavaan muotoon. Jos sikiö on vain pala lihaa tai kiinni oleva hyytymä (ilman ihmisen piirteitä), naista ei pidetä jälkivuodon tilassa olevana. Vaikka hänellä tulisi vuotoa, hänen ei tule jättää rukoilemista eikä paastoa, eikä mikään jälkivuodon säädöksistä päde häneen (vaan vuoto on *istihaadhaa*).”

(*Al-Mulakhhas ul-fiqhi*)

5. Valkovuoto

Valkovuoto on aineena suurimman osan oppineista mukaan puhdasta, vaikka se myös suurimman osan mukaan rikkoo rukouspesun tullessaan ulos. Tämä johtuu siitä, että se on jotain, mikä tulee ulos intiimiosasta ja yleisenä periaatteena on, että intiimiosista ulos tulevat asiat rikkovat rukouspesun tullessaan ulos.

Se, että se on rituaalisesti puhdasta, tarkoittaa sitä, että sitä ei tarvitse pestä pois vaatteesta joka kerta ennen rukouspesua. Runsaasta valkovuodosta kärsivä henkilö luokitellaan rukouspesun ottamisen suhteen henkilöksi, jolla on *istihaadhaa*. Hän siis toistaa rukouspesunsa vasta seuraavan rukouksen ajan saapuessa, mutta hänen ei tarvitse pestä intiimiosaa, sillä mitään rituaalisesti epäpuhdasta ei ole tullut ulos. Tämän rukouspesun jälkeen tuleva jatkuva vuoto ei riko rukouspesua, kunnes rukouksen aika loppuu.

On myös hyvä huomioda, että valkovuoto on erillinen valkoinen vuoto, eikä sitä pidä sekoittaa limakalvon kosteuteen tai hikeen, joka on läpinäkyvää nestettä. Näiden ero valkovuotoon on yleensä selkeästi tunnistettavissa, eikä paholaisen kuiskuttelulle (*waswas*) tulisi antaa tilaa.

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi valkovuodosta:

الظاهر لي بعد البحث أن السائل الخارج من المرأة إذا كان لا يخرج من المثانة وإنما يخرج من الرحم فهو طاهر، ولكنه ينقض الوضوء وإن كان طاهراً، لأنه لا يشترط للناقض للوضوء أن يكون نجساً، فهذا هو الريح تخرج من الدبر وليس لها جرم، ومع ذلك تنقض الوضوء، وعلى هذا إذا خرج من المرأة وهي على وضوء، فإنه ينقض الوضوء وعليها تجديده، فإن كان مستمراً، فإنه لا ينقض الوضوء، ولكن لا تتوضأ للصلاة إلا إذا دخل وقتها وتصلي في هذا الوقت الذي تتوضأ فيه فروضاً . ونوافل وتقرأ القرآن وتفعل ما شئت مما يباح لها، كما قال أهل العلم نحو هذا فيمن به سلس البول .

“Tämän asian tutkimisen jälkeen, minulle on tullut selkeäksi, että vuoto, joka tulee ulos naisesta, kun se ei tule ulos virtsarakosta, vaan emättimestä, on puhdasta, mutta se mitätöi rukouspesun, vaikka se on puhdasta. Ei nimittäin ole välttämätöntä, että asia, joka rikkoo rukouspesun olisi epäpuhdasta (*najis*). Ilma, joka tulee ulos takapuolesta, ei sisällä mitään, mutta se rikkoo rukouspesun. Tämän perusteella, jos se (valkovuoto) tulee ulos naisesta, jolla on rukouspesu, hänen rukouspesunsa on mitätöitynyt ja hänen on uusittava se. Mutta jos se on jatkuvaa, se ei mitätöi rukouspesua, mutta hänen ei tule tehdä rukouspesua, kunnes rukouksen aika tulee (eli hänen on otettava rukouspesu aina rukousajan tullessa ja sillä ehdolla se ei riko sitä siksi ajaksi). Sitten hän voi suorittaa pakollisia ja vapaaehtoisia rukouksia, lukea Koraania ja tehdä mitä ikinä hän haluaa sallituista asioista, kuten oppineet sanovat hänestä, jolla on virtsanpidätysongelmia.

هذا هو حكم السائل من جهة الطهارة فهو طاهر، لا ينجس الثياب ولا البدن.

Tämä on tämän vuodon säädös puhtauden näkökulmasta. Eli se on puhdasta eikä se tee vaatteista tai kehosta epäpuhdasta.

وأما حكمه من جهة الوضوء، فهو ناقض للوضوء، إلا أن يكون مستمراً عليها، فإن كان مستمراً فإنه ينقض الوضوء، لكن على المرأة أن لا تتوضأ للصلاة إلا بعد دخول الوقت وأن تحتفظ

Mitä tulee rukouspesun säädökseen, se mitätöi rukouspesun, ellei se ole jatkuvaa (ja silloin se on *istihaadhaa*). Jos se on jatkuvaa, se mitätöi rukouspesun, mutta nainen ei ota rukouspesua millekään rukoukselle, kunnes vasta sen jälkeen, kun sen aika on alkanut ja hänen on suojattava vuodon paikka.

أما إن كان منقطعاً وكان من عادته أن ينقطع في أوقات الصلاة، فإنها تؤخر الصلاة إلى الوقت الذي ينقطع فيه ما لم تخش الوقت، فإن خشيت خروج الوقت، فإنها تتوضأ وتلجم (تحتفظ) وتصلي. ولا فرق بين القليل والكثير، لأنه كله خارج من السبيل فيكون ناقضاً قليله وكثيره

Mutta jos se on epä säännöllistä ja sillä on tapana pysähtyä rukouksen (joinakin) aikoina, hänen tulisi viivästyttää rukoustaansa aikaan, jolloin se pysähtyy, kunhan ei ole rukouksen ajan loppumisen pelkoa. Jos hän pelkää, että rukouksen aika loppuu, hänen tulisi tehdä rukouspesu, suojata vuodon paikka ja rukoilla. Ei ole eroa, onko sitä vähän tai paljon, sillä kaikki tulee ulos samasta paikasta ja vähän tai paljon sitä mitätöi rukouspesun.

وأما اعتقاد بعض النساء أنه لا ينقض الوضوء، فهذا لا أعلم له أصلاً إلا قولاً لابن حزم - رحمه الله - فإنه يقول : إن هذا لا ينقض الوضوء ، ولكنه لم يذكر لهذا دليلاً ، ولو كان له دليل من الكتاب والسنة أو أقوال الصحابة لكان حجة ، وعلى المرأة أن تتقي الله وتحرص على طهارتها ، فإن الصلاة لا تقبل بغير طهارة ولو صلت مائة مرة ، بل إن بعض العلماء يقول : إن الذي يصلي بلا طهارة يكفر لأن هذا من باب الاستهزاء بآيات الله سبحانه وتعالى

Ja mitä tulee joidenkin naisten uskoon, että se ei rikkoisi rukouspesua, niin en tiedä tälle mitään pohjaa, muuta kuin Ibn Hazmin (mielipiteen) - Allah armahtakoon hänet - joka sanoi, että se ei riko rukouspesua. Mutta hän ei maninut todisteita sille. Jos hänellä olisi todisteita Koraanista ja *sunnasta* tai seuralaisten lausuntoja, se olisi todiste. Naisten tulisi pelätä Allahia ja pyrkiä puhdistamaan itseään, sillä rukousta ei hyväksytä ilman puhtautta, vaikka nainen rukoilisi sata kertaa. Pikemminkin, jotkut oppineet jopa sanovat, että hän, joka rukoilee ilman puhtautta, on epäuskovainen, sillä tämä on Allahin - Korkeimman - merkkien pilkkaamista.”

(*Majmuu' fatawa Ibn al-Uthaymiin 1/284-286*)

Toisessa lausunnossa hän sanoi:

الذي ينسب عني غير هذا القول غير صادق ، والظاهر أنه فهم من قولي إنه طاهر أنه لا ينقض الوضوء

“Hän, joka liittää minuun näkemyksen, että tämä (valkovuoto) ei mitätöisi rukouspesua, ei ole totuudenmukainen. Näyttää siltä, että hän on ymmärtänyt puheestani, että se on puhdasta eikä se mitätöisi rukouspesua (vaikka se on puhdasta, mutta se mitätöi rukouspesun tullessaan ulos).”

(*Majmuu' fataawa ash-Shaykh Ibn al-Uthaymiin 11/287*)

Lisäksi *Shaykh Ibn Baaz* sanoi:

إذا كانت الرطوبة المذكورة مستمرة في غالب الأوقات فعلى كل واحدة ممن تجد هذه الرطوبة الوضوء لكل صلاة إذا دخل الوقت ، كالمستحاضة ، وكصاحب السلس في البول ، أما إذا كانت الرطوبة تعرض في بعض الأحيان –وليس مستمرة– فإن حكمها حكم البول متى وجدت انتقضت الطهارة ولو في الصلاة

“Jos määritelty kosteus (eli valkovuoto) on jatkuvaa suurimman osan ajasta, niin jokaisen naisen, joka kärsii tästä, on suoritettava rukouspesu jokaiselle rukoukselle, kun sen (rukouksen) aika alkaa. Tämä on samankaltainen tilanne kuin naisen, joka kärsii kuukautisten ulkopuolisesta vuodosta (*istihaadha*) ja hänen, joka kärsii virtsankarkailusta. Ja jos kosteus tapahtuu vain joskus eikä se ole jatkuvaa, se menee (rukouspesun mitätöimisessä) samaan kategoriaan kuin virtsa - kun sitä löytyy, se mitätöi puhtauden, vaikka henkilö olisi rukouksessa.”

(*Majmuu' fataawa Ibn Baaz 10/130*)

Ibn Hazm tulkitsi poikkeuksellisesti, että valkovuoto ei olisi asia, joka rikkoo rukouspesun - varsinkaan, jos naisella tulee tätä hyvin jatkuvasti.

Silti enemmistö oppineista luokittelivat valkovuodon asiaksi, jonka ulos tulemisen seurauksena rukouspesu menee rikki. Tätä mielipidettä voidaan siis sanoa turvallisemmaksi. Ja Allah tietää parhaiten.

Lääkitys joka estää kuukautisten tulemisen hänelle joka toivoo suorittavansa pyhiinvaelluksensa ilman huolta

Nainen saattaa toivota kykenevänsä suorittaa suuren tai pienen pyhiinvaelluksensa ilman kuukautisten tulemisen huolta, jos hänelle on varattu ja maksettu kyseinen matka tietylle ajankohdalle. Nainen saattaa myös haluta paastota ramadanin kuukauden ilman kuukautisista johtuvaa taukoa, vaikka sei ole hänelle pakollista.

Näiden asioiden mahdollistaminen on kuitenkin mahdollista erilaisilla kuukautisia estävillä lääkkeillä. Oppineiden keskuudesta löytyy eri mielipiteitä näiden lääkkeiden käyttämisen säädöksestä. Tavallisesti niiden, jotka kieltävät näiden lääkkeiden käyttämisen, suurin huoli on siitä aiheutuvat mahdolliset haittavaikutukset. On kuitenkin oppineita, jotka sallivat näiden käytön, mikäli lääkkeistä ei seuraa terveydellistä haittaa naiselle eikä hänen tulevaisuuden jälkikasvulleen ja kyvyille saada jälkeläisiä. Lainopillisesti asiassa siis huomioidaan myös lääketieteenalan ammattilaisten lausunnot.

Shaykh Saalih al-Fawzaan sanoi:

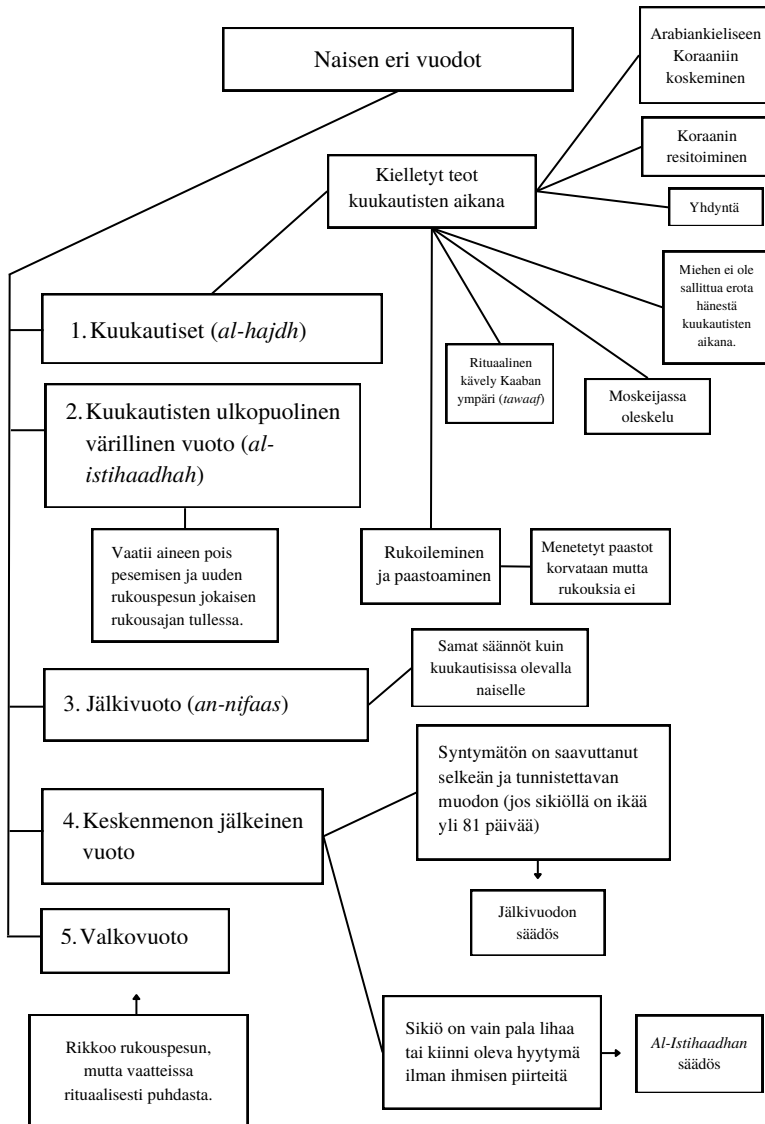
وهنا مسألة يجب التنبيه عليها، وهي أنَّ البعضَ من النساء قد تتناول دواءً لمنع نزول دم الحيض حتى تتمكن من صيام رمضان أو أداء الحج، فإن كانت هذا الجيوب لمنع نزول الدم فترة ولا تقطعه فلا بأس بتناولها

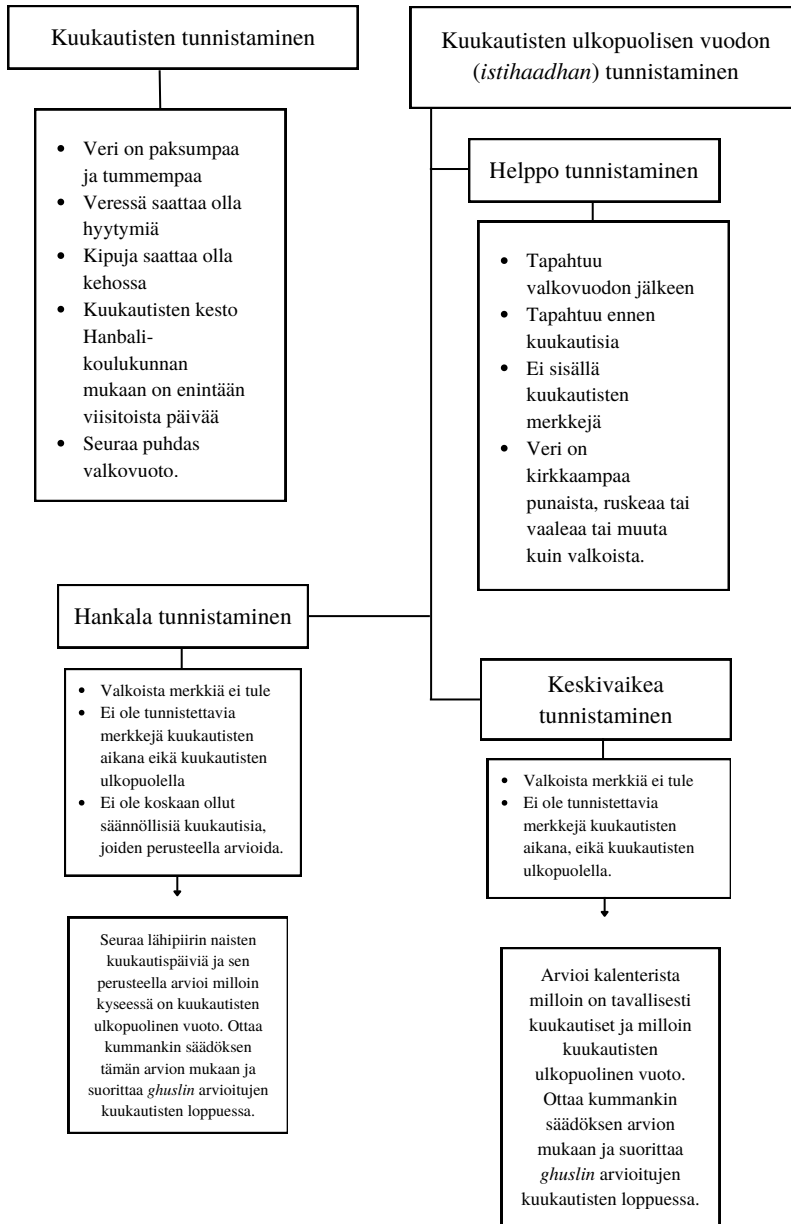
“Ja tässä kohtaa täytyy huomioida se aihe, että jotkut naiset ottavat lääkkeitä estääkseen kuukautisveren vuodon, jotta he voisivat paastota ramadanin tai suorittaa pyhiinvaelluksen. Näiden tablettien syöminen ei haittaa (eli ne ovat sallittuja), jos ne estävät veren vuodon tietyksi ajaksi - ei ikuisuudeksi.”

(Al-Mulakhas ul-fiqhi)

Mikäli henkilö seuraa tätä mielipidettä lääkkeiden ottamisen suhteen, hänen on parasta konsultoida lääkäriä ennen niiden aloittamista, jotta hän voi valita itselleen sopivan ja turvallisen vaihtoehdon.

Tiivistelmä kappaleesta:

Nyt, kun olemme käsitelleet islamilaisen lainopin näkökulmasta puhtauden eri säädökset, meidän velvollisuutemme on pyrkiä pitämään niistä kiinni Allahin tyytyväisyyden saavuttamiseksi. Näiden kaikkien todisteiden ja tekstien kautta opimme, että puhtaus on tärkeä osa muslimin uskoa, kuten profeettamme ﷺ sanoi:

الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ

“Puhtaus on puolet uskosta.”

(*Sahih Muslim 533*)

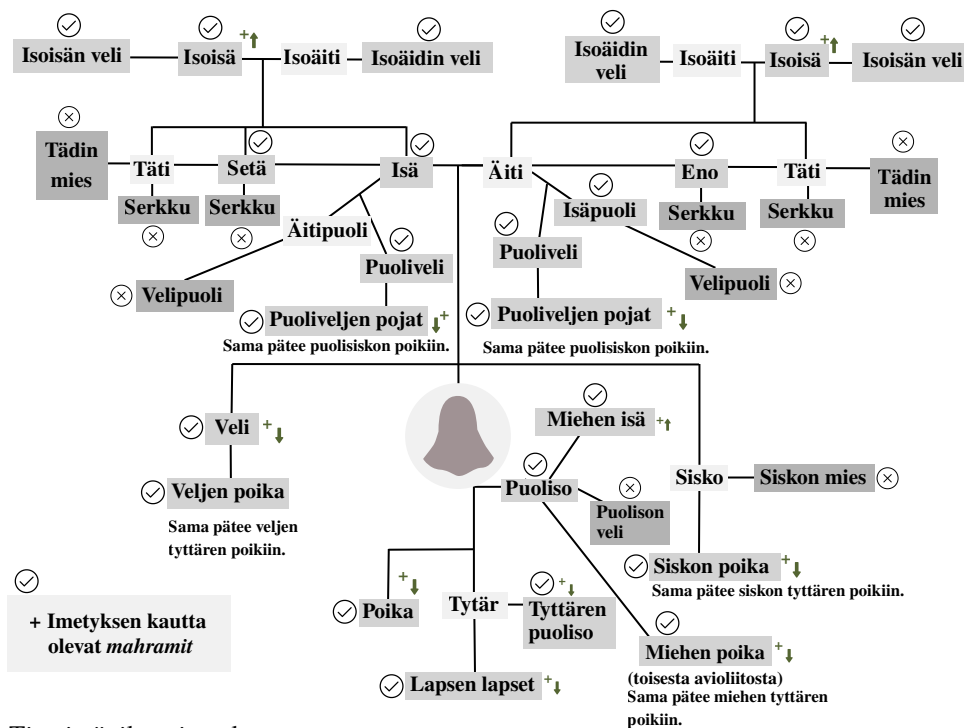
Allah armahtakoon ja johdattakoon meitä sekä oppineita, jotka ovat tehneet suuren työn tiedon säilyttämisen ja keräämisen eteen. Pyydän Allahia johdattamaan meitä jatkuvasti kohti Hänen tyytyväisyyttään ja tekemään meistä niitä, jotka saavuttavat tuonpuoleisessa Paratiisissa korkeimman tason.

Jos olen vahingossa kirjannut jotain väärää tai Koraanin ja *sunnan* vastaista, syytän siitä vain itseäni ja paholaista. Kaikki hyvä ja menestys tulee vain ja ainoastaan Allahilta. Kaikki kiitokset, ylistykset ja kunnia kuuluvat Hänelle.

Ja Allah tietää parhaiten.

Naisen *mahramit*

Tietyissä tilanteissa, kuten matkustamisessa *mahramin* on oltava:

1. Saavuutanut murrosiän (بالغ)
2. Selväjärkinen (عاقِل)

⊗ **Ei-mahram**

+↓ Ja kaikki pojat tästä alaspäin

☑ **Mahram**

+ ↑ Ja kaikki isoisät tästä ylöspäin